

கிளை : சென்னை.

தமிழ் வேதமொகிய

திருக்குறள் வச்சினம்.

305

இது

கற்பேரநாம மருந்துநாமராய வ நக் தம்

எளிதில் பயன்படும் பொருடடு

தஞ்சாவூர் 1898

திருமுல்லைவாட்டில் ஸப் பாஸ்கார்

திரு. இரத்தினம் பிள்ளையால்

செய்து

செய்து

LIBRARY
MARAS-41
MADRAS
MADRAS

“திருப்புகழ்” யிற் பதிப்பில்
அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

1909.

Copy Right Registered.]

[இதன் விலை ரூ. 1-0-0.

PREFACE.

Ever since the dawn of civilization, the end and aim of mankind has been the attainment of Salvation of the Soul. Many are the paths which lead to salvation. The easiest of these is the acquisition of knowledge and such knowledge can be gained only through good books. There are books and books but Thirukkural, the immortal work of Thiruvalluvar Nayanar stands far and away the best of all. The elegance of the language, the purity of the expression and the loftiness of the moral sentiments expressed have given to Thirukkural a position which is altogether unique in Tamil literature. The fact that it has been translated into the languages of Europe is ample testimony to its intrinsic value as a moral code.

As many as ten commentaries have been written on the book, but of them all the best is that of Parimelalagar. In many cases however, his commentary has been found more difficult to understand than the text itself. As the result of these causes only Pandits can read and understand Kural and its teachings. To the majority of the Tamil knowing population therefore Kural is a sealed book. My object in writing this book has been to make it available to the masses in easy prose.

I trust that the book will be found useful to boys and girls as well and by reading it through they will go better equipped for the battle of life.

Any suggestion for the improvement of the book will be thankfully accepted.

Thirumalaivasal }
14-7-09

P. D. Ratnam Pillai.

SOME SELECT OPINIONS.

DIVAN VATHUR RAGUNATHAKURU AVERGAL C.S.I.
KUMBAKONAM, WRITES:—

I return to you of (Thirukural Vachanam) you kindly sent me to read. * * I showed it to some Tamil Pandits. They all spoke highly of the work. I enclose the opinion of one of them.

T. S. SUBRAMANIA AIYAR ESQ. M. A. L. T. LECTURER
PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS, WRITES:—

“* I am glad you have put your hand to something so useful as the first book in the Tamil language that deals with moral virtues and duties of humanity. Your rendering into prose is very appropriate and easy.”**

K. VAIDYANATHA IYER ESQ. B. A. KUMBAKONAM WRITES:—

*** I am glad to note you have attempted a simplified prose version of the greatest of Tamil works—the Kural, and I daresay it is laudable, for every effort made to interpret the noblest thoughts of our own people to the children, women and men of the land, is a step in the right direction and yours, may I hope, prove of benefit in that way. * * *

குமபகோணம்.

ஸ்ரீமான திவான ப மனா ஸா. இரகுநாதராவ் அவர்கள்,
வரி எஸ். ஐ. அண்டுகுமரது வரையனுப்பியது.

ஐயா,

என்னடக்கனுப்பின திருக்கூறலின் பொழிப்புரைநிற சில
பாகம் படிக்குமபாரதனை. அங்ஙனம் பரிமேலழகருநாயைப்
பொருப்புகொண்டி விரிவாக நடையிற செய்யப்பட்டதாகத் தெ
ரிவினறது. ஆதலின் பவருக்கும் மிகப் பயன்படுமென்று நம்பு
கின்றேன்.

பின்னத்தூர

குமபகோணம்

அ. நாராயணசாமி ஐயன்

22-9-09

தலைமைதமிழ்ப்பண்டிதர்

டவுன் ஸ்ட்ரீட்.

பால் இயல் அதிகார அகராதி.

பால் 2 இயல் 5 அதிகாரம் 108.

1-வது அறத்துப்பால்	13	அதிகாரம்.	பக்கம்.
பாயிரம்.		31. வெகுளாமை.	51
அதிகாரம்.	பக்கம்.	32. இன்னொசையாமை.	52
1. கடவுள் வாழ்த்து.	13	33. கொல்லாமை.	53
2. வான்சிறப்பு.	14	34. நிலையாமை.	54
3. நீத்தார்பெருமை.	15	35. தறவு.	56
4. அறன் வலி உறுத்தல்.	17	36. பெயர் ணந்தல்.	57
(1) இல்லற இயல்.		37. அவா அறுத்தல்.	58
5. இவ்வாழ்க்கை.	19	38. ஊழ்.	59
6. வாழ்க்கைத்துணைமை.	20	2-வது பொருட்பால்	61
7. புதல்வனாப்பெறுதல்.	22	(3) அாக இயல்.	
8. அன்பு உடைமை.	23	39. இறைமாத்சி.	61
9. விருந்து ஒம்பல்.	24	40. கல்வி.	63
10. இனியவைகூறல்.	25	41. கல்லாமை.	64
11. செய்நான்றியறிதல்.	27	42. கேளவி.	65
12. நடுவுநிலைமை.	28	43. அறிவுடைமை.	66
13. அடக்கம் உடைமை.	29	44. குற்றம் கடிதல்.	67
14. ஒழுக்கம் உடைமை.	30	45. பெரியோரைத்துணைக்கோ	
15. பிறனில் விழையாமை.	31	டல்.	68
16. பொறை உடைமை.	32	46. சிறுநிளம் சேராமை.	70
17. அழுக்காறுமை.	33	47. தெரிந்துசெயல்வகை.	71
18. வெட்காமை.	35	48. வலி அறிதல்.	72
19. புறங்கூறுமை.	36	49. காலம் அறிதல்.	73
20. பயனில் சொல்லாமை.	37	50. இடன் அறிதல்.	75
21. தீவினை அச்சம்.	38	51. தெரிந்து தெளிதல்.	76
22. ஒபாபுவு அறிதல்.	39	52. தெரிந்து வினையாடல்.	77
23. னகை.	40	53. சுற்றம் தழால்.	78
24. புகழ்.	42	54. பொச்சாவாமை.	80
(2) துறவற இயல்.		55. செங்கோன்மை.	81
25. அந்நா உடைமை.	43	56. கொடுங்கோன்மை.	82
26. புலால் மறுத்தல்.	45	57. வெருவந்தசெய்யாமை.	83
27. தவம்.	46	58. கண்ணோட்டம்.	84
28. கூடா ஒழுகுகம்.	47	59. ஒற்றாடல்.	86
29. கள்ளாமை.	48	60. ஊக்கம் உடைமை.	87
30. வாய்மை.	50	61. மடி இனமை.	88

பக. அகாரம்.

பக. அகாரம்.

62. ஆவினை உடைமை.	89	85. புல் அறிவு ஆண்மை.	119
63. இடுகதன் அழிபாடை.	90	86. இகல்.	120
(4) அங்க இயல்.		87. பகை மாட்சி.	122
64. அமைச்சு.	92	88. பகைத்திறம் தெரிதல்.	123
65. சொல்வன்மை.	93	89. உட்பகை.	124
66. வினைதழிபாமை.	94	90. பெரிபாடைப் பிழைபாமை	
67. வினைக்கிட்பம்.	96	91. பெண் வழிச்சேறல்.	127
68. வினைசெயலயகை.	97	92. வரைபின் மகளிர்.	128
69. தூது.	98	93. கள் நமை.	130
70. மன்னரைச்சொத்து ஒழு.	100	94. சூது.	131
71. குறிப்பு அறிதல்.	101	95. மருந்தி.	132
72. அவை அறிதல்.	103	(5) ஒழிபுஇயல்.	
73. அறவ அஞ்சாமை.	104	96. குடிமை.	134
74. கதல்.	105	97. மானம்.	135
75. அ.	106	98. பெருமை.	137
76. சொல்லுள் சொல்வகை.	108	99. சான்று ஆண்மை.	138
77. படைபாடல்.	109	100. பண்புடைமை.	139
78. படைச் செருக்கு.	110	101. நன்றியிடைவகை.	140
79. நட்பு.	111	102. நாண் உடைமை.	142
80. நட்பு ஆரம்ப்தல்.	113	103. குடிசெயல்வகை.	143
81. பதைமை.	114	104. உழவு.	144
82. ஓட்டி.	115	105. கலகரவு.	146
83. கூடாட்டி.	116	106. இரவு.	147
84. பேதைமை.	118	107. இரவு அச்சம்.	149
		108. அமை.	150

பால் பல் அகாரம் அகாரம் முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
56	347	2	விவரம்	விடாவம்
74	484	3	அகதேசம்	இனகதேசம்
90	617	1	உதவி	முதலி
99	682	5	வருட	கருட
111	774	3	கோண்டுகொண்டி	கோண்டுகொண்டி
112	785	4	புறவருகரும	புறவருகரும
113	796	3	கோண்டுகொண்டி	கோண்டுகொண்டி
136	961	5	வழிபாமை	இனவழிபாமை

உ
கணபதிதலை.

மு க வு னா.

உலகத்திலே விளங்கும் பலவகைப் பிறவிகளில் பெறுதற்கு அருமையான இந்த மாலிடப்பிறப்பை அடைந்தவாசனாகு உறுதிப்பொருளாயுள்ளன, அறம, பொருள், இன்பம், வீடு என்னாண்கே. அவற்றின் குணத்தை நூலுலகில் அறிதல் கூடாதென்பது யாவரும்றிந்ததாயினும். அறிதலால் பிறவிகளும் புருஷாததங்களை உணர்த்தலில் மிகச் சிறப்புபெற்றது தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்த தரிழ்வகையிய திருக்குறளே.

இந்த அரிப பெரிய நூலின் சொற்றொழி பொருத்தொழிவு முதலிய பெருமைகள் இத்தலைமடனானது எடுத்துக்கூறியலானது, இடைக்காடர்,

“கடுகைத் துளைத்தேற் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்” என்றும்

ஒளவையார்

“அணுணுத் துளைத்தேற் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்” என்றும்

“ஐம்பொருளும் நாற்பொருளும் ஐம்பொருளிற் பெய்தமைதச், செம்பொருளை எம்மறைகளுஞ் செட்பொருளைத்-தணகுருகற்ச, சேய்மொழிய தென்பா சிலரிபா எவ்வுலகின, தாய்மொழிய சென்பேன் தகைந்து” என்றும் புகழ்நுரைத்தருப்பகே இகன் பெருமைக்குப் போதமான சான்றும். அல்லாமல் மகபிலர், பாணர், நக்கீரர், கல்லாடா, சீக்தலைசராதகலார் முதலிய சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதினமரும் கூடி வாழ்த்திய மாலையின் சாரமே இதன் பெருமையை நன்குணர்த்தும. அதன்றியும் அந்தப்புலவர்களுக்குமுன், அசரீரியும், சாகவதியும், உக்கிரப்பெருவழுதியும், இன்னாலாகிரியர் பெருமையையும், இந்நூலின் சிறப்பையும்பற்றி வெகுவாயச் சிலாத்தூப் பாடியதுமன்றிச். சிவபெருமானும் “இறையனார்” என்னும் திருநாமத்துடனே சங்கப்புலவர்களைப் ஒப்பத்தாமும் ஒரு புலவராகத் திருவுருக்கொண்டு திருக்குறளைச் சிறப்பித்தாக கூறினான்ருல், இதன் பெருமையை எடுத்துரைக்க வல்லார்யார்? இன்னும்

“சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது
உலகியல் கூறிப் பொருளிலு வென்ற

வள்ளுவன் நனகரு வள்ளிக்கப் புலவர்முன்
முதலாகவி பாடிய முககட் பெருமான்”

என்று கல்லாடத்தில் கூறியிருப்பதையும்றிக.

“தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவுள்
மூவா தமிழும் முனிமொழியும்—கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென்றுணர்”

என்று ஓனாவையார் கல்வழியில் கூறியிருத்தலால், இதுவே
தாந்த சித்தாந்ததையுணர்த்துவதென்றுணர்க.

திருவள்ளுவர், தாமே,

“குறுமுனிவன் முத்தமிழும், என்குறளும் நங்கை
சிறுமுனிவன் வாய்மொழியின் சேய்”

என்று அறைத்திருப்பதையும் தெளிக.

திருக்குறள் 6-ஆம் அதிகாரம் 5-ஆம் குறள்

“தெய்வந் சொழாஅள் கொழுநந் நெழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெயயு மழை”

என்பதைப் பஞ்சகாவியங்களில் ஒன்றாகிய மணிமேக
லையில் ஐயன் ஆசிரியர் சீத்தலைச்சாத்தனார் இருபத்திரண்டாவது
சிறுபொருள்சொந்தையில்,

“தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநந் நெழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெயயும் பெருமழை பென்றவப்
பொய்யில புலவன் பொருளுரை தேறும்”

என்று பிரயோகித்திருப்பதினால் இதற்கும், இசற்குச் சம
காலத்தாகிய சிலப்பதிகாரத்திற்கும் முன் உண்டானதென்பது
நன்றிவிளங்குகிறது. இன்னும் சங்கநூல் பலவற்றுள்ளும், திரு
க்குறளின் கருத்துக்களும், சொற்பொருள்களும் காணப்படுகின்
றன. அதனையும் வடமொழியில் வான்மீகம்போலத்தமிழில்
திருக்குறளே ஆதியிலக்கியமென்பது சிலா கொள்கை. இதுவும்
ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதே.

இத்துணைச்சிறப்புப்பெற்ற இஃநூலைப் பலர் தத்தம் பாஷை
களாகிய தெலுங்கு, இங்கிலீஷ், பிராஞ்சு, லத்தின், ஜர்மனி முத
லிய பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டாடுகின்றனர்.

இதற்கு உரை செய்தவர்களா, தருமர், மணக்குடியர், தாம
த்தர், பரிதி, திருமலைபார், மல்லர் கவிப்பெருமான, காளிங்கர்,
சுந்தர்சர், பரிமேலழகர் எனப்பதினமர் இவ்வுரைகளுள் மிகச்சிறு

ப்புப்பெற்றதும், இக்காலத்தில் உலாவுவதும் ஆசியது பரிமேலழகர் உடையே. கொல்காப்பியம், பதனுப்பாட்டு, கலித்தொகை, சீவக சிந்தாமணி. குறுந்தொகையில் (பேராசிரியர் உரை செய்யாது விட்ட) டிருபது பாட்டு முகவியவற்றிற்கு உரை செய்த நச்சிலுர்க்குணியார், குடும்பை என்பதற்கு ஏனையோர், கூடென்று பொருள கூறப் பரிமேலழகர் அதற்கு உயிர் மீண்டும் உட்புதுதற்கு ஏலாததாய உடன்பிறந்ததாகிய உடலோடு உவமைபொருள்கு முட்டை என்று பொருளுரைத்ததைக் கேட்டு, அகமகிழ்வுற்று உடனே அவரை ஆலிங்கனம் செய்ததாகத் தெரிகிறது. சங்கசூசியுள்களுக்குரைசெய்வதில் மிகத்திறமை வாய்ந்த இவரே பரிமேலழகர் உரையைப் புகழ்ந்தார் என்றும், இதன் பெருமை இதன்தன்மைதெனறு நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுக.

நந்தாட்டிலுள்ளார் எல்லாரிடம் திருக்குறள் ஒதப்படவில்லையென்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமே. இதற்குக்காரணமென்னவெனில், இந்நூல் கற்றோரும் மற்றோருமாகிய யாவருக்கும் எளிதில் பயன்படுமபொருட்டு வசனாநடையில் இல்லாமை யே. இக்குறையை நீக்குவான்கருதி இலக்கிய இலக்கணப் பரிமாசியில்லாத சொற்பப்படிப்புள்ளவாகளும் சிறுவர் சிறுமிகளும் எளிதில் படித்துணருமாறு, பரிமேலழகருடைய தருவியை மாண்டராய்ப் பிறந்தவர்களுக்குவினாடிய விதி விலகத்களெல்லாம் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இத்தூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. சில அசௌகரியங்களால் காமத்துப்பால் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை.

இலக்கணக்கொத்து பாடிம 7-வது சுத்திரத்தில்

“பாலகாறு பழிசூழ தெரியா வுளவல
கொல்காப்பியம் திருவள்ளுவர் கொல்கையார்
முன்றிறு முழங்கும்”

பரிமேலழகர் என்னத்தை நச்சிலுர்க்குணியார் என்று கொள்குதல் தகுதியுடையதாகக் கோணறவில்லை. ஏனென்றால் “பாலகாடல் போலப் பாத நன்னெயி றாறபடு வானவாறு ஸ்ரீராமன் விதி வுணர்ந்த” என்று தொடங்குகிற, நச்சிலுர்க்குணியார் பாலத்திருந்தவர்களால் செய்யப்பட்ட சீவகசிந்தாமணி உரைசிறப்புப்பாடி பேரிசையாசிரியப்பாவினும் “பாத தொல்காப்பியம் பத்துப் பாவெலிபு, மாசக் குறுந்தொகையு லோகான்குஞ்சார திருநாக்கு மாமுனி செய சிந்தாமணியும், விருத்தி நச்சிலுர்க்குணியமே” என்னும் பழைய வெண்பாவிடம் கூறவில்லை.

என்று இதன் ஆசிரியர் கூறியிருப்பதாலும், யான் சிற்றறிவினனதலாலும், மறதியாலும், இது பல வேலைத்தொந்தரின் மூலில் எழுதப்பட்டதாலும் இதில் பல பிழைகள் இருக்குமென்றே சொல்லத்தணிவேன், அவற்றை உலகம் பொறுக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

யான் இதில் முயன்றிருப்பதைத் தெரிந்த என் நண்பர்கள் பலரும் இதை அச்சியற்றிச் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படுத்துமாறு வேண்டினா, இந்நூலில் அதிக கவலைவைத்து என்னை அடிக்கடித் தூண்டிவந்த அனபர்களுக்கு வந்தனம் செலுத்துகின்றேன்.

என் நண்பரில் சிலர் திருக்குறள் மூலத்தையும் சேர்க்க வேண்டுமெனக்கூறினார்கள். அவற்றை அடுத்த பதிப்பில் சேர்க்கலாமென எண்ணியுள்ளேன்.

யான் அனுப்பிய திருக்குறள் வசனத்தைதக்க சில தமிழ்ப் பண்டிதர்களிடம் காட்டி அவர்களின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொண்டபின், அவர்களுள் ஒருவர் அபிப்பிராயமட்டும் வாங்கியளித்த கும்பகோணம் ஸ்ரீமான் திவான் ரகனூர் இரகுநாதராயவர்களின் அன்புடைமையும் பெருந்தகையும் என்றும் பாராட்டற்பாலனவேயாம். இச்சுடிதங்கள் இரண்டும் இதில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சீகாழி ஹிந்து ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதரும் என்னாசிரியருமாகிய மகா-ரா-ஈஸ்ரீ திருவாவடுதறைச் செ. பொன்னோது வராவர்கள், தமக்குப் பலமுரிய பெரிய காரியங்களிருக்க என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இந்நூல் முழுவதையும் பார்வையிட்டளித்த நன்றி என்றும் கொண்டாடற்பாலதேயாம்.

இந்நூல் எழுத ஆரம்பித்ததுமுதல் அச்சியற்றிமுடியுங்காலும் எனதுடனிருந்து இது விஷயத்தில் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய பலவுதவிகளைப் புரிந்துவந்த மகா-ரா-ஈஸ்ரீ செ. கண்ணுமணாக்காயாவர்களின் நன்றி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்றும்.

புத்தரத்தின் சீர்திருத்தத்திற்குரித்தான விஷயங்களை வந்தனத்துடன் அங்கீகரிக்கப்படும்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிற்றறிவினனாகிய சிறியேனை இந்தமுயற்சியில் புதுத்தி நடத்தி நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம் வல்ல எம் இறைவனின் இணையடித்தாடிகளைச் சதா பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமல்பேரையில்
14-7-09

வேட்டகாது.

பு. து. இரத்தினம்.

உ

சிவசண்முகத்திணை.
திருக்குறள் வசனம்.
சிறப்புப்பாயிரம்.

சீகாதி ஹிந்துஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

சு. பொன்னேறுவாரவர்கள்

இயற்றியது.

வேட்டங் குடிவாரமும் வேட்டங் குடியுடையா
னீட்டங் கொளும் புகழை யிண்டிமிக — காட்டியிடு
சுபகுணரதன மபிளகை சாறறு குறள்வசன
மெறகுணர் விளபமிது மே.

திருமுல்லைவாயில் செய்துசாக்முமனைக்காயர் அவர்கள் குமாரர்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

சுண் னுமனைக்காயரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவருண்மற்றுத்திருவள்ளுவரே
கருவிலமைது திருவுருக்கொண்டிண்
டிருமைவிளக்கப்பெருமைவிளக்காரு
சமமிகளயாருஞ்சம்மசுழறவே
விதிவிலக்கெனையுமிரிதகிடுவேதந்
துளக்க யோவவளக்குங்கோலா
வுசகமவேதமொன்றியற்றினதன்பொரு
ளுய்த்துணர்விவாழ்ப்பர்திருவோராங்
கமேரோலலான்மற்றேரநிபார்
இத்திறம்பூண்டவியற்கையினாலே
மனபதைதெளியுமாண்டினை யோராதே
நாட்டேன்மலர்க்காகோட்டுறுகடுவண்
தேறமகிண்டிடகதேவகுடப்பெருக்காற்
பைங்கூழ்செழிக்கப்புகர்பலவளவகன
கூட்டவகொண்டிவேட்டங்குடிவாழ்

காமனும்விரும்புங்கவினெடுபொறைகொள்
காமிப்பிள்ளைகாதல்கொள்புதல்வனும்
அருளொடுகல்வியறிவுடையோனும்
எப்பாவலருமியம்பிடுவோனுமா
மிரத்தினம்பிள்ளையென்றநற்புலவன்
கல்லாரெல்லாநல்லோராகப்
பல்காற்பழகவிலகாநெறியாம்
வேதமிஃதேயென்றுபயின்று
கல்விக்கடலைக்கடந்திடுந்தன்மைவாய்
திருக்குறள்வசனத்தீந்தமிழ்நாலாய்
தன்னையின்றியற்றித்தகைமையுற்றானே.

நன்னிலம் தாலூகா

பில்லாணி

மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

வீரராகவப்பிள்ளை யவர்கள்

இயற்றியது.

'படியிலாத் திருக்குறள்வெண் பாவதற்குப் பரிமேலா
மழகன் செய்த
வடிவுலா முரையதற்கு மாறுகொளா வசனவுரை
வயங்கச் செய்தான்
மிடியிலா வளம்பெறுநற் புதுவைநகர் மேயதிருக்
காமிப் பிள்ளை
குடியெலாம் புரக்குமவன் பயந்தகுலக் கொழுந்
தனைய குமரவேளே.

முருகுநாதன்.

திருக்குறள் வசனம்.

— — — — —

அறத்துப்பால்

Virtue.

பாடல்கள்.

முதல் அதிகாரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

The Praise of God.

[அநாவது கவிரெய்வோ தாம் குலதெய்வமாகக் கொண்டு ஆராதிக்கப்படுகிற கடவுள் பாவது, அல்லது காம செயலாக் கொடுக்கிய நாவில சொல்லப்படும் விஷயத்திற்குத் தகுதியுடைய கடவுள் பாவது வாழ்த்துதல். அவைகளுள் இது இரண்டாவதாகச் சொல்லப்படுகிறது]

1. எழுத்துக்களெல்லாம் அதாம் என்னும் எழுத்தை முதலாக உடைபன. அதுபால் உலகம் கடவுளை முதலாக உடையது. (1)

2. எல்லா நூல்களையும் கற்றவர்கள் உண்மைபான அறிவினைபுடையவனது நல்ல பாதகத்தை வணங்காவிட்டால், அவர்கள் அடைந்த உலக அறிவிற்கு உண்டாகிய பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை. (2)

3. அன்பின் நெஞ்சுமாயிபதாமரை மலரிடத்துச் சென்றவனின் மாக்ஷிமை பெருந்திய அடிகளைச் சேர்த்தவர், எல்லா உலகங்களுக்கு மெலான உலகத்திலே அறிவில்லாமல் எக்காலத்திலும் வாழ்வார். (3)

4. ஒரு பொருளிலும் விநியாயம், வெறும் பில்லாகவனது பாதங்களையே சேர்த்தவருக்கு, எப்பொழுதும் பிறவித்துன்பங்கள் இல்லை. (4)

5. மயக்கத்தினால் உண்டாகின்ற நலவினை, தீவினை என்னும் இரண்டு வினைகளுள், இறைவனின் உண்மைபான புகழை விரும்பினைவரிடத்து உணடாகா. (5)

6. பெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொருள்களை வழியாக உடைய ஐந்து ஆசைகளையும் அறுத்தவனது உண்மையான ஒழுக்க வழியிலே வருவாது நின்றவர், பிறப்பு இல்லாமல் எக்காலத்திலும் ஒரே தன்மைவராய் வாழ்வார். (6)

7. ஒருநிதத்திலும் தனக்கு ஒப்பில்லாதவனது பாதங்களைச் சேர்த்தவர்க்கு அல்லது, மனத்திலே உண்டாகின்ற தன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. (7)

8. தருமக்கடலாகிய கடவுளது திருவடியாகிய மரக்கலத்தைச் சேர்த்தாருக்கு அல்லாமல், அதனின் வேருகிய கடல்களை நீக்குதல் கூடாது. (8)

9. சமசமக்கு ஏற்ற புலன்களைக் கொள்ளுதல் இல்லாத பொறிகள் போல, எட்டு வகைப்பட்ட குணங்களை உடையவனின் பாதங்களை வணங்குதலேகா பிரயோஜனப்படுவன அல்ல. (9)

எண்குணங்களாவன :— தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், ஓயற்கை யுணர்கினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இப்பலாகிய பாதங்களில் நீங்குதல், பேர் அருளுடைமை, முடிவில் ஆற்றலுடைமை, வரம்பிலின்புடைமை எனவாம். அல்லாமலும் அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராபாயம், ஈசத்துவம் எடுத்தலும் எனது சிலர் கூறுவர். கடையிலா அறிவு, கடையிலா க்ஷமதி, கடையிலா வீரியம், கடையிலா வின்பம், நாமாபின்மை, சோத்திரமின்மை, ஆயுளின்மை, அழியாவிதல்பு முதலிய எட்டும என்னும் சமணர் கூறுவர். (9)

10. கடவுளின் பாதமாகிய மரக்கலத்தைச் சேர்த்தவர்கள் பிறகுபாகிய பெரிய சமுத்திரத்தை நீருவார்கள். அதனைச் சேராதவர்கள் நீந்தமாட்டார்கள். (10)

2-ஆம்-அதி-வாள்சிறப்பு.

The excellence of Rain.

[அதாவது கடவுளுடைய கட்டளையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம், பொருள், இன்பம் முதலியவைகளும் கடத்தற்குக் காரணமாகிய மழையினி சிறப்பைச் சொல்லுதல்.]

11. மறை இடைவிடாது நிற்க, உயிர்களானவை நிலைபெற்று வநகையினாலே, அந்த மறை உயிர்களுக்கு அயிர்ந்தமென்று அறியப்படும் தன்மையை உடையது. (1)

12. மறைபானது உண்பவர்க்கு நல்ல உணவுகளை உண்டாக்கி, அந்த உணவுகளை உண்பவருக்குத் தானும் உணவாய் நிற்பது. (2)

13. மறைபானது பெய்யவேண்டுங்காலத்துப்பெய்யாமல் பொய்க்கு மாணு, கடலால் சூழப்பட்ட இந்தப் பெரிய உலகத்தினுள் பசி நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும். (3)

14. மறை என்கிற வருவாய் தன்பயன் குறைந்தால், உழவர் ஏர் உழார். (4)

15. பூமிநிலைவாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்றுகொடுப்பதும் அந்தப்படி கெட்டார்க்குத் துணையாய் நின்று பெய்த மன்கெடுத்ததுபோலவே எடுப்பதும் முதலிய இவைமெல்லாம் செய்யால்லது மறை. (5)

16. மேகத்தினின்றும் துளிகள் விழாதானல், அப்பொழுதே பசும் புல்லின தலையையும் பார்த்தலிது. (6)

17. நீண்டகடலும் மேகம் தான் அதனிடத்துப் பெய்யாவிட்டால், தன் இயல்பு குறையும். (7)

18. மறைபெய்யாமல் போனால் தேவர்களுக்கும் இந்த உலகத்திலே மனிதர்களால் செய்யப்படுகிற திருவிழாவுடனோ பூசையும் நடவாது. (8)

19. மறைபெய்யாவிட்டால் பெரிய இந்த உலகத்திலே தாளமும் தவமும் ஆகிய இரண்டு தருமமும் உண்டாகா. (9)

20. எவ்வகை நேன்மை உடைபோர்க்கும் ஜனம் இல்லாபால் உலகிபல நடவாநாதலால், மறை இல்லாமல் நீ ஒழுக்கமும் பொருந்தாது. (10)

3-ஆம்-அகி-நீத்தார் பெருமை.

The greatness of Ascetics.

[அதாவது முற்றுந்துறந்த முனிவர்களது பெருமையைச் சொல்லுதல்.]

21. நூல்களின் நிச்சயமானது, சமத்து உரிய வடிகுக்
தில நின்று துறந்தவாது பெருமையை மேலான பலபொரு
ள்களுள்ளும் இதுவே மேலானதென்று விருப்பம் (1)

22. அகநகாரம் மமகாரம் ஆகிய நெருங்கப் பற்றினையும்
விட்டவாது மகிமைமை, எண்ணிக்கையினாலே சொந்தித செரி
ந்துகொள்ளவிரும்பினால், அது இடம் உகந்தில் உறந்து இற
கவரை எண்ணி இதனைப்பார்க்கென்று கணக்கிடப் புகுநகால
போடும். (2)

23. சிறப்பு, வீடு என்னும் இரண்டானது துன்பம், இன
பர் என்கிற நெருங்கக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து அந்நபரே
ப்பை சீக்குறது, பொருள்பாடுகளை துறந்துகொண்டவ
ருடைய பெருமையே உகந்தில் உயர்ந்தது. (3)

24. ஆய்வு என்னும் அருளுகதினாலே, பொருளாகிய
யானைகா ஐந்தையும் தாதும புலன்விரிவோடு சொல்லாமல்
சாப்பின், எல்லா நிலங்கரினும் மேலானதென்று சொல்லப்ப
கெற மோகநிலகதுகது ஒரு வித்தாவான். (4)

25. புலன்களில் செல்லுகின்ற ஐந்து அந்நகரையும் ஒழி
த்தவனது வல்லமைக்கு, விசாலமான தேவதீபகாதினான
தேவாருக்குத்தலைவனான இத்திரினை போதுமானசாக்ஷி. (5)

26. ஒத்த பிறப்பினர் ஆகிய மலிகாசுநன் பெரிமையார்
செய்தறது அரியவைகளைச் செய்வார், சிறியார் செய்தறது
அருமையானவைகளைச் செயயமாட்டார். (6)

27. உலகமானது, சுவை, ஒளி, வாழ்வு, ஓசை, நாமம்
என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து பொருளையுடைய மூலத்தின் கூறு
பாட்டை ஆராய்வன் அறிவித்ததென. (7)

28. பயன் நிறைந்த சொல்லை உடைய முனிவரது மகிமை
மைய, நிலவுலகத்தில் அவர் ஆணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களை
பிரததயக்ஷமாகக் காட்டிவரும். (8)

“இத்திரிப நிகிரகா ரெயயாத இத்திரை நெதிரிய நிகிரகம்
செய்துள்ள கௌதமமுனிவருடைய மனைவி அசுலிகையை வஞ்ச
கையாகப் புணர்ந்து அந்த முனிவரால் “ஆபிர மாரர்க்குள்ள
குறி” தன்உடலில் உண்டாகச் சாபம் அடைந்தது இவ்விடத்தில்
ஆயித்தக்கது.

29. துறவு, மெய்யறிவு, ஆசையில்லாமை முதலான நன்மைகளாகிய மலையின்மேலே, ஏறி சின்ற முனிவரது கோபனது, தான் உள்ள அளவு சுஷணாகாலமாயினும் கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுத்தல் கூடாது. (9)

30. எல்லா உயிர்களின்றேலும் செல்வவாசன அருளை தமமாகக்கொண்டு நடக்கையினாலே, அடிகளார் என்று சொல்லப்படுவோர் துறவறத்தின் நின்றவரே. (10)

4-ஆம்-அக-அறன் வலியுறுத்தல்.

Assertion of the Strength (Domestic Virtue) of Virtue.

[அதாவது அக்க முனிவரால் தெரிவிக்கப்பட்ட ஏன்முன் தமாவது மற்றைய பொருள் இன்பம் போலாகாமல், இமையுமை, வீடு என்கிற முன்றையும் கொடுத்தலால் அவற்றிலுமலிமை உடையது என்று சொல்லுதல்.]

31. அறம் போதுந்ததும் சுவர்க்கம் முதலாகிய செல்வமதும் கொடுக்கும். ஆதலால் மலிந்த உயிருக்குத் தருமத்தைப் பார்க்கிலும் மேற்பட்ட பெருக்கத்தைக் கொடுப்பது ஒன்றும் இல்லை. (1)

32. ஒருவனுக்குத் தருமம் செய்யலைப் பார்க்கிலும் மேற்பட்ட பெருக்கத்தைக் கொடுப்பதும் இல்லை; அந்தத்தருமத்தை பாக்கத்தால் மறந்து விடுதலின் மேற்பட்ட கேட்டைத் தருவதும் இல்லை. (2)

33. தமக்குத் தமக்குக் கூடுதலாகையால் தருமம் ஆகிய விளைபை இடைவிடாமல் அது சொல்லும் இடங்களில் எல்லாம் செய்யக்கூடவர். (3)

34. தருமம் செய்பவன் கன் மனத்தினிடத்துக்குற்றமில்லாதவனாகக்கூடவன். தருமமாவது அவ்வளவே. அது நீங்கிய சால்லும் வேஷமும் தருமம் என்று சொல்லப்படுவன அல்ல. இவை ஆடம்பரகுணத்தை உடையன. (4)

35. பிறர் செல்வத்தில் பொறுமையும், ஐம்புலன்கள் மற்செல்லும் ஆசையும், அவை காரணமாகப் பிறர் மேல் உண்டாகிற கோபமும், அதுபற்றி வருகின்ற கடுஞ்சொல்லும் ஆகிய

இந்த நான்கினையும் கடிந்து ஒழிவில்லாமல் கடந்ததே தருமம் எனப்படும். (5)

36. நாம் ஒப்பொது இளையோம் ஆதலால் இறக்கும் பொழுது தருமஞ் செயல்வாமென்று நினைவாமல், நாள்தோறும் செய்பக்கடவர். அத்தப்படி செய்யப்பட்ட தருமமானது உடம்பினின்று உயிர்போம் காலத்து அந்த உயிர்க்கு அழியாத்துணையாய் உள்ளது. (6)

37. தருமத்தின் பயன் இக்கன்மை உடையதென்று சாஸ்திர பிரமாணத்தினால் தெரிவிக்கவேண்டியதில்லை. பல்லாக்கை எடுப்பவனோடு ஈறுபலனிடத்துப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தினாலேயே அறிந்து கொள்ளலாம். (7)

38. ஒருவன் தருமம் செய்யாது கழியும் நாள் உண்டாகாமல் தருமத்தைச் செய்வானானால், அந்தச் செய்கை அவன் சரீரத்தோடு கூடி வாழுகளது வரும் வழியை வராமல் அடைக்கும் கல்லாம். (8)

39. ஒருவன் தன் மனைவியோடு பொருந்தி வரும் இன்பமே இன்பமாகும். பிறன் மனைவியோடு கூடிவருவன எல்லாம் இன்பமாயினும், துன்பத்துள் சேர்வன, அன்றியும் புகழையும் உடையன அல்ல. (9)

40. ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது நல்வினையே; செய்யத் தகாதது தீவினையே. (10)

(பாடிமம் முற்றிற்று)

திருக்குறள் வசனம்,

இல்லற இயல்-

Domestic Virtue

[இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லப்படுகிறவழியிலே நின்று அதற்குத்துணையாகிய கறவு வாய்ந்த மனையாளோடு சேர்ந்து நடத்தப்படுவதாம்.]

5-ஆம்-அதி-இவ்வாழ்க்கை.

Married life.

[அதாவது மனையாளோடு கூடி வாழ்தலின் சிறப்பு.]

41. இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுவோன், அறத்தன்மையுடைய பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்னும் மூவர்க்கும் அவரது நல் ஒழுக்க வழிகளில் நிலைபெற்ற துணையாவான். (1)

42. அடைக்கலமாக இருந்தவர்களால் விடப்பட்டுக் கதியில்லாதவருக்கும், தரித்திரமடைந்தவர்க்கும் ஒருநாளும் இல்லாமல் வந்து இறந்தவர்க்கும் இவ்வாழ்வானே துணையாவான். (2)

43. இவ்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாவது, பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து இடத்தும் செய்யப்படுகிற தருமவழியை வழுவாமல் செய்தலே. (3)

44. பொருள் சம்பாதிக்குங்காலத்துப்பாவத்துக்கு அஞ்சிச் சம்பாதித்தலும், அப்படிச்சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளை முன்கொல்லப்பட்ட துறந்தவர், வறியவர், இறந்தவர் முதலிய மூவர்க்கும், பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார் முதலிய ராலவருக்கும், பருத்துத்தான் உண்டலையும் ஒருவனுடைய இவ்வாழ்க்கை உடைத்தானால், அவன் சந்ததியானது ஒருநாளும் குறைதல் இல்லை. (4)

45. ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையானது தன் மனைவி இடத்துச் செய்யத்தகும் அன்பினையும், பிறருக்குப் பங்கிட்டு உண்ணுதல் ஆகிய தருமத்தினையும் உடைத்தானால், அதானது அந்த இவ்வாழ்க்கைக்குக்குணமும் பிரயோசனமும் ஆய். (5)

46) இந்நவன் இவ்வாழ்க்கையைக் கருவ வறியில் நடத்தவா னாய், அந்நவன் அது கருவ வறியில் (மனைவியை விட்டுக் காட்டுக்கு அரை நிலைமில்) போய் அடையும் பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை. (6)

17. இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று அதற்கு உரித்தான இயல்பொடு கூடி வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுவான், ஐம்புலன்களையும் விட முயற்சி செய்வார் (தவறு செய்வார்) எல்லாரைப்பார்க்கிலும் மேற்பட்டவனாவான். (7)

18. கவனம் செய்வோரையும் கமனம் வறியிலே நடக்கத்தகா னாய் தன் அருத்தியினையும் வழுவிட இவ்வாழ்க்கையானது, கவனம் செய்வாருடைய நிலைப்பாடுகளிலும் பொறுமையுடையது (8)

49) இல்லறம் துறவறம் என்று சொல்லப்பட்ட இந்நவனை அறங்களுள், தூக்களால் அறம் என்று கிரப்பிக்குக சொல்லப்பட்டது இவ்வாழ்க்கையே. மறபிறை துறபிறழ்ம பிறைபரிப்பது இல்லாதிருக்கால் அந்த இவ்வாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மைபாடு நனயும். (9)

50. இவ்வாழ்க்கையிற் கூடிய நினைவு வாய்ப்பவன் பூவுலகத்தான் எனப்படும், தேவர்களோடு நிகழ்ந்த தேவருள் ஒருவனாக வைத்து எனக்கு மதிக்கப்படுவான். (10)

6- ஆம்-அதி-வாழ்க்கைக்குணை நலம்.

The goodness of the help to Domestic life.

[அதாவது இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணைபாகிய இல்லறமுடைய நன்மை.]

51. இவ்வறத்திற்கு உதக்கபடி, கறந்தவரை உபசரித்தலும், விருதுசொப்பலும், வரியவாபால் அந்நலனையும் ஆதரிப்பதும், வறியவர்களுக்கு உதக்கம் பெரிதா கெரிந்து காப்பாற்றியைத்தலும், உறவு நடைதலில் வலியுடைய உபகாரம் செய்கலும் ஆகிய நற்செயல்களையும் உடைமறந்த தன்னைக் கொண்டவனாக வாழ்க்கையின் வலவுக்கு ஏற்றவாறு செலவு செய்பவனே இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவான். (1)

52. நமன சொல்லப்பட்ட அந்நவன் நற்செய்கைகள் ஒருவன் மனையாளிடத்து பூல்கொடுப்பது இவ்வாழ்க்கையானது

செல்வத்தால் எவ்வளவு சிறப்புடையதாயிருந்தாலும் அந்தச் சிறப்பை உடையது அன்று. (2)

53. ஒருவனுடைய மனைவி நற்குண நற்செய்கைகள் உடையவளாயிருந்தால், இல்லாகது யாது? அந்த மனைவி நற்குண நற்செய்கைகள் இல்லாதவளாகில், உள்ளது யாது? (3)

54. ஒருவன் பெறுகற்கு உரிக்கான பொருள்களான கற்பு என்னும் கலங்கா நிலைமை உள்ள மனைவியைப் பார்க்குலும் உயர்வாகிய பொருள்கள் எவை இருக்கின்றன? (4)

55. நிறமெய்வத்தை வணங்காளாகிக் கணதுகெர்வாமாசிர கணவனைத் கொழுது நிரந்திரா விட்டு எழுந்திருப்பவள பெயர் பெயன்று சொல்ல மனமு பெய்யும். (5)

56. கற்பினின்றும் வடுவாமல் தன்னைக்காப்பாற்றிக் கொண்டு, கொண்ட கணவனையும் உண்டி முகலானவற்றால் உபசரித்தது, தமமுடைய இருவர் இடத்தும் நன்மை அமைந்த புகழை நீங்காமல் பாதுகாத்து, நற்குண நற்செய்கைகளை மறவாதவளே மனைவியாவள். (6)

57. பெண்கள் மனசைக் கற்பின வழியிலே நிறுத்தித் தமமைக்காக்கும் காவலே முகனமைப்பான காவலாயிருக்கையில், மதிந்நாவல் வாயிற்காவல் முதலிய சிறையினாலே காக்கும் காவலானது என்ன பிரயோசனத்தைச் செய்யும்? (7)

58. பெண்கள் தமமைக் கொண்ட கணவனைப் பூசித்தல் பெற்றால், அவர் தேவா வாழத்தகு இடமாகிய சுவர்க்க லோகத்தில்தேவரால் செய்யப்படும் பெரிய சிறப்பினை அடைவா. (8)

59. புகழை விரும்பிய மனைவானே இல்லாகவாக்குத் தன்மை இத்தகைய பேசும் பண்கவர் முன் ஆண சிங்கம் போலும் பெருமைப்பாடு நடை இல்லே. (9)

60. அறிந்தோர், மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை ஒருவனுக்கு நன்மை பென்றும், நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை அவற்றிற்கு நல்ல ஆபரணம் என்றும் சொல்லுவா. (10)

7-ஆம்-அதி புதல்வரைப் பெறுதல்

The obtaining of Sons.

[அகாலது முனிவர் கடனகேள்வியாலும், தேவர் கடன் வேர்வியாலும், சென்புலசகார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் ஆல்லாமல் செலுசககூடாமைபால், அத்தக்கடன் செலுத்தற் பொருட்டு நல்ல மக்களைப் பெறுதல்.]

61. ஒருவன் அடையும் சிறப்புதனாள் அறியவேண்ம
வைக்கா வறிகாது உரிய மக்களைப் பெறுதல் அல்லது இதர
சிறப்புந்நையா மதிப்பது இல்லை. (1)

62. பிறால் பதிக்கப்படாத நற்குணங்களை உடைய மக்
களை ஒருவன் பெறுவானானால், வினைவசத்தால் பிறக்கும் பிறப்பு
புனைகாணும், அவனைத் துன்பங்கள் சென்று அடையா. (2)

63. புதல்வர்கள் சம்பாதித்த பொருள்கள் தம்மைக்குறி
தது அவன் செய்யும் நலவினையாலே தம்மிடத்து வருகலால்,
அந்தோர் தம்முடைய மக்களைத் தம்முடைய பொருள்கள்
என்று சொல்லுவார். (3)

64. தம்முடைய மக்களுடைய சிறிய கைகளால் அனை
யப்பட்ட சோறு, கலவையில் மிகுந்த அமிர்த்தத்தைப் பார்
கவ்வும் மிகவும் இனிமை உடையதாய் இருக்கும். (4)

65. ஒருவனது உடம்புக்கு இன்பமாவது தம்முடைய
மக்களது உடம்பைத் தொடுத்தல், அவனது காதுக்கு இன்ப
மாவது அவரது சொற்களைக் கேட்குதல். (5)

66. தம்முடைய புதல்வரது குதலைச் சொற்களைக் கேளா
தவர், குழலின் இசை இனிதென்றும், வினையின் இசை இனி
தென்றும் சொல்லுவார். (6)

67. தகப்பன், தன் புதல்வனுக்குச் செய்யத்தகும் கண்
றியாவது கற்றவர்கள் அடங்கிய சபையினிடத்து அவர்களைப்
பார்க்கிலும் மேறபட்டிருக்கக்கல்வியுடையவனாகச்செய்தலாம். (7)

68. தம்மக்களுடைய அறிவுடைமையாவது பெரிய நில
த்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு எல்லாம், தமது இனிமை
யாதலினும் இனிதாயிருக்கும். (8)

இல்லற இயல்.

69. தன்மனைக சலவி கேள்விகளினால் நிறைந்தோன என்று அறிவுடையோரால் சொல்லக் கேட்டதாய், பெற்ற காலத்தில் தனக்கு உண்டான மகிழ்ச்சியைப் பாராக்கிலும், மிக மகிழ்வான். (9)

70. கள்ளைக் கள்ளி யுடையவனாகச் செய்த தகப்பனாகு, மகன் செய்யும் எதிர்தனையாவது, தன் அறிவையும் ஒழிக்கக்கூடும் கண்டா, இவன் தகப்பன் வின்பப் பெறுகிறதற்கு என்ன தவகதைச் செய்தானோ என்னும் சொல்லே உண்டாகுதலாம். (10)

8-ஆம்-அதி அனபுடைமை

The Possession of Affection.

[அகாவது அந்த மனைவி புதல்வா முதலாகிய சம்பந்தம் உடையாரிடத்து ஆசையுடையவனுயிருத்தல்]

71. தமமால் அனபுசெய்ப்பப் பெற்றவருடைய துன்பம் கண்டவுடனே பொதிசின்ற அனபுடையாது புலிபாசன ரீதே உளனே இருக்கின்ற அன்பினை எல்லாநம் உரிய நாரா தலால் அன்பிற்கும் பிறா அயிராமல் அடைத்து வைத்தும் தாழும் உண்டோ? (1)

72. அன்பிலாதவர் பிறாக்கு ப்பன் படாபாபால் எல்லாப் பொருளாராலும் தமக்கே யுரிபாரவா அனபுடையா அவைகளால் மாத்நீரம் அல்லாமல் தம் எதுமபையும் பிறருக்குக் கொடுக்க உரியராவா. (2)

73. பெறுதற்கு அரிய மக்களையோடு உடம்போடு உண்டாகிய சம்பந்தத்தை அன்போடு பொருதுவதற்கு வந்த வழியின் பயனாகுமென்றும் அறிந்தோர் சொல்லுவா. (3)

74. சம்பந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட அன்பானது அத்த தனமையினால் பிறரிடத்து ஆசையை உடையவனுயிருக்கையை ஒருவனுக்குக் கொடுக்கும். அந்த இருக்கையானது இவனுக்கு யாவரும் கட்பினனென்று சொல்லப்படுகிற அளவினிலாச் சிறப்பைத் தரும். (4)

75. இந்த உலகத்திலே இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று இன்பத்தை அனுபவித்தவராகி, அதன் பின்னர் தேவலோகத்திற்

சென்று அடையும் பேரின்பத்தினை, அன்பு உடையாராகி இல்லறத்தோடு பொருந்திய வழியின் பயனாகுமென்று அறிந்தோர் சொல்லுவர். (5)

76. அறியாதவர் சிலர் அன்பானது தருமத்திற்கே துணையென்று கூறுவர். அந்த அன்பே பாவத்தை நீக்குவதற்கும்துணையாவது. (6)

77. எலும்பு இல்லாத உடம்பை வெயிலானது சுடுதலபோல அன்பில்லாத உயிரை அறக்கடவுள் சுடுவார். (7)

78. மனத்தின்கண் அன்பில்லாத உயிரானது இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்கலாவது கடினமான நிலத்திலே காய்ந்த மாமானது தவிர்த்தாற் போலும். (8)

79. உடம்பினுத்திலே நின்று இல்லறத்துக்கு அங்கமாகிய அன்பு இல்லாதவர்க்கு இடம், பொருள், ஏவல முதலிய புற உறுப்புக்களெல்லாம் அந்த அறம் செய்தலிலே என்ன உதனியைச் செய்யும்? (9)

80. அன்பு முதலாக அதன் வழி நின்ற உடம்பே உயிர் நின்ற உடம்பாகும். அந்த அன்பில்லாதார்க்குள்ள உடம்புகளானவை எலும்பைத் தோலிலுலே போர்க்கப்பட்டனவே ஒழிய உயிர் நின்ற உடம்பு ஆகாது. (10)

9-ஆம்-அதி விருந்து ஒம்பல்.

Cherishing Guests; Hospitality.

[அதாவது விருந்தினரை உபசரித்தல்.]

81. மனைவியோடு கூட காட்டுக்குச்செல்லாமல் வீட்டிலே இருந்து பொருள்களைக் காப்பாற்றி வாழ்வது எல்லாம், விருந்தினரை உபசரித்து உபகாரம் செய்வதற்கேயாம். (1)

82. சாப்பிடும் பொருள் அமிர்தமாயிருந்தபோதிலும் தண்ணீரோக்கி வந்த விருந்தினர் தன் வீட்டில் ஒருபுறத்திலிருக்கத் தானே அதனை உண்ணுதல் விரும்பத்தக்கது அன்று. (2)

83. தனவிடத்து வந்த விருந்தினரைத் தினந்தோறும் உபசரிப்பவனுடைய இல்லாழகையானது, தரித்திரத்தால் வருந்தித் துன்பம் அடையாது. (3)

84. முகம் மலர்ந்து கல்ல விருந்தினரைக் காப்பவனுடைய வீட்டிலே, இலட்சுமிமணமகிழ்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள். (4)

85. தன்னோக்கி வந்த விருந்தினரை முன்னே சாப்பிடச் செய்து, பாக்கியைப் பின் உண்பவனுடைய வீளை நிலத்தாக்கு விதை இடிதலும் வேண்டாமோ? வேண்டிவது இல்லை. (5)

86. வந்த விருந்தினரை உபசரித்துப் பின் வரும் விருந்தினரை எதிர்பார்த்துத் தான் அவரோடு சாப்பிட இருப்பவன் மறுபிறப்பிலே தேவனாய்த் தேவர்களுக்கு மேன்மையான விருந்தினராவான். (6)

87. விருந்தினரை உபசரித்தலாகிய யாகததின் பிரயோஜனம் இவ்வளவு அளவு என்பதாகிய ஓர் அளவு உடையது அன்று. விருந்தினருடைய மகிழ்ச்சி அளவே அதற்கு அளவாகும். (7)

88. நிலையில்லாப் பொருளைக் கொண்டு விருந்தினரை உபசரித்து அந்த யாகத்தின் பயனை அடையும் அறிவில்லாதவர், அந்தப் பொருளை வருத்திக்காகதுப் பின்பு அதனை இழந்து இப்பொழுது பற்றில்லாதவரானோமென்று வருத்தப்படுவார். (8)

89. செல்வம் ஒருகடும்பொழுதே கரித்திரமாவது, விருந்தினரை உபசரிக்காமல் உகழ்கல், அறிவில்லாமையாகும். இது பெரியோரிடத்து இல்லை. அறிவில்லாதவரிடத்ததுண்டு. (9)

90. அணிச்சப்பூ மோங்கால் அல்லாமல் வாடாது. விருந்தினரோ அப்படி இல்லாமல முகம் வேறுபட்டுப் பார்க்க வாடிவா. (10)

10-ஆம்-அதி இனியவை கூறல்.

Kindly Speech.

[அகாவது மனத்திலுள்ள சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்துகிற இனிமையான சொற்களைச் சொல்லுதல்]

91. இனிமையான சொற்களாவன அன்போடுகலந்து வஞ்சனை இல்லாமலிருக்கிற தருமத்தை அறிந்தவருடைய வாயினினதும் உண்டாகும் சொற்களாம். (11)

92. பார்த்த டொழுதே முகமலர்ந்து இனிய சொல்லை உடையவனுய் இருந்தால், மன மகிழ்ந்து ஒருவருக்கு வேண்டும் பொருளைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கிலும் நலலதாம். (2)

93. கண்டபொழுதே முகக்கால் விரும்பி, இனிமையாகப் பார்த்து, பின் வந்தபொழுது மனது உடையவனுய், இனிய சொற்களைச் சொல்லுவதே தருமமாம். (3)

94. எல்லாரிடத்தும் இன்பத்தை உண்டாக்கும் இனிய சொல்லை உடையவனாகுத் துன்பத்தை உண்டாக்கும் வறுமையானது இல்லை. (4)

95. ஒருவனுக்கு ஆபரணமாவது பெரியோரிடத்து வணக்கமுடையவனாகவும், எல்லாரிடத்திலும் இனிய சொல்லை உடையவனாகவும் இருக்கலேயாம். நுகர இரண்டும் அல்லாமல் உடம்பில் அணியும் மழலைய ஆபரணங்கள் ஆபரணங்களாகாவாம். (5)

96. பொருளினாலே பிறிந்து நன்மையைக் கொடுக்கும் சொற்களை மனத்தினால் ஆராய்ந்து, இனிமையாக ஒருவன் சொல்லுவானானால், அவனுக்குப் பாவங்கள் தேய தருமம் வளரும். (6)

97. பொருளால் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்த இனிமையான குணத்தினிருந்து நங்காத சொற்கள், ஒருவனுக்கு இப்பிறப்பிலே நினைவடிமுண்டாக்கி மறு பிறப்பில் தருமத்தையும் கொடுக்கும். (7)

98. பொருளால் பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாத இனிய சொல், ஒருவனுக்கு உபபிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும் இன்பத்தைக் கொடுக்கும். (8)

99. அந்நபர் சொல்லி இன்பநெறால் தனக்கு இன்பம் கொடுத்தலை அன்பறிந்து அறிவாறவன், அந்நபர் சொல்லைப் பேசுவதை விட்டுப் பிறரிடத்துக் கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுவது என்ன பிரயோஜனத்தைக் குறித்து? (9)

100. தருமத்தை உண்டாக்கும் இனிய சொற்களும் தன்னிடத்தே உண்டாயிருக்க, அவற்றைச் சொல்லாமல் பாவத்தை உண்டாக்கும் கடுஞ் சொற்களை ஒருவன் சொல்லுதல், இனியப் புகைகள் இருக்க அவற்றைத் தினனாது, இனிமையில்லாத காய்களைத் தினப்பதற்கு ஒப்பாகும். (10)

11-ஆம் அநி செய்நன்றி யறிதல்.

Gratitude.

[அதாவது தனக்குப் பிறா செய்த நன்மையை மறவாமை.]

101. தனக்கு முன் ஒரு உதவியும் செய்யாதிருக்க, ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த உதவிக்குப் பூலோகத்தையும தேவலோகத்தையும சமமாகக் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது. (1)

102. ஒருவனுக்கு முடிவு வந்த காலத்திலே ஒருவன் செய்த உபகாரம் சிறிதாக இருந்தபோதிலும், அந்த காலத்தை நோக்கப் பூலோகத்தைப் பார்க்கிலும் மிகப்பெரிது. (2)

103. தாம் செய்யும் உதவியை அடைவோராலே, தமக்குப் பின்வரும் பிரயோஜனத்தை ஆராயாது செய்த உதவியின் நன்மை, சமுத்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பெரிது. (3)

104. பெரியோர், தமக்குத் தீனியளவு உதவி ஒருவன் செய்தாலும், அதனை அவ்வளவாக நினையாமல், பணியளவாக நினைப்பார். (4)

105. பிரசி உதவியானது காரணமும், பொருளும், காலமும் ஆகிய மூன்று வகையாலும் முன் செய்யக் உதவியளிப்பது அன்று. அவ்வுதவி செய்யப் பெற்றுக்கொண்டவருடைய மகிழ்ச்சியளவேயாம். (5)

106. ஒருவன் தன்பகாலத்தில் தனக்கு உதவியானவனுடைய சிநேகத்தை விடாதிருக்கக் கடவன். குற்றம் இல்லாதவருடைய சிநேகத்தை மறவாதிருக்கக்கடவன். (6)

107. தம்மிடத்து உண்டாகிய தன்பத்தை நீக்கிவருடைய நட்பை யழு பிறப்பிலும் பெரியோர் நினைப்பார். (7)

108. ஒருவன் முன் செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவனுக்குத் தருமமன்று. ஆனால் அவன் செய்த தீமையை அப்பொழுதே மறப்பது தருமமாகும். (8)

109. தமக்கு முன் ஒரு நன்மை செய்தவர், பின் கொல்லுதல் போல் தீமைகளைச் செய்தாலும், அவர் செய்த நன்மை ஒன்றை நினைக்க அவை எல்லாம் கெடும். (9)

110. பெரிய தருமங்களை அழித்தவர்களுக்கும் பாவத்தினி ன்றும் நீங்கும் வழிபுண்டாம். ஒருவன் செய்த நன்றியைக் கெடு த்தவர்களுக்கு அடனின றும் நீங்கும் வழி இல்லையாம். (10)

12-ஆம்-அகி நடுவு நிலைமை.

Impartiality.

[அதாவது பகைவர், பக்கத்திலுள்ளோர். சிநேகிதர் என்னும் மூவரிடத்திலும் தருமத்தில் வழுவாமல் சமமாக நிற்குநிலைமை.]

111. பகைவர், அயலோர், நட்பினர் என்னும் பிரிவு தோ றும் தன் முறைமையை விடாது நடந்தால், நடுவுநிலைமை என்று சொல்லப்படும் ஓர் தருமமே நல்லது. (1)

112. நடுவுநிலைமை உடையவன் செல்வம், மற்றையோர் செல்வம்போல் அறிதல் இல்லாமல் அவன் சந்தையார்க்கும் உ றுதியாகும் தன்மைபை உடைத்தாயிருக்கும். (2)

113. நடுவுநிலைமை இல்லாது வருஞ்செல்வம் தீமையில் லாமல் நன்மையே கொடுத்தாலும் அதை அப்பொழுதே விடக்க டவன். (3)

114. இவர் நடுவுநிலைமை உடையவர் இவர் நடுவுநிலைமை இ ல்லாதவர் என்னும் சிறப்பு அவர் அவருடைய நல்ல புத்திரர் இருப்பதனாலும் இல்லாததனாலும் தெரிந்துகொள்ளப்படும். (4)

115. தீவினையால் கேடும், நல்வினையால் செல்வமும், எவ ருக்கும் முன்னே அமைநது கிடக்கின்றன. அந்த வழியை அறி ந்து மனத்திலே அவை காரணமாகச் சாயதல் இல்லாமையே பெ ரியோர்க்கு அழகாம். (5)

116. ஒருவன் மனம் நடுவுநிலைமை தவறி பகைபாதங்களை ச்செய்ய நினைத்தால், அது அவன் யான் கெடக்கடவன் என்று உணரும் * உற்பாதமாக அறியக்கடவன். (6)

117. நடுவு நிலைமையாக நின்று தருமத்தின் கண்ணே தங்கி னவனுடைய வறுமையைப், பெரிபோர் வறுமையாக நினையார். (7)

* உற்பாதம்:—பின்வரும் நன்மை தீமைகளை முன் அறிவி த்தும் குறி.

118. முன்னோ தான சமரூபின்று, பின் கண்ணிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரதனை அரவு செய்வதாகிய துலாககோல போல், இலக்ஷணங்களால் நிறைந்து ஒரு பாகத்திலே சாடாமையான ரோககு அழகரப. (8)

119. மனகதிலே கோணுதல் இல்லாமையால் உறுதியாகப் பெற்றால், நதிபு கில்மையாவது சொல்லிலே போனதல் இல்லாததாகும். (9)

120. பிறா பொருளையும் கா பொருளையும் காத்து வியாபாரஞ்செய்தல், அது கல்ல வியாபாரமாம். (10)

13-ஆம்-அதி-அடக்கம் உடமை

The Possession of Self Restraint.

[அகாவது காமம், வாகது, மனம் முதலியன கெட்ட வழியிலே செல்லாமல் அடங்கி நடத்தல்.]

121. அடக்கமாகிய தநமம் ஒருவனைப் பின் தேவருல கத்தல் கொண்டுமாயினும். அடக்கமையாகிய பாவம் சகித்தற்கு முடியாத பாகத்திலே செலுத்தினும். (1)

122. மனிதர்களுக்கு அடக்கத்தைப் பார்க்கிலும் மேன்மையான செல்வம் இல்லை. ஆகலால் அநதச் செல்வத்தை உறுதிப்பொருளாகக் கொண்டு அடியாமல் காக்கக்கடவன். (2)

123. அடக்கமே சமகது அறிவு என்று அறிந்து நல்ல வழியிலே ஒருவன் அடங்கப்பெற்றால், அது நல்லமரால் அறியப்பட்டு அவனுக்குச் சிறப்பைக்கொடுக்கும். (3)

124. இலவாழ்க்கையாகிய தன்வழியிலே வேறுபடாமல் நடந்து அடங்கினவனுடைய உயாச்சி மலையைப்பார்க்கிலும் மிகப்பெரிது. (4)

125. பெருமையில்லாமல் அடங்குதல் யாவநாகும் நன்கு இருந்தபோதிலும் அயாகுள்ள செல்வமுடையவர்க்கே அநத அடக்கம் மற்றொரு செல்வமாய்த் தோன்றும் சிறப்பினையுடையது. (5)

126. ஆமையைப்போல ஒருவன் ஒரு சிறப்பிலே ஆம் பொற்களையும் அடக்க வல்லன் ஆனால், அது அவனுக்கே எழுதிறப்பிலும் காவலாக உடையது. (6)

127. காக்கவேண்டுவன எல்லாவற்றையும் காக்காவிட்டாலும் நாக்ரு ஒன்றைப்பாவது காக்கக்கடவர். அதனைக் காக்காவிட்டால் சொற்குறறத்தில அகப்பட்டுத் துன்பம் அடைவர்.(7)

128. நிய சொற்களின் பொருள்களால் நிறகுத்து வரும் துன்பம் ஒன்றாக இருந்தாலும், ஒருவரிடத்தில் உண்டாவதினாலே, அவருக்கு மறையை தருமங்களால் உண்டாகிய நன்மை எல்லாம் நீதாயனிடும். (8)

129. ஒருவனை ஒருவன் நியினால் சுட்டபுண் உடம்பினிடத்திலே நொட்டிப்பதிலும், மனத்தினிடத்து அப்பொழுதே ஆறும். அப்படி நிலைமல் நியசொற்களை உடைய நாவினாலே சுட்டவும் எப்பொழுதும் ஆகுது. (9)

130. மனத்தினிடத்துக் கோபம் தோன்றாமல் காத்துக்கல்வி உடையவனாகி அடங்குதலில் வல்லவனாக இருப்பவனை அறக்கடவுள் பேரே சமயம் பார்த்து நிற்பார். (10)

14-ஆம்-அக-ஒழுக்கம் உடைமை.

The Possession of Decorum.

[அதாவது தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட சூசாரத்தை உடையவராக இருத்தல்.]

131. ஒழுக்கம் எல்லார்க்கும் சிறப்பைக்கொடுத்தலால் அது உயிரினம் பரதுகாக்கப்படும். (1)

132. தருமங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து இகபரம் இரண்டிற்கும் துணையாவது எது என்று மனத்தை அடக்கி அறிந்தாலும் ஆசாரமே என்று முடிதலால், அதை ஒரு விதத்தாலும் அழிவுபடாமல் விருமமியும் வருந்தியும் காக்கக்கடவன். (2)

133. யாவார்க்கும் தங்கள் தங்கள் வருணத்திற்குத் தக்க படி ஒழுக்கமுடைமை குலம் உடைமையாம். அதினின்றும் தவறுதல் அந்த வருணத்தில் தாழ்ந்த இழிகுலமாய்விடும். (3)

134. பார்ப்பார் கற்ற வேதத்தினை மறந்தாலும் குலம் கெடாமையினால் பின்னும் அதைக்கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் அந்தனைது குலம், ஒழுக்கம் குறைந்தால், கெடும். (4)

135. பொறுமையுடையவனிடத்துச் சொல்வம் இல்லாதது போல ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடத்து உபாசசி இல்லை. (5)

136. மனவலிமையை உடையோர் உட்கக்கரவறகலால் இந்நிலமாகிய சூதறம் உண்டாகும் வாய்ப்புக்கொண்டு ஆசாரத்தில் குறைபார். (6)

137. பாவமும், பிச்சுநிலை மெய்பாட்டை அடைவர். அகலின பிச்சுநிலை தாம் அடைந்திருக்காத பதியை அடைவர். (7)

138. நல்லொழுக்கம் தாமதமாகிய பாவமாய் இல்லறம் மறுமை இல்லறம் உண்டாகும் போதிலும், பிச்சுநிலை பாவத்திற்கு காரணமாய் இருக்கின்றது அப்பததைக்கொடுக்கும். (8)

139. நல்லொழுக்க மூலமாய் மறந்தாகிலும் தீயசொற்களைத் தம் வாயால் கூடச் சொல்லார். (9)

140. உலகத்தோடு பொருக்க நடத்தலைக் கல்லாதவர், உலகத்தைக் கற்றிருக்க போதினும் அறிவினாகவல்லார். (10)

15- ஆம்-அத்தியாயத்தில் வினாநயாமை.

Not Coacting another's Wife.

[அதாவது காமமயக்கத்தினால் வெறு உருவன் மனைவியை விருமபாமை]

141. அந்நிலைக்குப் பொருளாகும் தன்மையுடையவளை விருமபி நடக்கின்ற அறிபாமையாவது, பிச்சுநிலை அறநிலையும் பொருள்நிலையும் தெரிந்தவனிடத்து இல்லலை. (1)

142. காமம் காரணமாகப் பாவத்திலே நின்றவர்கள் எல்லாநாடும் அனலிபி லுடைய மனைவி நபனிருமபி அவன் வாயில் சென்று வினாப் பொலப் பெறையாடலில்லை. (2)

143. சந்தேகம் இல்லாமல் தம்மை கல்லவரென்று தெளிந்தவருடைய மனைவியிடத்துப் பாவம் செய்கலை விருமபி நடப்பவா உயிரோடிருந்தாலும் அவர் இறந்தவரே யாவார். (3)

144. காமமயக்கத்தினால் தீனையளவாடுவதும் தம்முடைய பிழைப்பைக் கருதாமல், பிறன் மனைவி நடக்கே சொல்லுகல் எவ்வளவு பெருமைபு, யுடையவனுயிருந்தாலும் சிறுமையை அடைவான். (4)

145. பிறன் மனைவியை அடைதல் சுலபமென்றும் நினைத்தும்
பின் விளைவதைக் கருகாமல் நடப்போன, எதகாலத்திலும் அழி
யாமல் நிலை நிற்பதாகிய குடிப்பழியை அடைவான். (5)

146. பிறன் மனைவியிடத்தே வழி தப்பி நடப்பவனிடத்தப்
பகை, பாவம், அச்சம், பரி எனஹம் இதக நான்கு குற்றங்க
ளும் ஒருபொழுதும் நீங்காவாம். (6)

147. பிறனுக்குச் சுகந்திரம் பூண்டு அவனுடைய இயல்பி
னிடத்தே நிராயவநுடைய பெண் தன்மைபை விரும்பாதவனே
தருமமாகிய இயல்போடு சேர்ந்து இல்வாழ்வானென்று சொல்ல
ப்படுவான். (7)

148. பிறன் மனைவியை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்தன்
மையானது சான்றோர்க்குத் தருமமும் ஒழுக்கமும் ஆம். (8)

149. அச்சத்தைக்கொடுக்கும் கடலாவு முழப்பட்ட உல
கத்திலே எல்லா நன்மைகளும் அடைதற்கு உரியவர் யார் என
றால், பிறனுக்குச் சுகந்திரமானவனின் கோள்களைச் சேராதவர்
களே. (9)

150. ஒருவன் தருமச் சுகத் தனக்கு உரித்தாகச்செய்யா
மல் பாவங்களைச் செய்தாஹம், அவனுக்கு உறு ஒருவனுடைய
எல்லையிலே நிரபவனது பெண் தன்மைபை விரும்பாமை உண்
டானால், அதுவே சிறந்து விளங்கும். (10)

16-ஆம்-அதி-பொறை உடைமை.

Forbearance.

[அதாவதுகாரணம்பற்றியாவது தெரியாமை தனத்திலாவது
ஒருவன் தமக்குக் கெடுதல் செய்தவிடத்துத், தாமதம்அவனிடத்து
அதைச்செய்யாது பொறுத்தலாம்.]

151. நிலம் தன்னை வெட்டுவோரையும் சுமப்பதைப்போல
த், தன்மை நிகழ்ப்பவரையும் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் முதலான
தருமமாம். (1)

152. பிரர் செயத குற்றத்தைதன்னை பொறுத்துக்கொள்
ளக்கூடிய காலத்தம் பொறுக்கக்கடவான். அதனைநினையாமல் ஆப்
பொருத்த மறுத்துவிட்டால் அது பொறுமையைப்பாக்கிலும்
சிறத்தாகும். (2)

153. ஒருவனுக்குத் தரித்தரத்திலே தரித்திரம் விருந்தினரை உபசரியாது நீக்குதலாம். அதுபோல வல்லமையிலே வல்லமையாவது அறிவில்லாதவர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தலாம். (3)

154. ஒருவன் சகல நற்குணங்களிலும் ஒன்றாவது குறைவுபடாமல் சர்ப்பூரணமாய் இருந்தல் தன்னை விட்டு நங்காமையை வேண்டுவானானால், அவன் பொறுமையுடையவனாயிருக்கையைத் தன்னிடத்து அழியாமல் காத்து நடக்கக்கடவன். (4)

155. பிறர் தமக்குத் தீங்கு செய்தாலத்துப் பொறுமல் துன்பப்படுத்தினவரைப் பெரியோர் ஒரு பொருளாக மதிப்பார்; அதனைப் பொறுத்தவரைப் பொன்னோ போல மனத்தில் கொள்ளுவார். (5)

156. தமக்குத் தீங்கு செய்தவனைத் தண்டித்தவர்க்கு உண்டாவது அந்த ஒருநாளை இன்பமே. அதனைப்பொறுத்ததார்க்கு உலகம் அழியும் அளவும் புகழ் உண்டாகும். (6)

157. செய்யக்கூடாத கொடியவைகளைத் தன்னிடத்துப் பிறர் செய்தாலும் அதனால் அவர்க்கு வரும் தன்பதற்கு வந்த தீத தரும அல்லாத செயல்களைத் தான் செய்யாதிருத்தால் சிறப்புடையதாம். (7)

158. மனக்கர்வத்தினால் கம்மிடத்துக் கெட்ட செய்கைகளைச் செய்தவர்களைத் தாம் தம பொறுமையினால் வென்றுவிடக்கூடவர். (8)

159. தீயவழியில் நடப்பவருடைய வாயில் உண்டாகும் கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவா இவ்வாழ்க்கையிலே இருந்தும் துறவிகளபோல் பரிசுக்க குணத்தை உடையவராவர். (9)

160. பிறர் சொல்லும் கொடும சொற்களைப் பொறுப்பவர்க்கு விரகக்களால் உணவைவிடந்த தமமை அடைந்த கோயைப் பொறுப்பவராகிய தபசிகள் பிறபட்டவராவர். (10)

17-ஆம்-அகி-அருக்காருமை.

Not Envyng.

[அதாவது பிறர் செல்வம் முதலியவற்றைப் பார்த்தவிடத்து பொருமைப் படாமை.]

161. ஒருவன் தன் மனத்திலே பொருமையாகிய குற்றம்

இல்லாத குணத்தைத் தனக்குச் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கவழியாகக் கொள்ளக்கூடவன. (1)

162. எவரிடத்திலும் பொருமை இல்லாதிருந்தலை ஒருவன் அடைவானானால், மற்றவன் அடையும் மேலான பேறுகளுள் அதை ஒத்திருப்பது இல்லை. (2)

163. மறுமைக்குத் தருமத்தையும் இம்மைக்குச் செல்வத்தையும் தனக்கு வேண்டாதவன் என்று சொல்லப்படுவோன், பிறனுடைய செல்வத்தைப் பார்த்தவிடத்துச் சந்தோஷப்படாமல் பொருமைப்படுவான். (3)

164. பொருமை காரணமாக, அறிவுடையோர் அதனால் தமக்கு இருமைமீதும் துன்பம் உண்டாதலை அறிந்து, தருமம் அல்லாதவைகளைச் செய்யார். (4)

165. பொருமை பகைவரை விட்டிருந்தும் கேட்டைத்தருவது ஒன்றாகல்ல, அந்த உடையவர்க்கு வேறு பகைவர் வேண்டாம். அதுவே பொருமை. (5)

166. ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக்குறித்துப்பொருமைப்படுபவன் அல்லாமல், அவன் சுற்றத்தாரும் உடுக்க வந்தபொழுது உண்ணச் சோறும் இல்லாமல் வருந்துவர். (6)

167. பிறருடைய செல்வத்தைப் பார்த்த இடத்துப் பொருமை உடையவனை இலக்காமி தானும் பொருமைப்பட்டுத் தனக்குத் தமக்கையாகிய முத்தவிக்குக் காண்பித்துவிட்டுத் தான் நீங்குவான். (7)

168. பொருமை என்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பு இல்லாத பாகியானவன், தானே உடையவனை இப்பிறப்பில் அவன் செல்வத்தைக்கொடுத்து மறுமையிலே கரகத்திலே தள்ளிவிடுவான். (8)

169. அறிவுடையோர் பொருமை உள்ளவனுடைய செல்வத்தையும் பொருமை இல்லாதவனுடைய வறுமையையும் பழனிப்பவன் எவனோ எல்லாவா. (9)

170. பொருமைப்பட்டுச் செல்வமுடையவரானவரும் இல்லை, அது இல்லாதவர் பொருக்கத்திருந்து நீங்கி வறுமை அடைந்தவரும் இல்லை. (10)

18-ஆம்-அதி-வேட்காமை.

Not Coveting.

[அதாவது பிறர் பொருளை அபகரிக்க நினையாமை.]

171. பிறர்க்குச் சொந்தமான பொருளை இச்சித்தல் நம க்குத் தருமம் அல்ல என்னும் நடுவு நிலைமையில்லாமல், அவருடைய நல்ல பொருளை அபகரிக்க விரும்பினால், அது அவன் குடியைக் கெடச்செய்து, பலதுற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். (1)

172. ஒருவன் பொருளுக்கு வேறு ஒருவன் உரியவன் அல்லன் என்னும் நடுவு நிலைமை இல்லாமைக்கு அநுகவோர், பிறர் பொருளை அபகரித்தலினாலே, தமக்கு வரும் பயனை விரும்பிப் பழி உண்டாகும் செயல்களைச் செய்யார். (2)

173. நிலையான இன்பத்தை விரும்புவோர், பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே, தாம் அடைவதாகிய நிலை இல்லாத இன்பத்தை விரும்பித், தருமம் அல்லாத காரியங்களை அவரிடத்தே செய்யார். (3)

174. ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றம் இல்லாத அறிவுடையார், தரித்திரராய் இருக்கிறோமென்று நினைத்து, அது நீங்கும் பொருட்டுப் பிறர் பொருளை விரும்பார். (4)

175. பிறர் பொருளை விரும்பி எவரிடத்தும் அறிவில்லாத செயல்களை அறிவுடையோர் செய்வாரானால், நுட்பமானதாகி எல்லா நூல்களிலும் சென்ற அறிவானது, என்ன பிரயோஜனத்தை உடையது? (5)

176. அநுளாகிய தருமத்தை விரும்பி இல்லறவழியிலே நின்றவன், பிறர் பொருளை விரும்பி அதனை வருவிக்கும் தீயவழிகளை கினைக்கக்கொடுவான். (6)

177. பிறர் பொருளை அனுபவிக்கும்போது, அதுபயன்படாமைமால், அதை விரும்பி, அதனால் உண்டாகும் பெருக்கத்தை வேண்டாதிருக்கக்கடவன. (7)

178. குறையும் தன்மையை உடைய செல்வம், குறையாது இருத்தற்குக் காரணம் எது என்று ஒருவன் ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது பிறன் விரும்புகின்ற கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். (8)

179. இது தருமம் என்று நினைத்துப், பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரைத் தான் அடைதற்கு ஆகும் வழியைத் தெரிந்து, அதனால் சென்று இலகூழ் அடைவாள். (9)

180. ஒருவன், பின் உண்டாவதை நினைவாமல் பிறரது பொருளை விரும்பினால், அது அழிவை அவனுக்குக் கொடுக்கும். அந்தப்பொருளை விரும்பாமை என்னும்செல்வமானது, அவனுக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கும். (10)

19-ஆம்-அதி-புறங்கூருமை.

Not Backbiting.

[அதாவது காணாத இடத்திலே இகழ்ந்து பேசாமை].

181. ஒருவன் தருமம் என்று சொல்லுவதும் செய்யாது, பாவங்களைச் செய்தாலும், பிறரைக்காணாதவிடத்து இகழ்ந்து பேசமாட்டான் என்று உலகுத்தாராலே சொல்லப்படுவது நல்லது. (1)

182. ஒருவன் பிறரைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்துபேசிக் கண்டவிடத்து அவனோடு பொய்யாக மகிழ்தல், தருமம் என்பது ஒன்று இல்லை என்று அழித்துப்பேசித், தருமம் இல்லாதவற்றைச் செயதலைப்பார்க்கிலும் தீதாம். (2)

183. பிறரைப் பார்க்காத விடத்து இகழ்ந்துபேசி, பார்த்தவிடத்து அவரைப்புகழ்ந்து, ஒருவன் ஜீவிப்பதைப்பார்க்கிலும், அது செய்யாது இறத்தல், தருமநூல்களில் சொல்லப்பட்ட பயனைக் கொடுக்கும். (3)

184. ஒருவன் எதிரே நின்று தாஷுண்ணியமில்லாமல் சொன்னாலும், அவன் வேராக இல்லாமல் பின்வரும் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதிருக்கக்கடவன். (4)

185. புறஞ்சொல்லுவான் ஒருவன், தருமத்தை என்று என்று சொன்னாலும், அது தன்மனத்தால் சொல்லுகிறவன் அல்லன் என்பது அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக்காரணமான மனக்குற்றத்தினாலே அறியப்படும். (5)

186. தருமத்தை, அவனைக்காணாத விடத்துச் சொல்லுதலானது, புறமும், குற்றம் சொல்லப்பட்டவனாலே வருத்தமடைவது, எதிரே ஆராய்ந்து சொல்லப்படும். (6)

187. சேர்ந்து சந்தோஷப்படும்படி இனிய இசாற்களைச் சொல்லி, அந்நியரோடு சினேகஞ் செய்தலைத்தமக்கு உறுதியாமெயு தெரிபாதவர், தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி புறஞ்சொல்லித், மூடைய சுற்றத்தாரையும் பிரியப்பண்ணுவார். (7)

188. தம்மோடு நெருங்கிவருடைய குற்றத்தையும் பாரப் பார்க்காத விடத்துத் தூற்றும் இயல்பை உடையவர் ந்நியர் குற்றத்தைத் தூற்றுகிறார். (8)

189. பிறர் தம்மை விட்டு நீங்கின சமயம் பார்த்து, அவர் குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்பவனுடைய உடல் பாரத்தைப், பூமி இந்தக்கொடியதைச் சுமத்தலே, எனக்குத்தருமாறு என்று சுமக்கின்றது போலும். (9)

190. அயலார் குற்றத்தை எடுத்துச்சொல்பவர், அதற்கு அவர் குற்றத்தைப் பார்ப்பதுபோல், தம் குற்றத்தையும் பார்ப்பாரானல், அவரது நிலைபெற்ற உயிர்க்கு வருவது ஒரு கெடும்படியும் இல்லை. (10)

20-ஆம்-அதி-பயனிலசொல்லாமை.

Not uttering profitless Words.

[அதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய பிரயோஜனங்களில் ஒன்றையும் கொடுக்காத சொற்களைச் சொல்லாமையாம்.]

191. அறிவுடையார் பலரும் கேட்டு வெறுக்க, பயன் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லுபவன், எல்லாராலும் இகழப்படுவான். (1)

192. அறிவுடையார் பலர் முன்னே பயனில்லாத சொற்களை ஒருவன் சொல்லுதல், தன்னுடைய சினேகிதர் இடத்து நிரூப்பியில்லாத செயல்களைச் செய்தலைப்பார்க்கிலும் தீதாம். (2)

193. பயன் இல்லாத பொருள்களை விரித்து, ஒருவன் சொல்லும் சொல்லே, இவன் நீதியில்லாதவன் என்பதை அறிவிக்கும். (3)

194. பயனோடு சேராதகுணம் இல்லாத சொற்களை, ஒருவன் பலரிடத்துச் சொல்லுவானானல், அவைகள் அவரிடத்து தீயோடு சேராதவையாகி, அவனை நற்குணத்தினின்றும் நீக்கும். (4)

195. கற்குணமுடையோர், பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுவானானால், அதனால் அவரது மேம்பாடும், கண்குபதிப்பும் கீழாகும். (5)

196. பயன் இல்லாத சொற்களைப் பலதடவையும் சொல்லுவோனை, மனிதன் என்று சொல்லாதே. அவன் மனிதருள்ளே பராவான். (6)

197. அறிவுடைபோர், உலகத்தோடு பொருத்தாத சொற்களைச் சொன்னார் ஆனாலும், அவர் பயன் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லாது இருத்தலே நல்லது. (7)

198. கெரிந்துகொள்ளுவதற்கு அருமைமான பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவுடையார், மிகுந்த பயன் இல்லாத சொற்களையே சொல்லமாட்டார். (8)

199. குற்றமில்லாத அறிவுடையார், பயன் இல்லாத சொற்களையே பற்றாது சொல்லார். (9)

200. சொற்களிலே பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சொற்களைச் சொல்லக்கடவர். சொற்களிலே பிரயோஜனம் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கக்கடவர். (10)

21- ஆம்-அடி-திவினை அச்சம்.

Dread of Evil Deeds.

[அதாவது பாவங்களாய் உள்ளவைகளைச் செய்தற்குப் பயப்படுதலாக.]

201. தீவினை என்று சொல்லப்படுகிற மயக்கத்துக்கு, முன் தீர்ப்பில் செயத தீவினையுடையார் பயப்படார். அது இல்லாத மேலோர் பயப்படுவர். (1)

202. தனக்கு இன்பங் கொடுத்தலைக் கருதிச் செய்யும் தீவினைகள், பின்பு அந்த இன்பத்தை ஒழித்தது துன்பங்களே கொடுத்தலால், அப்படிப்பட்ட தீவினைகள் கெடுப்பைப்பார்க்கும் அதிகமாக அஞ்சப்படும். (2)

203. தம்மை வருத்தவோர் இடத்தம், துன்பங்களைச் செய்வது விதெலைத் தமக்கு உறுதியைக் கொடுக்கும் அறிவுகள் எல்லாவற்றினாலும், முதன்மைமான அறிவாகும் என்று பெரிபேர் சொல்லுவார். (3)

204. ஒருவன் பிரணுக்குச் சேட்டைக்கொடுக்கும் வினை
யும், மறந்தும் நினைபாது இருக்கக்கடவன். அப்படி நினைப்பா
யில், நினைத்தவனுக்குச் சேட்டைத்தரும் வினையைத் தரும்
புணர்வினைப்பார். (4)

205. தரித்திரம் உடைபவன் என்று நினைத்த, அதைத்
தரித்திரத்தினின்றும் நீக்கும் காரணமாகத் தீயவைகளைப் பிர
ணு ஒருவன் செய்பாதிருக்கக்கடவன். அப்படிச் செய்வான்
புணர்வினை, பின்னும் தரித்திரமுடையவனாவான். (5)

206. துன்பம் செய்யும் தன்மையுடைய பாவங்கள்,
தன்னைப் பின் வந்து வருத்தத்தை விரும்பாதவன், அவைகளைப்
பிரணிடத்தே செய்பாதிருக்கக்கடவன். (6)

207. எவ்வளவு பெரிய பகையை உடைபவரும், அதி
னின்றும் ஒருவழியால் தப்புவார். அப்படி இல்லாமல் தீவினை
பாபிய பகையோ, நீங்காமல் சென்ற இடமெல்லாம் சென்று
கொல்லும். (7)

208. பிரிக்குத் தீவினைகளைச் செய்தார், தாம் கெடுதல்
எப்படிப்பட்டதெனாலும், ஒருவன் நிழல் வெகுதூரம் சென்றா
லும் அவனை விடாது பின்சென்று அடியினிடத்தே தவருவ
தைப்போலும். (8)

209. ஒருவன் தன்னைக் காக்க விரும்பினால், பிரணிடத்
தத் தீயவைகளில் எவ்வளவு சிறிபது ஒன்றாகியும் செய்பாதி
ருக்கக்கடவன். (9)

210. ஒருவன் எல்ல வற்றிலே கொல்லாது, கொடியவழி
யிலே சென்று, பிரணிடத்தே தீயவினைகளைச் செய்பாதிருந்தால்,
அவன் கேடிலலாதவன் எனப்பதை அறிபகடவான். (10)

22-ஆம் அதிக-ஒப்புரவு அறிதல்.

The Recognition of Duty.

[அதாவது உலக கடைமை அறித்த செய்தல்.]

211. உயிர்கள் தமக்கு ஐந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற மேகங்
களினிடத்து என்ன பிரதி உபகாரத்தைச் செய்கின்றன. அது
போல உபகாரங்களும் பிரதிஉபகாரங்களை விரும்புபவன் அல்ல. (1)

212. கல்வி, கேள்வி, அறிவு முதலிய ஒழுக்கங்களால்
உண்டாகிய போஷிதை உடைபவருக்குத் தாம் முயற்சியெடுத்த

சம்பாதித்த பொருள்கள் எல்லாம், உபகாரம் செய்யும்பொரு
டாகும். (2)

213. தேவிலாகத்திலும், இந்த உலகத்திலும் உபகாரம்
பொல எல்லாவையாகிய வேறு செயல்களைப் பெறுதல் அருமை
யானது. (3)

214. உலக ஈடையைத் தெரிந்து செய்பவனே, உயிரோடு
கூடியவழிவருவான். அதனைத் தெரிந்து செய்யாதவன் உயிரு
டை உவனாய் இறந்தபோதிலும் இறந்தவர்களுக்குள் ஒருவனை
வைக்கப்படுவான். (4)

215. உலக ஈடையை, கிரும்பிச் செய்யும் பெரிய அறி
வை உடையவனுடைய செல்வம், ஊரில் உள்ளார் நீர் உண்
டைய குறும், நீரினால் நீலநீர்தது போலும். (5)

216. செல்வம் உபகாரம் செய்பவனிடத்தே உண்டா
வது, ஊர் கெட்டினை யாவர்க்கும் பிரயோஜனப்படுகிற பலன்
தரும் மரபு, பழுததாம் போலும். (6)

217. செல்வம் உபகாரம் செய்யும் பெரிய குணமுடை
யவனிடத்திலே உண்டானால், அது எல்லா உறுப்புகளும் பிணி
கருகது மருதாயத் தப்பாத மரத்தை ஒக்கும். (7)

218. தாம் செய்யவேண்டியவைகளைத் தெரிந்த இயற்கை
அறியுடையா, செல்வம் கருகநீத, தரிசுதிய அடைந்த கால
த்திலும், உபகாரம் செய்வதில் குறைபாடு. (8)

219. உபகாரம் செய்பவன் தரிசுதியாள் ஆகுதல், நீங்கா
மல் செய்யும் குணத்தை யுடைய அந்த உபகாரங்களால் செய்
பாமல் வருதுகின்ற இயல்பாகும். (9)

220. உபகாரம் செயதவினானே ஒருவனுக்குப் பொருள்
கெடுதல் வந்த எனபவர் உண்டானால், அது தன்னை கிறறு
தியும் வாவதும் தனக்கென உடையது. (10)

23-ஆம்-அதி-பாலை.

Giving.

1. அகாலது தரிசுகொத்தால் இரந்தவர்க்கு இல்லை என்று
கொண்டான் செழுந்தரன்.]

221. ஒரு பொருளும் இல்லாதவர்க்கு அவர் வேண்டிய பொருள் ஒன்றைக் கொடுத்தலே, பேராக் குக் கொடுத்தலாம். அது வேண்டிய மறைய கொடையெனலாம், குறிக்கப்பட்ட இனம் பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கும் குணத்தை உடையன. (1)

222. மந்தையோர் கொடுத்தலை வாங்கிக் கொள்ளுதல் எல்லாம் உலகத்துக்கு எல்லவழி எனப்பய உண்டானாலும், அது சேகரம். ஆனால் அது கொடுத்தவர்க்கு அந்த பேல உலகத்தை உண்டாக்க இல்ல என்பவா உண்டானாலும், கொடுத்தலே எல்லாம். (2)

223. யான் தரித்திரம் உடையவன் என்று, இரப்பவன் எல்லாம் அன்பம் கொடுத்தும் சொல்ல மறையோர் இடத்துக்கான சொல்லாமலும், அந்தத் தனயரிடத்துச் சொன்னவர்க்கு இல்ல என்று சொல்லாமல் கொடுத்தலும் ஆகிய இரண்டு ரீதும், லேல குடியிலே பேர்த்தயரிடத்தே உண்டாயிருக்கும். (3)

224. கொடைபாளர் இரக்கப்படுதலும் இன்பம் பெறவது அன்ற. ஒரு பொருளை இரக்கவா, அது அடைந்ததினால் இனிதாயி அவா முகத்தைக் காணுமாயுமாம். (4)

225. தவத்தின் வல்லவா ஆயிரந்தகு வல்லமை தாம் அடைந்த பரிசைப் படுத்தல். அபிப்பிராயத்தற்கு அருமைபாண பரிசையாக கொடை யிதற்கு நீதயொருகைய வல்லமை அடைந்த பரிசெனும் பெரிது. (5)

226. பொருளை அடைந்தவருடைய அடைந்த தனக்கு உதவும்படி வைத்திருப்பது தரித்திரருடைய இருந்த பரிசையாகத் தந்தவர்க்கு கருகி நீக்குதலென்பது. (6)

227. எவ்வளும் தரித்திர முதலோர்க்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்த உண்ணப் பழிபயினைப் பரிசு என்று சொல்லப்படும் கொடிய சொல் கொடுவது. (7)

228. தமது முடைய பொருளைக் கொடாது வைத்துப், பின் இழக்கவிடும் அருகரிவலாதவா, தரித்திரருக்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தது, அவா சகலோபயப்படுகின்றனவே அந்நுடையார் அடையும் சுகநிலைநிலைப் பார்த்தது அறியாது. (8)

229. பொருளுடைய குறையைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டி, இரத்தவர்க்குக் கொடாமல், தாமே தனிமையாகச் சாப

241. பொருளால் வரும் செல்வங்கள் இழிந்தவரிடத்தும் இருக்கின்ற பழையால், செல்வங்கள் பலவற்றான் தேர்ந்து எதிக் கப்பபட்ட செல்வாவத அருளால் வரும் செல்வமே. (1)

242. செல்வநிலையிலே நின்று ஆளவைகளாலும், யுத்தியா லுள் நாகக்குத்தையோடும் அதன் மூலமேனது ஆராய்ந்து பார் தகாலும், அந்நாள் செல்வமே லேவ்விலே என்பதனால், அந்நா டையவர்களுடையர். லாறுக்கு ஒன்று ஒத்திராத சமயவழிகள் எல்லா நூலும், ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் துணையாவது அந்நாள். (2)

243. இவர் சேர்க்க காதலோக்கத்தில் போய்ச் சேர்தல், அந்நாடைய கெடுதலால் உடையவர்களு டில்லை. (3)

244. நிலை பேறடைய நேரிகளையகாப்பாற்றி, அவைக ளிடத்து அந்நாடையவரை இருப்பவர்க்குத் தன்னுடைய பாய்க்கு நகராக காரணமாகிய பாவங்களானவை உண்டாகா என்று பெரிப்போ சொல்லுவார். (4)

245. அந்நாளளவருக்கு நேர்ப்பிலும் ஒருதன்பம் உண் டாகாது. அகாநா காதறு சந்தரிகிற வளப்பம்பொருத்திய டுப்பாலே வாழ்வோர் சாக்கொழிவர். (5)

246. நேரிகளிடத்து செய்பவென்றும் அந்நாளினிட்டுக் கொடுவவோர் செயது உடையவா, மனப்பிறப்பிலேயும் உறுதி உடையவோர் சேராமல் கால துன்பப்படுகின்றதை மறந்தவர் என்று கவனப்போ சொல்லுவார். (6)

247. பொருள் பெறாதவர்களு டுந்த நலகத்தில் இன் டா இல்லையானிடோ, நேரிகளிடமேல் அந்நாள் இல்லாதார்க்கு மோகம் உலகத்து இன்பம் இல்லை. (7)

248. எவ்வினாத்தரித்திரும் அடைவவர், அது நீக்கிப்பின் ஒருகாலத்திலே செல்வத்தினால் விளங்குவார். அந்நாளிலாதவர் பா வும் நிகராமையால் அந்நிகலவோ. நேர ஒருகாலத்திலும் அந்நா ளில்லை. (8)

249. நேரிகளிடத்தே அந்நாள் செய்பாதவன் செய்யும் தரு மத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், ஞான நிலைதவன் உண்மையான ஞானிலே சொல்லப்பட்ட பொருளை ஒருகாலம் பார்த்தது போ லும். (9)

250. அந்நாளிலாதவன் தன்னைப்பார்க்கிலும் மெலியார் மேல் தான வருத்தச் செல்லும்கொடுது, தன்னைப்பார்க்கிலும்

நிலையி தன்னை வருத்தவரும்போது அவர் முக்கான் பபந்த
கிற்கும் தன்னுடைய நிலைமையை நினைக்கக்கடவன. (10)

26-ஆம்-அகி-புலால் மறுத்தல்.

The Renunciation of Flesh.

[அதாவது மாம்சாதினை உண்ணாமல் விஸ்த்தல்.]

251. தன்னுடைய உடம்பை வளர்த்தற் பொருத்த,
தான மறெழுன்றினுடைய உடம்பைத்தின்பவன், எப்படி அந்
உடையவனாவான்? (1)

252. எப்படிய பொருளைப் பாதுகாவாதவர்களு அந்
பிரயோஜனம் கொடுக்கா, அப்படியே புலாஸ்தின்பவருக்கு அந்
ளால் வரும்பிரயோஜனமில்லை. (2)

253. மறெழுன்றின் உடலைக் கவைப்பதத் தின்றவர் மனம்
கொலைக்கருவியைக்கண்ட நகரில் கொண்டவ நகரையெனப்போல
கொலைவையே நோக்குவது அயலாமல் அருள் கோக்காது. (3)

254. அநுள் எது வென்றால், கொலைசெய்யாமைமேல், அநுள்
அல்லாதது எது வென்றால், கொலைமுதல். ஆதலால் கொலை
ஆதலால் வந்த ஊனைத் தின்றுதல் பாவம். (4)

255. சிலவகை உயிர்கள் உடம்புகளிலே நிற்கை, ஊனை
உண்ணாமை எனவும் கருமத்தொடங்கு. ஆதலால் அந்நிலை
புர்ப்பு ஓர்வன் அதனை உண்பாராற்றால், அவனை விடுவாய் உர
கமாளது பின் உயிர்க்குத் தவறுவாயிதவாது. கருங்கு சொல்லின
ஊன் தின்பவன் மளர நரக்கத்தை அடைவான். (5)

256. உலகத்தார், தின்னுதல் பொருட்டுப் பிராணிகளைக்
கொல்லாதிருந்தால், நிலையின் பொருட்டு ஊன்யிற்பவா ஒருவ
ரும் இல்லை. (6)

257. புலாவது மறெழுன்றினுடைய உடம்பின் புண்
ணாகும். அது அகத்தமாயிருக்கையை அறிவார் அப்புலாலை
உண்ணார். (7)

258. மாக்களாகிய குழந்தையினின்றும் நீங்கிய அறிவுடை
போர், ஓர் உயிரினின்றும் நீங்கியத ஊனைத்தின்னார். (8)

259. செய் முதலாகிய அவிக்கோத்தியிலே இட்டு, ஆயிரம்

வாகம் செய்தலைப்பார்க்கிலும், ஓர் விலங்கின் உயிரை நீக்கி அதைப் புலாலை உண்ணாதிருத்தல் நல்லது. (9)

260. ஓர் உயிரையும் கொல்லாமலும், ஊனைத்தின்னாமலும் மிருப்பவனைச், சகல பிராணிகளும் கைகுவித்து வணங்கும். (10)

27-ஆம்- அதிக- தவம்.

Penance; Mortification.

[அசாவது மனம், பொறி வற்போகாமல் நிற்கையின் பொருட்டு, உணவைச் சருங்குதல் முதலான செயல்களைமேற்கொண்டு, அவைகளால் தம்முடைய உயிருக்கு உண்டாகும் துன்பங்களைச் சகித்து, மற்ற உயிர்களைக் காப்பாற்றலாம்.]

261. சுவத்திற்கு வடிவமாவது உணவைக்குறைத்தல் முதலானவற்றால் தம் உயிர்க்கு உண்டாகும் துன்பங்களைப் பொறுத்தலும், மற்ற உயிர்களுக்குத் தாம் துன்பங்களைச் செய்யாமையும் ஆகிய அந்த அளவினதேயாம். (1)

262. பயனே அல்லாமல் தவம் உண்டாவதும், முன்தவ முடையார்க்கே உண்டாகும். ஆதலால் அதை முன் தவமில்லாதவர் செய்ய ஆரம்பிப்பது வீணும். (2)

263. இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பவர், துறவறத்தை மேற்கொண்டார்க்கு உணவு, மருந்து, இருப்பிடம் முதலியவைகளை உதவுதலில்வண்டித் தாம் தவஞ் செய்தலை மறந்தார் போலும். (3)

264. தம்முடைய தருமத்துக்குப் பகையாய் நின்று கெடுதல் செய்தவரைக் கெடச் செய்தலும், விரும்பினவரை உயர்த்து செய்தலும் ஆகிய இரண்டையும் தவஞ்செய்வோர் நினைப்பாரானால், அவருடைய தவவலிமையினால் அவை அவருக்கு உண்டாகும். (4)

265. அடையவேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே தாமதமுமையில் அடைதல் அல்லாமல், செய்யத் தகுவதாகிய தவம் இம்மையிலே அறிவுடைபோரால் முயலப்படும். (5)

266. தருமம் செய்பவர், தம்முடைய தருமத்தைச் செய்பவராவர். வேறுபொருள் இன்பங்களைச் செய்வார், அவைகள் ஆகையாகிய வலையில் அகப்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்தவராவர். (6)

267. பொன்னுடை புடம் போடப்போடக், குற்றம் நீக்கிப் பிரகாரம் அடைவதுபோல், தவம் செய்ய வல்லவாக்கு அதனால் வரும் துன்பம், வருத்த வருத்தத் தம்மோடு சம்பந்தப்பட்ட பாவம் நீக்கி ஞானம் மிகும். (7)

268. தன்னுடைய உயிரைத் தனக்கு உரித்தாக அடைந்தவனை அது அடையாத மன்னுயிரை எல்லாம் வணங்கும். (8)

269. தவம் செயதலால் வருவதாகிய வல்லமையைத் தலைப்படடவர்க்கு மயினைக் கடத்தலும் கைகூடும். (9)

270. உலகத்திலே தவஞ் செய்வா சிலராக, தவஞ்செய்வாதவா பலராக இருந்தலால், செல்வர் சிலராகவும் தரித்திரர் பலராகவும் இருக்கின்றனர். (10)

28-ஆம்-அதி-கூடா ஒழுக்கம்.

Inconsistent conduct, Indecorum.

[அதாவது தாம் விட்ட காம இலபகதை, உயிர் இவ்வுலகம்மின்றால் பின்னும் விருமபும வழிதோன்ற, அந்தவழியே கொண்டு சிறந்து தவத்தோடு பொருத்தாதாகிய கெட்ட ஒழுக்கமாய்]

271. வஞ்சனையுள்ள மனத்தை அடையவனது மறைந்த ஒழுக்கத்தை, உடைய அவனோடு கலந்து சிறகிவற ஐந்து பூதங்களும் பார்த்துத் தம்முள்ளே சிரிக்கும். (1)

272. ஒருவன் தான் குற்றம் என்று அறிந்திலே, தன் மனம் படியுமானால், அவனிடத்து மிகச்சிறந்து விளங்கிய தவ வேடமானது, என்ன பிரபோஜனத்தை உடையது? (2)

273. மனத்தைத் தன் வசப்படுத்தி அடக்கும் வல்லமை இல்லாத குணத்தை உடையவன், வல்லமை உடையாருடைய வேடத்தைக்கொண்டு மனம்போன வழியேபோகுதல், பசு காவற்காரன் தன்னைத் தூரத்தாமலிருக்கும்பொருட்டுப் புலியின் தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு மெய்கதாற போதும். (3)

274. அந்த வல்லமை இவ்வுலக நிலைமையை உடையவன், தவவேடத்திலே மறைந்து நின்று, தவமல்லாத பாவகாரியங்களைச் செய்தல், வேடன புத்தியை மறைந்து நின்று பறவைகளைப்பிடிப்பது போலும். (4)

275. பிதர் சம்மை நன்று மதிச்சுப் பொருட்டு. ஆசை நி
வராமல் இருக்கையிலே, ஆசையை விட்டுவிட்டோமென்று சொ
லாந்நடைய மறைந்த ஒழுக்கம், அந்நிறுது இனிமையாகத்
தோன்றினிப்பதினும் பின் என் செங்கோம என் செங்கோமெ
ன்று தாமே இவரும் விதரம்பப் பலதன்பங்கீளையும் அவருக்குக்
கொடுத்தல். (5)

276. மனதகில வுறாகீர் சீர்வாதவாராகி, நீக்கிநீர் போ
கே சமம் செய்வாரை கவந்தது வாழ்பவர்போல இரக்கம் இல்
லாமா, உரக்கதில் இல்லை. (6)

277. மேல குறையினி நாணப்படுதர்போல் வேடத்
தால் செறைமையவராய் நுகாது, உள்ளே அடித்துன்றி
யாயின நாளை போல அந்நிறுமுடையவரை உலகம்
உறையாதிருக்கிறது. (7)

278. சராவெசளிமயக்கங்கள், சம மனத்தில் இருக்கப்,
பிறகு நுகாததால் மாண்புபட்டவாய், சிவியை மறந்து சர
ம ஆக சீரிலே நாறத்து நடக்கும் மனிதர்கள் உலகத்திலே
பலாதிருக்கிறார்கள். (8)

279. ஆற வறியினால் கல்வதாக இருந்தாலும், செயலால்
தொழும். வினா மனமின்றதாக அருந்தாலும், செயலினால் கல்
வதாக இருக்கிறது. அப்படித் தவற நெர்வோராரும் கொ
யட்டாநாலா எனபது அவருடைய வழக்கினால் கொள்ளால்
மாய்ந்து விடாதிருக்காமலாகவல்லா. (9)

280. உயர்ந்தாரால் தலத்திற்குக் கூடாதென்ற சொல்ல
ப்பட்ட நுகராய் ஒழுகுகளை உயர்விட்டால், தவறு செய
வதாகத் தவிர சமம், சதமம், சடை ஆகலும் ஆகிய மே
தமுடையவையுமில்லை. (10)

29- அம்-அதி- கள்ளாமை.

The Vice of Fraud

[அசாவது பிறருடைய பொருள்களில் எதையாவது ஒன்
றை வளருத்ததென்கவரான கீழையாமை.]

281. முகதியை இழாமல் விரும்புவோன் இவன் என்று
தாக்காரால் நன்று மதிக்கப்படுவோன், எத்தப்பொருளையும் வ
ளர்த்து கொள்ளுகையாதபடி, தன் மனதடைக்கக்கூடவன். (1)

30-ஆம்- அதி-வாய்மை.

Truth.

[அதாவது உண்மையின் குணமாம்.]

291. உண்மை என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது எது வென்று வினவினாலு, அது மறவொரு உயிர்க்குச் சிறிதாகிலும் செறிதலைக் கொடுக்காத சொற்களைச் சொல்லுதல். (1)

292. பொய்ச்சொற்களும் சூற்றம் நீங்கிப் பிறருக்கு நன்மையைக் கொடுக்குமானால், அவைகளும் மெய்ச்சொற்களின் தன்மையை உடையன. (2)

293. ஒருவன் தன் மனத்திலே அறியப்படுவதொன்றைப் பிறர் அறந்திலர் என்று பொய்யாது ஒழியக்கடவன். அப்படிப் பொய் சொல்லுவானானால், அதனைத் தெரிந்ததன்மனமே, அநதப் பாவத்தக்குடா தாகியாய் நின்று தன்னைச்சுடும். (3)

294. ஒருவன் தன் மனமறிப்ப பொய் பேசாது நடப்பானானால், அவன் உயர்கதோருடைய மனங்களில் எல்லாம் இருப்பான். (4)

295. ஒருவன் தன் மனம் ஒத்து உண்மையைச் சொல்லு வானானால், அவன் தவமும் தானமும் ஒருமித்துச் செய்வாரைப் பார்க்கிலுமே நபட்டவனாவான். (5)

296. ஒருவனுக்குப் பொய் பேசாமைக்குச் சமமானமான புகழ்க்காரணம் இயமைக்கு இல்லை. அது அவனுக்கு உடம்பு வருகதாமல் எல்லாததருமங்களையும் மறுமைக்குத்தானே கொடுக்கும். (6)

297. ஒருவன் பொய்சொல்லாமையே பொய்சொல்லா மையே செய்ய வல்லவனானால், அவன் பிறதருமங்களைச் செய்யா மையே செய்யாமையே நல்லது. (7)

298. ஒருவனுக்கு உடம்பு பரிசுத்தமாகும் தன்மை நீதினாலே உண்டாகும். அதுபோல மனப் பரிசுத்தமாகும் தன்மை உண்மைபால் உண்டாகும். (8)

299. பெரியோர்குப் புறத்தினுளை நீக்கும் உகைத்தோருடைய வினக்குகளாயிடு ருபின், சத்திரன், அக்கினி முதலியவைகள் எல்லாம் வினக்குள் அல்ல. ஆனால் அஞ்ஞானமாயிடு அகத்தினுளை நீக்கும் பொய்யாமையாகிய வினக்கே விளக்காம். (9)

390. எம்மால் மெய்தூல்களாகக் காணப்பட்ட தூல்க
ளுள் எந்த விதத்தினாலும் உண்மைப்பார்க்கிலும் மேற்பட்
டவைகளாகச் சொல்லப்பட்ட பிற தருமங்கள் இல்லை. (10)

31-ஆம்-அதி-வெஞ்ஞானம்.

Absence of Wrath.

[அதாவது கோபம் செய்கற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒரு
வனிடத்தே உண்டாகிய இடத்தும் கோபம் செய்யாமை.]

301. தன் கோபத்தைச் செல்லுநிடத்தச் செல்லாமல்
காப்பவனே அருளினால் காப்பவனுவன். மறறைப் பவியாத இட
த்து அதனைத் தடுத்தால் என்ன தடுக்காவிட்டால் என்ன? (1)

302. ஒருவனுடைய கோபமானது, தன்னைப் பார்க்கிலும்
வலியவர்க்கு உண்டானால் அது தனக்கே கெடுதலாம். தன்னைப்
பார்க்கிலும் எளியவர்க்கு உண்டானால் அந்தக் கோபத்தை
விடக் கேட்டைத் தருவது வேறில்லை. (2)

303. ஒருவனுக்குக் கெடுதிகள் எல்லாம் கோபத்தினால்
வருகின்றபடியால், அதை எவரிடத்திலும் மறக்கக்கூடவர். (3)

304. துறக்கவர்க்கு அருளினால் உண்டாகிய முகமலர்ச்
சியையும், மனமகிழ்ச்சியையும், கெடுதலை விளம்புகின்ற கோப
த்தைப் பார்க்கிலும் வேறு பகைகளையு மண்டோ? இல்லை. (4)

305. ஒருவன் தன்னைத் துறப்பம் வந்த அடைவாமல் காக்க
நினைத்தால், தன் மனத்திலே கோபம் வராமல் காக்கக்கூடவன்.
அப்படித் தவிராவிட்டால் அந்தக்கோபம் தன்னையே கெடுக்கும்படு
ந்துண்பங்களை அடைவிக்கும். (5)

306. கோபம் என்னும் கெடுப்புத் தனக்கு இடமானவரை
அல்லாமல், அவருக்கு இனமாகிய இதோபதேசம் செய்கிற மீ
க்கலத்தையும் கூடும். (6)

307. கோபத்தைத் தன் வல்லமையைக் காட்டும் ஒரு குண
மென்று கொண்டவன், அந்த வல்லமையை இழத்தல், நிலத்திலே
அறைந்தவன் கை அந்நிலத்திலே படுதல் தப்பாதவிதம்போல்
தப்பாது. (7)

308 அநேக கடர்க்கையுடைத்தாய பெரியகெடுப்பு வந்து தழுவினாற்போலும் துன்பம் தருமவைகளை ஒருவன் செய்தானாலும், அவன்மேலே கோபம் செய்யாமை கூடுமானால் அது சிறந்தது. (8)

309 தவறு செய்வான் தன் மனத்தால் கோபத்தை ஒரு போதும் நினைவாதிருந்தால், தான் நினைத்த பயன்கள் எல்லாம் ஒருமிக்க அடைவான். (9)

310. கோபத்திலே மிஞ்ந்தவர் உயிருடையவராய் இருந்தாலும், இறந்தவரோடு சமமாவார். கோபத்தை விட்டவர், இறங்கும தன்மையை உடையவராய் இருந்தாலும், அதனை நீங்கினவரோடு சமமாவார். (10)

32-ஆம்-அதி-இனிகு செய்யாமை.

Not doing Evil.

[அதாவது தனக்கு ஒரு பிரயோஜனத்தைக் குறித்தாவது, வைராக்ஷிபம் பற்றியாவது, மற்றையோராவது, ஒருவர்க்குத் துன்பம் தருமவைகளைச் செய்யாமை.]

311. ஒருவர் தீவர்க்குத் துன்பம் தருமவைகளைச் செய்து, போகமாண்டி சிறப்புக் கொடுப்பவராகிய அணிமா முதலிய செல்வங்கள் உருட தாலும், அயலா நடுத் துன்பத்தைக் கொடுத்துமவைகளைச் செய்யாதிருத்தலே, ஆதமபாசா சொல்லிய வழியான மனம் படுக்காமாவதற்குடைய துணிவாம். (1)

312. ஒருவர் கடமில் வைராக்கியங்கொண்டு, துன்பம் தருமவைகளைச் செய்தவ்ருத்தும், மற்றைய அப்படித் துன்பம் கொடுக்குமவைகளைத் தாம் செய்யாமையும் குற்றமற்றவருடைய துணிவாம். (2)

313. தான் முன்பு ஒரு துன்பமும் செய்யாதிருக்கத் தன்மையில் வைராக்கிபம் கொண்டவர்க்குப், துன்பங்கொடுக்குமவைகளைத் துறந்தவன் செய்தால், அது கடங்கமுடியாத பழியையும், பாவத்தையும் கொடுக்கும். (3)

314. தமக்குத் துன்பம் செய்தவனாகத் துறந்தோர் தன் டித்தலாவது தாம் காணுப்படி, அவர்க்கு இனிமையான மகிழ்ச்சிகளைச் செய்து அவர் செய்த தீமைகள், தாம் செய்த தீமைகள் ஆகிய இரண்டையும் மறந்தலாம். (4)

315. தருமர், மறநோ உயிருக்கு வரும் துன்பத்தைத் தம்முயிர்க்கு வந்தது போல் காப்பாற்றுக மிடத்து உயிர் முத னானவைகளை உன்னப்படி அறிந்த அம்மினால் உண்டாகும் பிர போதனம் ஒன்றில்லை. (5)

316. இவை மறிகருக்குத் தன்பார் கொடுத்தும் என்று அனுமானப்பிமானத்தினால், தாம் அறிந்தவைகளைப் பிறரிட த்துச் செப்பாதிருத்தல் துறவிருக்கு வேண்டும். (6)

317. மனத்தோடு உண்டாகின்ற துன்பத்தாளு ரொல களை எக்காலத்திலும் எவாத்தும் எவ்வாறு சிறிதாயினும் செய்ய பாதிருத்தலே முதன்மைபாள் தருமமாம். (7)

318. பிறர் தன்னுயிர்க்குச் செய்யும் துன்பத்தைத் தான் கெடுதல் என்று அனுபவித்து அறிவின்றவன், மற்ற உயிர்களு க்கு அவைகளைத்தான் செய்தல் அற்பாமைபே. (8)

319. துறந்தவர் பிறருக்குத் துன்பத்தருமவைகளை, ஒரு முகூர்த்தத்தின் முன்பாகத்திலே செய்தால், தமக்கு அவைகள் அந்த முகூர்த்தத்தின் பின் பாகத்திலே அவர் செய்யாமல் தாமே வரும். (9)

320. துன்பம் தருமவை எல்லாம் ஒன்றின் உயிருக்குத் துன்பம் தருமவைகளைச் செய்வது மேலானதாம். ஆதலால் தம் முயிர்க்குத் துன்பம் தருமவைகளைச் செய்யமாட்டார். (10)

33-ஆம்-அதி-கொல்லாமை.

Not Killing.

[அதாவது ஐந்து அம்மியிர் முதல் ஓரம்மியிர் கடைசியாக உயிர்களை மறந்தாகிலும் கொல்லுதல் செய்யாமை.]

321. ஓர் உயிரைக் கொல்லுதல் பாவச்சொற்கைகள் எல் லாவற்றையும் தானேகொடுத்தலால், தருமங்கள் எல்லாமாகிய செய்கை எது என்றுகேட்டால், அது ஓர் உயிரையும் கொல்லா மையேயாம். (1)

322. உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துத், தானும் உண்டு, ஐவகை உயிர்களையும் காப்பாற்றலே அறமாவதையால் துறந்தவர்க்கு என்றுதொகுத்துச் சொல்லப்பட்ட தருமங்கள் எல்லாவற்றிலும் மேலானதாம். (2)

323. ஆஸ்கனிலே சொல்லப்பட்ட தருமங்களுள் கொ

ல்லாமை என்பதற்குச் சமமானதானதரும் இல்லை. அது நீங்
கெனல பொம்பேசாரையாவது அதன்பின்னே உல்லது. (3)

324. மேற்புதியும் முததியும் அடைதற்கு உல்லவழி எது
என்று வினவினாலு அது எந்த உயிரையும் கொல்லாமையாகிய
சுருபதகினைக் காக்க நினைக்கும் வழியாம். (4)

325. பிறப்பு சிறந் நிலையைப் பிறவாமைப் பொருட்டு
ஆதலால் இல்லாழானையைக் கதறாதவா எல்லாருள்ளும், கொலைப்
பாபத்தை அஞ்சி கொல்லாமையாகிய தருமத்தை மறவாதவனே
நிறுத்தவான்பான். (5)

326. சயிரைக் கொண்டுபோகும் யமனும், கொலைசெய
பாபமாய் விாதமாதக் கொண்டு நடப்பவனுடைய வாழ்வான்
மேல் உல்லான். (6)

327. காண மந்தென்றின் சயிரைக்கொல்லாதாகிய தொ
ழிலைப் பொருக்கிடக்கூட, கன்னுயிரிக்குகிப்போமானாலும் அதை
பொருத்திருக்கக்கடவன். (7)

328. தேவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றால் இன்பம்
உருக்கியபடியான செலவம் விருத்தியாகும் என்று சொல்லப்
பெற்றாலும், துறந்தவருக்கு ஒருயிரைக்கொல்ல, அதனால்
உருக்கிய செலவம் இழந்ததாம். (8)

329. கொலைத் தொழிலை உடையவராகிய மனிதர் அந்த
கருவியின் தொழிலை அறிபாத்தமனமுடையவராய் இருந்தாலும்
அந்த அறிவோருடைய பணத்திலே, புலைத்தொழிலாய்த் தோ
ன்றுமா. (9)

330. பாபத்திற்குடாத கோயஉடம்புடனே, வறுமைமிகுந்த
புலிகாழில் வாழ்க்கையினைமுடையாரை, இவாருளபிறப்பிலே
பாப அமைவற்ற உடம்புதனிவிருத்த நிகழ்வா என்றுவி
னா யிராவுகின்ற தெரிந்தோர் சொல்லுவார். (10)

ஞானம்

[அந்த விதங்களின் மியோஜனமாகிய ஞானம் சொல்லல்]

34-ஆம் அநுநிலையாமை.

Instability of Earthly Things.

[தாவது தாழ்ந்தமுடையவை எல்லாம் நிலையிலாத்
தன்மையாம்]

331. நிலையில்லாதபொருள்களை நிலையுள்ளனவென்று நினைக்கின்ற அற்புத்தியை உடையவராய் இருக்கை தறந்தவர்க்கு இழிவாம். (1)

332. ஒருவனிடத்துப் பெருஞ் செல்வம் வருதல் எப்படி என்றால், கூத்தாடுகின்ற சபையிலே காண்போர் கூட்டம் வந்தாற்போலும். அது போதலும் எப்படி என்றால், கூத்துமுடிந்த போனபிறகு அக்கூட்டம் போதல் போலும். (2)

333. நிலையில்லாத் குணத்தையுடைய செல்வத்தைப் பெற்றுந், அதனால் செய்யப்படும் தருமங்களை அப்பொழுதே செய்யக்கூடவன். (3)

334. உயிரானது காணென்று அளவுசெய்யப்படுவதாகிய ஒரு கால அளவுபோல் தன்னைக்காட்டி, அறுத்துச்செய்கின்ற வாகினுடைய வாயில் அறுபட்டுவருகின்றது. (4)

335. பேசாதிருக்கும்படி காவை அடக்கி விக்லானது, எழுவாதற்கு முன்னேயொழுகுதற்கு ஏதுவாகிய தருமமானது விசாரத்து செய்யப்படும். (5)

336. இந்த உலகம் கேற்றுப் பிறந்தவன் இன்று இறந்தான் என்று சொல்லும் நிலைமையின் மிகுதியை யுடையது. (6)

337. அநிலையவர், ஒரு பொருளானவும் கமழ்ந்தபடி உயிரும் கூடியிருக்கையை அறிபமாட்டார். அப்படியிருந்தும் கேடிக்குமொன எண்ணவந்தான் என்னுமொருகன். (7)

338. உடம்பிற்கும் உயிர்க்கும் உள்ள நிகரமானது முன்னே தனிவாதிருந்த முட்டையானது, பின்பு தவித்தும் கிடக்க அதனுள்ளிருந்த பறவை வருவாமவந்தவிடத்துப் பறந்து போம் தன்மையுடையது. (8)

339. ஒருவனுக்கு மாணம் வருதல் தூக்கம் வருதல் போலும். அதன் பிறகு பிறப்பு வருதல் தூக்கி விழித்தல் வருதல் போலும். (9)

340. வரதமுதலானவைகளின் வீடுகளாகிய உடம்புகளுள் ஒதுக்குக்குடிருந்தே வந்த உயிர்க்கு என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஓர்வீடானது இதுவரைக்கும் கிடைக்கவில்லை போலும். (10)

35-ஆம்-அதி-தூறவு.

Renunciation

[அதாவது புறமாகிய செலவத்திலும் அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகிய ஆசையை அவைகளது நிலைபாமைப்பைப் பார்த்து விடுதலாம்.]

341. ஒருவன் எாதப் பொருளை எாதப் பொருளை விட்டு நீங்கினானோ அவன் அந்நபப் பொருளினாலே அந்நபப் பொருளினாலே தன்மை அடைதல் விடலை. (1)

342. எல்லாப் பொருளையும் துறக்கலால் ஒருவனுக்கு இப்பிறப்பிலே உண்டாகு முறைமைமையுடைய இன்பங்கள் பலவாம். அந் இன்பங்களை விரும்பினால், காண உண்டாக அப்பொருள்களைத் துறக்கக்கடவன். (2)

343. முக்கியை அடைவோராகுந் தெளி மகலாகிய ஐம் பொருள்களுக்கு உரித்தான ஓசை முதலாகிய ஐம்புலன்களையும் செறிதகல் வேண்டும். அப்படிக்கெடுக்கும்படி அந்நபபுலன்களை அனுபவித்தறி பொருட்களையுடைய படைத்த பொருள்களை எல்லாம் ஒழிக்க விடுதல் வேண்டும். (3)

344. தவறு செய்வோரக்கு ஒரு பொருளிலும் ஆசையிலலாதிருக்க இயலபாறும் அது உடைக்காதிருக்க அதற்குத் தைப்போகருதலாண்மம் மயங்குதற்குக் காரணமாகும். (4)

345. பிறவியை நீக்கும் முயற்சியுடையோரக்கு அந்நபபிறப்பை நீக்குதற்கு உதவியாகிய உடம்பு மக்கியும் அதற்கு மேலும் சில பொருள்களினாலே ஆசைப்படுதல் என்னும்? (5)

346. தான் அல்லாத உடம்பை யான என்றும் தன்னோடு சம்பந்த நிலாத பொருளை வினது என்றும் நினைத்து அவைகளிலே ஆசைப்படுகிறதற்குக் காரணமாகிய மயக்கத்தைக்கெடுப்பவன் தேவாருக்கம் அடைதற்கு அருமைபான முத்தி உலகத்தை அடைவான். (6)

347. ஆசையிடுதல் காரணமாக இருவகைப்பற்றினையும் விடாதவரைப் பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப்பற்றிவிடலாம். (7)

348. முறையற்றதவா முத்தியைப்படைந்தவராவா அப்படிக்கொவாதவா மயங்கிப்பிறப்பாகிய வலியிலே அப்பபட்டவராவா. (8)

349. ஒருவன் இருவனையும் பற்றையும் நீக்கிப்போடுக
அது அவனது பிறவியை நீக்கும். அவை அந்த பொழுதே அவ
ற்றால் பிறந்தும் இறந்தும் வருகிற நிலையாமையானது அறியப்பட
மே. (9)

350. எல்லாப்பொருள்களிலும் பற்றி வின்ற பற்றில்லாத
கடவுள் அருளிய முததி வழியே எல்ல வற்பெனது மனத்தில
கொள்ளக்கடவர். அதைக்கொண்டு விடாது வந்த பற்று விடுதற்
குவேண்டிய உபாயத்தை அமரமாதக்குறில் செய்கக்கடவர். (10)

36- ஆம்-அதி மெய் உணர்தல்

Perception of the True.

[அதாவது பிறப்பு முத்திகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் * விபரீத சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையையறிய்தல்.]

351. உண்மையாய்ப் பொருள்கள அல்லாதவைகளை உண்
மைப்பொருள்கள என்று அறிவித்தல் பிறகு ஞானத்தினால் கா
ஷ்டிமைப்பட்டாத பிறவி, இன்பம் ஆ லாதகம். (1)

352. அஞ்ஞானம் நீங்கி, தூரமற்ற மெய்ஞானத்தைத்
தெரிந்தவாக்கு, அது பிறவியை நீக்கி, முத்தியைக் கொடுக்கும். (2)

353. சந்தேகமீட்டு உண்மை யுணர்தவாக்கு, அடைந்து
நிறைவுகொடுக்காத பார்ச்சுவர், அடையவேண்டியதாகிய மோ
க்ஷலோகம் சமீபமாக உடையது. (3)

354. உண்மை அறிதல் இலகுவாகாக்கு ஐந்தது புலன்களி
லும் செலுதுதலின் வேறுபாட்டால் ஐ காசிப உணரவு தம
நகு வசப்பட்டபொதிலும் அதனால் பிரயாஜனம் ஸுபுருமில்லை. (4)

355. எத்தப்பொருள் எப்படியாப்பட்டதாய்த் தோன்றினும்
அது தோன்றிய விதத்தைக்கண்டுவிடாமல், அத்தப்பொருளிலிரு
ந்து வெய்யாகிய பொருளைக்காணுகலை மெய்யுணர்வாய். (5)

* கயிற்றைப்பாம்பு என்று அறிதல் போல்வன விபரீத ஞா
னம் என்றும், கயிற்று பாம்போவென்று துணிபாததுபேரல்
வன சந்தேக ஞானமென்றும் அறிதல்.

விய தன்புறம் அக்கர்த வினைகளைச் செய்தவனையே சென்று அடைதற்குக் காரணமாகிய விதியாம்.]

371. ஒருவனுக்குக் கைப்பொருள் உண்டாதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே முயற்சியுண்டாகும். அது அழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழினால் சோம்பல் உண்டாகும். (1)

372. ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உண்டாயிருந்தும் கைப்பொருளை இழக்காதது காரணமாகிய ஊழ் வந்து அடைந்த காலத்து, அது அந்த அறிவைப் பேதைமைபாக்கும். அவன் அறிவு கருகிய விடத்து கைப்பொருள் உண்டாதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் வந்த அடைந்த விடத்து அது அந்த அறிவை விருத்தி செய்யும். (2)

373. அறிபாண்பை உண்டாக்குவதாகிய ஊழ் உட்பவன் துட்பமான பொருள்களைக் கெடுக்கிறதும் பலநூல்களையும் கற்றவனுக்கு நுத்தானும், அவனுக்கு மறுபுறம் ஊழினால் ஆகிய பேதைமைபற்றியே மிதும். (3)

374. உலகத்திலே ஊநின் ஓயற்கையானது இரண்டு கூறுகளுக்கொன்றாயினால், செல்வமுதல் - மயராதலும், அறிவுடையவராதலும் வேறு வேறு இருக்கின்றன. (4)

375. விதிவசத்தால் செல்வத்தை உண்டாக்குவதற்கு நல்லவை எல்லாம் பேதையாய் அழித்து, அல்லாமலும் நீயவை தாமதம் உண்டாய் அழுகும். (5)

376. விதிவசத்தால் காலது உரியவை ஆகாத பொருள்களை வாங்கிக்கொள்ளியும் அவை கமிடத்து நிலாமல் போகும், தமக்கு உரியவையாகிய பொருளைப்பக்கத்தே கொண்டுப்போக சொரிந்திட்டாலும் அது தமமை விட்டு நீங்காது. (6)

377. ஐம்பொற்களால் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயற்சி செய்து சோதனவாகனாகும் கடவுள் விதித்த வகை அல்லாமல் அனுபவித்தல் உண்டாகாது. (7)

378. ஊழினால் துன்பங்களை அடைவிக்காமல் நீங்குமானால், வறுமையினாலே அனுபவித்தல் இல்லாதவர், இவ்வாழ்க்கையைத் தறக்கும் கருத்தடையவராவார். (8)

379. நல்வினைப்பயன் தரும்பொழுது அதை நீங்கும் விதம் தேடாமல் நல்லையென்று இசைத்து அனுபவிப்பா.

மற்றைத்திரிவிதப்பலன் தரும்பொழுது அதனால் கீழையும் துன்பங்களையும் அப்படி அனுபவியாமல், நீக்கும் விதம் தேடித் துன்பப்படுவது அறிவன்து. (9)

380. ஊழை விலக்குதற் பொருட்டு ஓர் உபாயத்தை ஆராய்ந்தாலும் அது விதந்த முன் வந்துவிற்கும். ஆகையால் ஊழைப் பார்க்கிலும் மிக்க வலிமையுடையவை ஒன்றுமில்லை. (10)

அறத்துப்பால் ஓர்நின்று.

பொருட்பால். Wealth.

[பொருளாவது, தருமவழியினாலே சேர்க்கப்பட்டபொன், மணி முதலானவையாம். அது தனத்துத்துணைக்கண்ணமாகிய அரசனிடே சொல்லவே அடங்கும். அரசனிடையாவது காவலை நடத்தும் முறையாம். அதனை அரசியல், அமைதியல், ஒழியியல் என மூன்று இயல்களால் அருளிச்செய்தார்.]

அரசு இயல் Royalty.

[அதாவது உலகத்திற்கு உரிமையுடைய அரசனுடைய தன்மைபாம்.]

39-ஆம்-அக இறைமாட்சி. The greatness of a King.

[அதாவது அரசனுடைய சுற்றினுள் நற்செய்கைகளாம்.]

381. சேனை, நாடு, பொருள், அமைச்சு, நட்பு, அரசன் என்று சொல்லப்பட்ட ஆறு அங்கங்களையும் உடையவன், அரசருள் ஆண்டிவகம் போல்வான். (1)

382. அஞ்சாமை, கொடை, விவேகம், ஊக்கம், முதலாம்.

செய் என்கு குணங்களும், இடைவிடாது நின்றலே அரசனுக்கு இயல்பாக இருக்கவேண்டும். (2)

383. அரசருக்குக் காரியங்களிலே விரைவுடைமை, ஏற்ற கல்வியுடைமை, துணியுடைமை ஆகிய மூன்று குணங்களும் ஒருபொழுதும் நீங்காமல் இருக்கவேண்டும். (3)

384. தனக்குச் சொல்லப்பட்ட தருமத்திலே சிறிதும் தவறாமல் நடந்து, தருமமல்லாதவைகளைத் தன்னுடைய நாட்டிலும் உண்டாக்காது விலக்கி, வீரத்திலே குறையாத மானத்தை உடையவனே அரசனாவான். (4)

385. தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேலும் மேலும் உண்டாக்கலும், அப்படி வந்தவற்றை ஒரிடத்தே சேர்த்து வைத்தலும், அனைப் பிறர் அபகரித்துக்கொள்ளாமல் காக்கலும், காதலி வைக்கப்பட்ட பொருள்களை அறம், பொருள், ஒன்பங்களின் பொருட்டுச்செலவு செய்தலும் வல்லவனே அரசனாவான். (5)

386. அரசன் வழக்குச் சொல்பவர்க்கும், தரித்திரம் அடைந்து பொருளை யாசித்தவர்க்கும், பார்த்தற்கு எளியவரோடு, எவரிடத்தும் கடுமையான சொல்லைச் சொல்லாதவனுமாயிருந்தால், அந்த அரசன் நிலத்தை உயர்ந்தோர் எல்லா நிலங்களிலும் மேலானதாரச சொல்லுவார். (6)

387. இனிய சொல்லுடனே கொடுத்துக் காப்பாற்றவல்ல அரசனுக்கு இந்த உலகமுழுதும் ஆளுதல் அல்லாமல், நீண்டதவையெல்லாம் உண்டாகும். (7)

388. அறநூலிலும் நீதிநூலிலும் சொல்லும் வழிப்படிப் பிறரை வருததாமல் காத்தலையும் செய்யும் அரசன் பிறப்பிலே மனிதனை இருந்தாலும், மனிதர்களுக்குச் செயலினால் கடவுளென்று வேறுவைக்கப்படுவான். (8)

389. கண்டித்துப் புத்தி சொல்லும் அமைச்சருடைய சொற்களைத் தன் செவிப் பொருதாகவும், அவைகளின் பயனைக் குறித்துப் பொறுக்கும் சிறந்த அறிவுடைய அரசன், பூமி முழுதும் தானே ஆள்வான். (9)

390. வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும், எவரிடத்தும் முகமலங்கு இன்சொற் சொல்லுதலும், முறை செய்தலும், தளர்த்த நடக்காக்காப்பாற்றலும் ஆகிய இவ்வாறே

செயல்களையும் உடையவன் அரசர்களுக்கெல்லாம் விளக்குப் போவ்வான். (10)

40-ஆம்-அதி-கல்வி Learning.

[அதாவது தான் சுற்றறகு உரிததான நூல்களைக் கற்றல்.]

391. ஒருவன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள்களை உணர்க்கும் நூல்களைக் குற்றம் நீக்கக் கற்கக்கடவன். அப்படிக்கற்றாவிட அதற்குத்தக்கபடி அது சொல்லுகின்ற வழியிலே நிற்கக்கடவன். (1)

392. தெரியாதவராலே எண் என்று சொல்லுவனவுந், மறைய ஏழ்த்து என்று சொல்லுவனவும ஆகிய இரண்டு இரண்டு நூல்களையும் அறிந்தவர், மக்களுக்குக் கண்களாகும் என்று சொல்லுவார். (2)

393. படித்தவரே கண்ணுடையவரென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவர். மற்றப்படியாதவர் முகத்திலே இரண்டு புள்ளிகளுடையவரென்று இகழ்த்து; சொல்லப்படுவார். (3)

394. படித்தவர்தவருடைய செயல்கையாவது, எவரையும் அவர் எடுத்தாடிப்படுமபடிச் சேர்க்கு, இவரி அவரை நாம் எப்பொழுது சோயோம் என்று நினைக்குமபடிப் பிரித்தலேயாம். (4)

395. பின் சிறந்தவருக்கு வெறுக்காத கற்றல் கல்லது. ஆகலால் செல்வா முன்னே உற்பலா நிற்கும் விதம் போல், தாழ்ம ஆசிரியர் முன் கருக்கல்வண்ணம் என்னும் ஆசையினாலே தாழ்ந்து நின்று படித்தவர் உபாத்தவராவார். அப்படி நிறந்து கரு வெட்கப்பட்டுப் படியாதவர் எப்போதும் இழிந்தவரேயாவார். (5)

396. மணலிலே கிணறு எப்படித் தோண்டிய அளவினதாக நீர் கரகருமோ, அப்படியே மனிதருக்கு அறிவானது படித்த அளவினதாகச் கரகரும. (6)

397. படித்தவருக்குத் தன் நாமம் தன் ஊராமே அல்லாமல் பாத்தியினும் ஒரு நாமம் நாடாகும்; பாத்தியினும் ஒரு ஊராகும்

உயராகுப, இப்படியானால் ஒருவன் இறக்கும் பரிபத்தம் படிச்
சாமல் காலக்கழிகின்றது என்ன நினைத்து? (7)

398. ஒருவனுக்குத்தான் ஒரு மிறப்பிலே கற்ற கல்வி
பாணது ஏழு பிறப்புள்ளிலும் போய் உதவுதலையுடையதாகும். (8)

399. கற்றவர் தாங்கள் இன்பமடைதற்குக் காரணமாகிய
கவலிக்கு உபர்த்தோர் இன்பம் அடைவின்றபடியால், அந்தச்
சிற்று புறோக்கிப்படித்தவர்கள் பின்னும் அந்தக்கல்வியையே
மேலும் மேலும் விரும்புவர். (9)

400. கல்வியே ஒருவனுக்கு அழியில்லாத சிறந்த செ
ல்வம். அது நீங்கிய இரத்தினம், பொன் முதலான செல்வம்
செல்வம் அல்ல. (10)

41-ஆம்-அதி-கல்லாமை.

Ignorance.

[அதாவது கற்றலைச் செய்யாமை.]

401. தான் விரம்புகற்குக் காரணமாகிய தூல்களைப்பாடி
க்காமல், ஒருவன் சபையிலே ஒன்றைச்சொல்லுதல் குகாநித
நகு இடத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளாது உண்டையுநட்டிச் சூகா
யினார் போலும். (1)

402. கல்வியில்லாத ஒருவன் சபையினிடத்தே ஒன்று
சொல்ல விரும்பினால், அது அவனுக்கு அவமானத்தைக் கொடு
க்கும். (2)

403. படிக்காதவரும், தாமே தமமையறிந்து, கற்றோர்
கூடிய சபையிலே, ஒன்றும் சொல்லாதிருந்தால், மிக்க நல்ல
வராவார். (3)

404. படிக்காதவனுடைய அறிவுடைமை, செல்லியிட
த்து மிக கண்ணுறிந்தாலும், அறிவுடைபார் அறினை அறிவு
டைமைபாகக் கொள்ளமாட்டார். (4)

405. தூல்களைப்படிக்காத ஒருவன் பான் அறிவுடை
மேன் என்றுதன்னை மதிக்கும் மதிப்பானது கற்றவர்கள் முன்
பேசக்கூடும். (5)

406. படிக்காதவர்கள் காணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையால்
உளர் என்று சிலர் சொல்லும் அன்னனோ அல்லாமல், தம

க்கும் பிறகுக்கும் பிரயோஜனப்படாமைபால், செல் முதலியவை விசேஷாத களர் சிலத்தை ஒப்பர். (6)

407. துட்பமாகி, மாட்சிமைப் பட்டுப்பல தூங்கினதும் சென்ற அறியில்லாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும், கண்ணச் சாத்தினால் நன்றாய் அலககரிக்கப்பட்ட பாயுபின் எழுச்சியும் அழகும் போலும். (7)

408. படிக்காதவரிடத்திலே உண்டாகிய செல்வம், படித்தவர்க்கிடத்திலே உண்டாகிய வறுமையைப்பார்க்கிலும் துன்பம் செய்வதேயாம். (8)

409. கல்வியறியில்லாதவர் உயர்த்த குறத்திலே பிறந்தவராயிருந்தபோதிலும், சீழ்க்குலத்திலே பிறந்திருந்தும் கற்றவராயு பெருமை அளவினதாகிய பெருமை இல்லாதவராவர். (9)

410. விளங்கிய நூல் சுற்றவருடன் கல்லாதவனா னோக்கி, மிருகங்களுடன் மனிதர் எவ்வளவு நன்மையுடையவரோ அவ்வளவு தீமையுடையவராவர். (10)

42-ஆம்-அதி-கேள்வி.

Hearing.

[அதாவது கேட்கவேண்டிய தாள்பின் பொருள்களைப் படித்தவர் சொல்லக் கேட்குதல்.]

411. ஒருவனுக்குச் சிறப்புடைய செல்வம், கொடியால் உண்டாகும் சொல்வமே. அதுவே மற்றைய செல்வங்கள் எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் மேலானது. (1)

412. காதுக்கு உணவாகிய கேள்வி இல்லாத காலத்திலே வயிற்றுக்குச் சிறிது உணவு கொடுக்கவேண்டும். (2)

413. செவியுணவாகிய கேள்வியை உடையவர் பூரிசாகத்தவராக இருந்தபோதிலும், அறியுணவையுடைய தேவனோடு சமமாவர். (3)

414. கேள்வி, ஒருவனுக்குக் துன்பம் கேர்ந்தகாலத்தா உதவித் தணைபாகலால், புருஷார்த்தங்களைச் சொல்லும் நூல்களைப் படிக்காதிருந்தாலும், அவற்றின் பொருளைச் சுற்றவர்கள் சொல்லக்கேட்கவேண்டும். (4)

415. ஆகினாக்காக்கைச் செலுத்தும் ஆரநக்கு ஒழி
கேததையுடையவருடைய வாயினின்றும் உண்டாகும் சொற்கள்
சமக்கும் குணமுடைய சேறறு நிலத்தில், நடப்பவருக்கு
ஊன்றுகோல்போல் உதவிசெய்யும். (5)

416. ஒதுவன் சிறிதளவாகிலும் உறுதிப்பொருளைக் கேட்
க்கடவன். அது அவ்வளவாக இருந்தபோதிலும் நிறைந்த பொரு
மையைக் கொடுக்கும். (6)

417. கொருள்களைத்தாழும் துட்பமாய் ஆராய்ந்து தெளி
ந்த, அதன்மேலும் சமபூணாமான கேள்வியையுடையார், வித்தி
பாசப்பட அறிந்தகாலதகம் தமக்குப் பேதைமையை உண்டாக்
கும் சொற்களைச் சொல்லார். (7)

418. கேள்வியாலே துளைக்கப்படாத செவிகள் தமக்கு
எிரியமான ஒசைமாததித்தைக் கேட்டாலும் செவிடாம் குண
த்தாக உண்டான. (8)

419. துட்பமான கேள்வியை உடையவர் அல்லாதவர்
வணக்கத்தைக் கொடுக்கிற சொற்களையுடையாதல் இல்லை. (9)

420. காதுகளால் அனுபவிக்கப்படும் சுவைகளை உணரா
மலும், வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவையை யாழியும் அறிவினையு
பாசமாயிகா, இதன்காலும், வாழ்ந்தாலும் உலகத்துக்குப் பிர
யோசனம் ஒன்றுமில்லை. (10)

43-ஆம்- அதி- அறிவுடைமை.

Wisdom.

[அதாவது கல்வி கேள்விகளினாலாகிய அறிவோடு உண்மை
யறிவு உடையவனுதல். அல்லாமலும் "அறிவாவது கல்லதன் க
லனும் தியகன் தீமையும் உள்ளவாறு உணர்தல்" என்று தொல்
காப்பியம் பொருளியல் 53-வது சூத்திரம் "ஒப்புமுருவும்" என்
பதின் விசேஷ உரையில் சுச்சினர்க்கினியா கூறியுள்ளார்.]

421. அரசருக்கு அறிவென்பது, முடிவுவாராமல் காக்கும்
படைபாம். அது அல்லாமல் பகைவர்க்கு அறிக்க முடியாத உள்
அரணுமாம். (1)

422. மனத்தை அதுபோன விஷயத்தில் செல்லவிடாமல்,
அந்த விஷயங்களின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து கேட்டதை
நீக்கு எல்லதிலே போகவிடுவதே அறிவு. (2)

423. யாகோந் பொருளை யாவா பாவா பொல்லாதேட்டா லா, அந்நயப்பொருளின் உண்மையாகிய பட்டினங்காண்பதே அறி வாம். (3)

424. தான சொல்லும் சொற்கள் அருமைகளைப் பொரு ளாய் இருந்தாலும், எளிதில் பொருள் விளங்குமாறு மனத்தில படுபபடி சொலித தான பிறா வாயில் கேட்கும் சொற்களில் துட்பமாள் பொருளைக்காண்பது அருமைபாக இருந்தபோதி லும், அக்கண்காணவல்லாத அறிவாம். (4)

425. உயாகுதொரைச சிவகமாதகுத்து ஒருவனுக்குமே ன்மைபாகும். அதன் முன்னே விரித்துப் பின்னை குறித்தும நிலைமையி எப்பொழுதும் ஒரே உண்மையை இருப்பது அறிவாம். (5)

426 உலகம் எதெவிதகதில் நடக்கின்றமீதா அந்நவிதத்தி னால் உலகத்தோடு பொருந்துமபடி நடப்பதே அச்சுறுக்கு அறிவாம். (6)

427. அறிவுடையவர், வாகுடவதனை முன்னே அறிவவல் லவர். அதை முன்னே அறிவமாட்டாதவர் அறிவிலாதவராவார். (7)

428. பயப்படவேண்டியதற்குப் பயப்படாதிருத்தல் பே னைமையாம். பயப்படவேண்டியதற்குப் பயப்படுதல் அறவுடை யார் தொழிலாம். (8)

429 வாகுடவதாகிய தனபத்தை முன்னே அறிந்தவர் ககவல்ல அறிவினைபுடையாரு, அவர் கடுங்கும்படி வருவதோ துண்டாழும் இல்லை (9)

430. அறிவுடையார் வேறு ஒன்றை மில்லாதவராய் இரு கதாலும், எல்லாபுடையாரவர் அறிவிலலாதா எல்லாபுடைய வராயிருந்தாலும் இல்லாதவராவார் (10)

44-ஆம்-அதி-குறறம் கடிதல

The Correction of Faults

[அதாவது கடிதம், குரோதம், உலோபம், மாணம், உவ கை, மதம் எனலும் ஆறு குறறங்களையும் அரசன் தன்விட ததிவே உண்டாக்காமல் நீக்குதலாம்.]

431. மதம், குரோதம், காமம், ஆகிய குறறங்கள் இவ் வாத அரசருடைய செலவம், மேம்பாட்டுக் குணத்தையுடைய தும். (1)

432. வேண்டியிடத்துப் பொருள் கொடுக்காதிருத்தலும், கன்மையின் நீங்கியமானமும், அளவில்லாத மகிழ்ச்சியும் அரசுக்குக் குற்றங்களாம். (2)

433. பழிக்கு அஞ்சுவோர் திண்பளவாகிய கிறிய குற்றம் தம்மிடத்து வந்தாலும், அதனை பவ்வளவாக நினைக்காமல் பணியின் அளவாகிய பெரிதாகக்கொள்ளுவார். (3)

434. தனக்கு முடிவைக் கொடுக்கும் பகைக்குற்றமே ஆதலால், அதைத் தன்னிடத்து வராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். (4)

435. குற்றம் வருவதற்கு முன்னே அதனை வராமல் காக்காத அரசனுடைய வாழ்க்கை, அது வந்தால் தீயினை முகத்திலே நின்ற வைக்கோலின் கூட்டம் போலக் கெடும். (5)

436. முன்னே தன குற்றத்தை நிகழ்ப்பின்னே பிறர் குற்றத்தைக்காண வல்லவனானால், அரசனுக்கு உண்டாவதாகிய குற்றம் ஒன்றுமில்லை. (6)

437. செல்வத்தினாலே தனக்குச் செய்து கொள்ளவேண்டியவைகளைச் செய்து கொள்ளாமல், அதனிடத்து உலோபம் செய்தவனுடைய பொருள் பிணனுள்ளதாகும் குணம் இல்லாமல் வீணாகக்கெடும். (7)

438. பொருளை விடவேண்டிய விடாத விடாது, பற்றுதல் செய்யும் உளளமாகிய, உலோபத்தால் குற்றத்தன்மைகள் எல்லாவற்றானும் வைத்து நினைக்கப்படுவது ஒன்றல்ல; பலவாம். (8)

439. எந்தக்காலத்திலும் (நிக உயர்ந்தகாலத்திலும்) தன்னை மதத்தினால் கங்கு நதியாதிருக்கக்கடவன். தனக்கு கன்மையைக் கொடுக்காததொழில்களை மனத்தினால் விரும்பாதிருக்க (9)

440. தான் விரும்பிய பொருள்களைப்பகைவர் அந்த விருப்பத்தையறியாதிருக்கும்படி அனுபவிக்கவல்லவனானால், அவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண்ணும் எண்ணமானது குற்றமாம். (10)

45-ஆம்-அதி-பெரியோரைத் துணைக்கொடல்.

Seeking the Aid of Great Men.

[அநாவது காமம் முதலிய ஆறுவகைக்குற்றங்களையும் நீக்கிய

அரசன், தன்னைத் தீயவழியிலேயே நிலி கல்ல வழியிலே செலுத்தடி போதீவுடையவனைத் தனக்குத்தனைபாகக் கொள்ளுக;

441. கருமத்தின்றுப்பத்தை அறிந்து தன்னைப்பார்க்கிலும் முதலகநிலையுடையார் சினைகத்தை, அதன் அருமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளும் திறமறிந்து, அரசன்கொள்ளக்கடவன். (1)

442. தெய்வகதாலாவது அல்லது மனிதராலாவது கனர்த்தவாக துன்பவகளை நீக்குவதென்றும், போகியோ படிப்பாட்டையுடைய வாராதியுடன் அறிந்து, காக்கவல்ல குற்றத்தைபுடையவரை அவாசத்தொழுபடுமவைகளைச் செய்து அரசன் துன்பாகக் கொள்ளக்கடவன். (2)

443. அரசருக்கு அருமைபாண பேறுகள் பலவற்றான அருமைபாணது பெரிபயான அனாசத்தோஷித்தத்தகையைக்கொண்டவனெயது, தமக்குச் சிறந்தவாருக் கொள்ளுதலை. (3)

444. அரசருக்கு வலியுடைமை பலவற்றானதும் முதலமைபாணது அறிவு முதலானவைகளினாலே தம்மைப்பார்க்கிலும் மிகுந்த, இருபடியனாத தமக்குச்சிறந்தவாருக்கொண்ட அவர் வழியிலே தாமும் நடத்தலை. (4)

445. மந்திரிகளைக் கண்ணாக்கொண்டு பூரிபாரம் நடத்தலால், அரசன் அப்பாட்டமந்திரிகளை ஆராய்ந்து, தனக்குத்தனைபாகக் கொள்ளக்கடவன். (5)

446. போகியாபிப இனத்தினை புடையவராகித்தானும் தெரிந்து நடக்கவல்ல அரசரைப் பகைவா செய்குகிடந்தது லாதுண்பமும் இல்லை. (6)

447. கெட்டவைகளைக் கண்டால் கெருங்கிச் சென்று கோழித்துப்புத்திசொல்லும் துணையாம் குணத்தையுடையவரை இவர் தமக்குச்சிறந்தவனெனக்கொண்டு ஆளுகிற அரசரைக் கெடுக்கும் பகைவாடல்கத்திலு ஒருவரும்இல்லை. (7)

448. கண்டித்துப் புத்தி கூறுதற்குரியவரை அரசன் தனக்குத்துணையாகக் கொள்ளமைபால், பகையாகக் கெடுபவரிலலாதிருந்தாலும் தானே கெடுவான். (8)

449. முதலில்லா வியப்பாரிசுக்கு லாபம் இல்லாதது போலத், தம்மைத்தாக்குவதாயினு இல்லாத அரசருக்கு அதனால், வரும் நிலையானது இல்லை. (9)

450. அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக்கொள்ளாது விடுதல், தான் தனியாகப் இருந்துகொண்டு, பலபேர் விவோதம் கொள்ளுதலைப் பார்க்கிலும், பத்துமடங்குத் தீமையுடையதேயாம். (10)

46-ஆம்-அதி சிற்றினம்சேரமை.

Avoiding of Mean Associations.

[அரசாங்க சிறிய இனத்தைச்சேராதிருத்தல். சிறிய இனமாவது எல்லாதில நன்மையும் தீயதிலே தீமையும் இல்லை என்போரும், காழாகும், வருகரும், கூத்தாடியும் முதலான கூட்டம்.]

451. பெரிபோர் இயல்பு சிற்றினத்துக்கு அஞ்சும். மற் றோர் சிறியர் இயல்பு அது சேர்ந்தபாடு தனக்கு உதவாக உபயோகித்தனியும். (1)

452. நிலத்தின் இயல்பினாலே அதில் சேர்ந்த நீர் தன் தன்மை யெறுபாட்டு அந்த நிலத்தின் தன்மையதாகும். அது போல மனிதருக்கு அறிவும் தாம் சேர்ந்த இனத்தின் இயல்பினாலே, தன் தன்மை யெறுபாட்டு அந்த இனத்தின் தன்மையதாகும். (2)

453. மனிதருக்குப் பொது அறிவு தம்முடையமனம் காரணமாக உண்டாகும். இவன் இப்படிப்பட்ட குணத்தை உடையவன் என்று உலகத்தாராலே சொல்லப்படுகிற சொல்லானது இனம் காரணமாக உண்டாகும். (3)

454. ஒருவனுக்குச் சிறந்த அறிவாவது, மனத்தினிடத்தே உண்டாவது போலக்காட்டி, அவன் சேர்ந்தனன இனத்தினால் உண்டாகும். (4)

455. அந்த அறிவு வெளிப்படுத்தற்கு இடமாகிய மனம் பரிசுத்தனாகும் தன்மையும், செய்தொழில் பரிசுத்தனாகும் தன்மையும், ஆகிய இரண்டும் ஒருவனுக்கு இனம் பரிசுத்தனாகும் தன்மையினால் உண்டாகும். (5)

456. மனம் பரிசுத்தமானவர்க்குப் புத்திரசம்பத்து உண்டாக உண்டாகும். இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு நல்லதாகாத செயல் ஒன்றுமில்லை. (6)

457. நிலப்பொரு உயிர்களுக்கு மனத்தின் நன்மையாவது

செல்லத்தைக்கொடுத்தும். இனத்தின் என்மைபாவது, அதனோடு எல்லாப்புறையுள் கொடுக்கும். (7)

458. மனன்மைபாவு முன் கல்விப்பயலால் தாமே யுடையவராய் இருத்தபொதிலும், பலகுணங்களால் நிறைத்தோ ர்க்கு இனன்மைபாவது அதற்கு வளி செய்கலை யுடையதாம். (8)

459. மனன்மைபாவினாலே ஒருவனுக்கு மறுமைரின்பம் உண்டாம். அதற்கு அத்தக்கிறப்புததானும் இனன்மைபாவு வாய் பெறுதலை உடையதாம். (9)

460. ஒருவனுக்கு எல்ல இனத்தைப் பார்த்திலும் நிரூபித் துணையுபவலை. தீய இனத்தைப்பார்த்திலும் நிரூபித் துணையுபவலை. (10)

47-ஆம்-அதி தெரிந்துசெயல்வகை.

Acting after due consideration.

[அதாவது அரசன் தான் செய்யும் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யும் வகை.]

461. தொழில் செய்யும் காலத்து அதனால் அநியாயமும் அநீத்கால் பின் ஆவகையும், தீர்க்காலகால தநம இலாபத்தை யும் ஆராய்கது பொருத்தவதான இருதலை செய்யக்கடவன். (1)

462. தாம் அறிந்துகொண்ட இனத்துடனே செய்யும் தொழில் ஆராய்ந்துபின் தாமேயும் எண்ணிச் செயல் முடிக்கவல்ல அரசருக்குப் பெறுதற்கரிய பொருள் ஒன்றுமில்லை. (2)

463. அறிவுடையார் பின் அடைபக்கடவதானிய இலாபத்தை மீளக்கி, முன் பெற்றுள்ள முறையையும் இழத்தற்குக்காரணமாகிய செய்தொழிலை மேற்கொள்ளார். (3)

464. தமக்கு அவமானம் என்னுக்குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவோர் இனத்தோடும் தனித்தம் ஆராய்கது நிச்சயமில்லாத தொழிலை ஆரம்பித்தல் செய்யமாட்டார். (4)

465. சென்றால் கடக்கும் விதங்களை எல்லாம் முழுதும் என்னுமல், சிஸ்பாகத்தை எண்ணிப்பார்த்து, அரசன் பகைவர்

பேலே, போர்க்குச் செல்லுதல் அந்தப் பகைவனா அவர் உள்ள
இடத்திலேயே பலப்படுத்துவதாகிய ஒரு வழியாம். (5)

466. ஆரான் தன் தொழில்சொல்லிலே செய்யக்கூடாத சாரி
யங்களைச் செய்தால் கெடுவான். செய்யவேண்டிய காரியங்களைச்
செய்யாதிருந்தாலும் கெடுவான். (6)

467. செய்யவேண்டிய சாரியங்களை முடிக்கும் உபாயத்தை
வல்லறி ஆரம்பிக்கக்கூடவன். ஆரம்பித்தபிறகு எண்ணுவோ
மென்று ஒழிதல் குற்றமாம். (7)

468. முடியும் உபாயத்தால் தொழிலை முடித்துச் செய்யாத
முயற்சியானது, துணைவர் பலரிருந்து காத்தபோதிலும் குற்றப்
படும. (8)

469. வேற்று அரசர்களுடைய குணங்களை ஆராய்ந்து
அறிந்த, அவற்றிற்குப் பொருத்தமான செயலாட்டால், அவரி
டத்து எல்ல உபாயத்தைச் செய்தலுள்ளும் குற்றம் உண்டாம். (9)

470. அரசன் தொழில் முடித்தற் பொருட்டுத் தம்நிலை
க்குப் பொருத்தமாக உபாயங்களைச் செய்தால், உலகம் அங்
குகரியாகு. ஆதலால் அந்த உலகத்தால் இகழப்படாத உபாயங்
களை ஆராய்ந்து செய்யக்கூடவன். (10)

48-அறி-அந்-வலி அறிதல்.

The Recognition of Power in an Opponent.

[அராவது நால்வகை உபாயங்களுள் தண்டம் செய்யக்குறி
த்த அரசனானவன் நால்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அறித்
லாம்.]

471. தான் செய்யக்கூடிய தொழிலை வலிமையையும்,
அதனைச் செய்த முடியும் தன் வலிமையும், அதனை எல்லாகும்
பகைவன் வலிமையும், இவ்வுருக்கும் துணையாயுள்ளோர் வலிமை
யும் ஆராய்ந்து, தன் வலிமை மிகுந்தால் அந்தத்தொழிலைச் செ
ய்யக்கூடவன். (1)

472. தம்மால் முடியும் தொழிலையும், அதற்குத்தெரிபவே
ண்டுமாதகிய வலியையும், அதற்கு எப்பொழுதும் மனம், மொ
ழி, பெய்க்குள் அதனிடத்து வைக்கப பகைவர் மேல் செல்லும்
அரசருக்கு முடியாத பொருள் ஒன்றுமில்லை. (2)

473. தலைவனுக்கு யுடைய சர்மடைய வாயின அளவைத் தெரிந்து கொள்ளாது, உற்சாககதினா தமனைப் பார்க்கிலும் வலியவசோடு போர்செய்ய ஆமபிததுப் பின் அகை முடிக்க வகை தெரியாமல் கடுகிலே கெட்ட அரசர் உலகத்திலே பண ராவர். (3)

474. பக்கத்த அரசருடன் பொருத்தி நடத்தலும் செய யாகம், தன்னுடைய வலி அளவை அறிபாறலும், சாண்ப்புக முககொண்டு அந்த அரசருடன் பகைததவேத்தன் சீக்கிரத்தில் கெடுவான். (4)

475. மலிந்தகை ஏறதபபெற்ற பண்டியும் சமக்கும் அள வுக்குமெல் ஏறதபபெற்ற அச்ச முறியும். (5)

476. ஒரு மாக்கொம்பின் துளிமேல் ஏறி சிற்றவர் உற் சாககதினா அகைத்தட்டி மேலும் ஏற முயற்சி செய்தால், அது அவர் உயிருக்கு முடிவைக்கொடுக்கும். (6)

477. கொடுக்கும் வாயினிலே தமரிடத்தில் இருக்கும் பொருளின் அளவை அறிந்து அகமகுத தாகபடி கொடுக்காது வன், அப்படிக்கொடுப்பதானது பொருளைக் காப்பாற்றி நடக்கும் வழியாம். (7)

478. அரசருக்குப் பொருள் வரும் வழி கிறியதாக இருந் தபோதிலும், செலவாகுத வழியின் அளவு அகைப்பார்க்கியுமா அதிகமாக இல்லாவிட்டால் கெடுதல் ஒன்றாறிலே. (8)

479. தனக்கு இருந்தும் பொருளின் அளவை அறிந்து அதற்குத்தக்கபடி வாழாட்டாதவனுடைய வாழ்க்கை உணனு போவதனோன்றி, உண்மையில் ஈலசத்தாகிப் பின் அந்தத் தோ ற்றழும் இல்லாமல் கெடும். (9)

480. அரசன் தாக்குள்ள பொருளின் அளவை ஆராயா து அளவு கடந்து செலவு செய்வானால், அவன் செல்வம் சீக் கிரத்தில் கெடும். (10)

49-ஆம்-அதி-காலம் அறிதல்.

The Recognition of the Fitting Time

[அதாவது வலிமையினால் மிகுதியுடையனாய்ப் பகைவர் மேல் சண்டைக்குப்போக ஆம்பிதத அரசர் அதற்குத் தகுத்த காலத்தை அறிதல்.]

441. சான்றைச் சர்வியுள் வலிமைபுடைய கோட்டாளிப் பார்ப்பலத்தில் சொல்லுகல் கொல், பனைவருடைய மாறுபாட்டை வெல்லக் கருதுகின்ற வேந்தர்க்குக் காலம் பார்த்துச் செயதல் அவசியம் வேண்டும். (1)

442. ஆரார் காலக்கோடு பொருக்கத் தொழில் செயது நத்தல், ஒருவரிடத்திலும் நிலைபெறுதலிற்கும் செல்வத்தைத் தன்னிடத்திலே மேலாமல் கட்டிம்கயிறுகும். (2)

443. ஆரார் தொழில்களை முடித்தற்காகும் சாதனங்களுடனே பொய்க் கரும் காலத்தையும் அறிந்து செய்வாரானால் அவ்வால் செய்வதற்கு அருமையான தொழிலும் உண்டோ? (3)

484. ஒருவன் பொய்யறி முழுவதையும் ஆளக்கருந்துவதற்கு நல்ல, அகமாதுர்வெய்யும் தொழிலைக் காலத்தைத் தீர்த்து விடுகின்ற பொருத்தச் செய்வானால், அது அவனுக்கு உபகரணம். (4)

185. தலையல் பூரி முதலையும் அடைய நினைக்கும் ஆரார், கம்முடைய வலியைக்கொடு நிர்த்தாலும், அதற்குத் தகுதிபாண காலத்தைப் பார்த்து, அதுவரையில் பனைவாமேற்செல்லாதிடப் பார். (5)

446. அதிக வலிமைபுடைய அரசர், பனைவாமேற் கொள்ளுதல் சார்பார்த்திருக்கிற இருப்பு, சண்டை செய்கின்ற ஆட்டிக்கடா தன் பனைவகைப் பாய்கறபொருட்டுப் பின்னே கால்வாவரும் குணத்தை உடையது. (6)

487. அறிவுள்ள அரசர், பனைவர் நீங்குசெய்கபொழுதே அவர் அரியச் சிவகோபாகப் புறத்திலே கோபம் கொள்ளார். தாம் அவரை வெல்லுதற்குப் பொருத்தமான காலத்தைப்பார்த்து, அது வருமளவும் உள்ளே கோபங்கொள்வர். (7)

488. சாம் வெல்ல நினைத்த அரசர், பனைவரைக் கண்டால், அவருக்கு முடிவுகாலம் வருமளவும் பணியக்கடவர். அந்தக் காலம் வந்து முடியும் இடத்து அவர் நிலையே விழும். (8)

489. பனைவரை வெல்லக்கருதும் அரசர், தம்மால் அடைந்தது அருமையான காலம் வந்து கூறும்பொழுது, அவருக்கு மனத்திலே செயதற்கு அருமையாய் இருந்த தொழில்களைச் செய்கக்கடவர். (9)

490. பனைவர்டேலே செல்லாது நுக்கவேண்டிம காலத்திலே கொத்து இருந்தல் போல் இருக்கக்கடவன். செல்லுங்காலம் வராத இடத்து அது தப்பாமல் செய்து முடிக்கும் விதம் போலத் தப்பாமல் செய்து முடிக்கக்கடவன். (10)

50-ஆம்-அதி-இடன் அறிதல்.

The Recognition of Place.

[அகாவது வலிமை, காலம் முதலியவற்றை அறிந்து பனை வர் மேல் செல்லுமேயான தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலை தனை அறிதல்.]

491. பனைவரை வளைத்துக்கொள்ருவதற்காலம் ஓரிடத் தைக் கண்டபிறகு அல்லாமல், எந்தத்தொழிலையும் ஆரம்பித் தாமலும், அவரைச் சிறியவர் என்று இகழாமலும் இருக்கக் கடவர். (1)

492. மாறுபாட்டோடு சேர்ந்த வலிமையுடையவர்க்குக், அரண்சேர்ந்து அதினுலுண்டாகின்ற பெருக்கம் பல மிகையோ ஜனங்களையும் கொடுக்கும். (2)

493. தகுந்த இடத்தைத் தெரிந்த தம்மொக் காத்தப் பின் பனைவர்டேலே செல்லாநானல், வலிமை இல்லாதவரும் வலிமையுடையவராய் வெல்லுவார். (3)

494. யுத்தம் செய்தற்குத் தகுந்த இடத்தைத் தெரிந்து சென்ற அரசர், அரணைப்பொறுதி கிண்டி அகத்தொழிலைச் செய்வாநானல், முன் அவரை வெல்ல கண்டத்திருந்த பனை வர் அந்ந எண்ணத்தை நிழித்துவிடுவார். (4)

495. முதலே ஆழமுள்ள தண்ணீரிலே மற்ற உயிர்களை எல்லாம் வெல்லும். அது அந்தத் தண்ணீரினின்றும் நீங்கினால், அந்த முதலையை மற்றைய உயிர்கள் எல்லாம் வெல்லும். (5)

496. பூமியிலே ஓடுகின்ற வலிமையுள்ள சக்தரங்களை யு டைய பெரிய தேர்கள், கடலிலே ஓடமாட்டாது, இனிக்கடவி வே ஓடுகின்ற மாக்கலங்களும், நிலத்தில் ஓடமாட்டாது. (6)

497. பனைவரிடத்த யுத்தம் செய்யும் விதக்களையெல் லாம் ஆலோசித்து அவைவாருடனே தகுந்த இடத்திலே செய்

வாராஜை, அசற்குத் தைரியமல்லாமல் வேறொரு துணை வேண்
பெதினிலே. (7)

498. பொருஞ்சேனை யையுடைய அரசன், சிறு சேனை
பை உடையானை அழித்து நினைத்து, அவன் தனியறிநக்கும
இடத்தைப்போய்ச்சேர்வானானு அவன் தன்பெருமை கெடும். (8)

499. அரினை அழித்தற்கு அருமையையும் பெருமையா
கிய வல்லமையும் இல்லாதவராகி நுகராலும், யுத்தம் செய்வத
நசுரிக படைவரை இருப்பிடத்தில் சென்று வெல்லுதல் முட
யாத. (9)

500. பரிசுக்கு அடங்காதவையாயும், வேலையுடைய ஆளாக
நீரக மோதக கொம்பை உடையவையாயு முள்ள யானைகளைக்கால
புகாதகின்ற மீசறறு நிலத்தலே அகப்பட்டபொழுது நரிகள் கொ
லும. (10)

51-ஆம்-அதி-தெரிந்து தெளிதல்.

Selection and Confidence.

[அதாவது மந்திரி முதலானவர்களைப் பிறப்பு, குணம், அறி
வு எனப்படுகின்றவைகளையும், காட்சி, செயலையும், கருத்து, ஆச
மம் என்கிறபிரமாணங்களைனாலே ஆராய்ந்து தெளிதல்.]

501. அரசராலே தெளியப்படுவான் ஒருவன் அறம்,
பொருள், இன்பம், உயிர் பொருடடால் வருட அச்சம் என்கிற
நான்கு சேதனையின திறத்தினால் ஆராய்ந்து, பின்பு தெளியப்
படுவான். (1)

502. உயர்ந்த குடியிலே பிறந்து குற்றங்களினின்று நீங்கி
நமக்குப்பழுதுண்டா துமென்று பயப்படும் நாணமுடையவனிட
த்ததே அரசர் தெளிவு “நாணவது செய்யத்தகாதனவற்றின்
கண் உள்ள மொடுங்குதல்” என்று, தொல்காப்பியத்தில் நச்சினு
ர்க்கினியார் கூறியுள்ள. (2)

503. படித்தற்கு அருமைபான தூல்களைக்கற்றுக் குற்றங்
கள் நீங்கினவரிடத்தும, துட்படாய் ஆராயுங்கால், அறிபாமை
இல்லாதிருத்தல் அருமைபாம். (3)

504. குணம் குற்றங்களில் ஒன்றே யுடையார் உலகத்
திலே இல்லாமையால், ஒருவன் குணங்களையும் குற்றங்களையும்
சீர்தூக்கிப் பார்த்து அந்த இயல்பையுள்ள மிகுதவைகளை ஆராய்
ந்து மிகுதவைகளாலே அயனை அறிமக்கடவன். (4)

515. குடியாட்சி, குணம், அறிவு என்பவைகளால் மனிதர் அடைய முடியாததாகும் மரணம் சிறந்ததாகும், உரைக்காததால் செயல்படும் செயல்களை (5)

516. கடந்த இல்லாதவா சம்பந்தம் இல்லாததனால் பழிக்கு பழி நித்திரை, அவரை அரசா தமக்கு உரியவராகத் தெரிந்து கொள்ளுதல். (6)

517. அந்த நாளை அரசு அறிவேண்டுமென்பதில் அறிவாவது அரசு சனத்திடையாக தெளிதல், அவனுக்கு அறிவாய்மையும் தெரிந்தும். (7)

518. தனக்கு அரசுதான் இல்லாதவரைப் பிறர், குணம் அறிவு முதலியவைகளால், செயல்களாலும் ஆராய்ந்து தெரிந்த அரசுக்கு அது அயல் சந்திக்காமற் செய்யும் நீங்காத துணைபுதல்களாகும். (8)

519. எவ்வாறும் ஆராய்ந்து தெளிபாதிருக்கக்கூடவன். ஆராய்ந்த பின் தெளிந்த பொருள்களைத் தெளியக்கூடவன். (9)

520. அரசன் ஓர்வன் ஆராயாமல் தெளிதலும், ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டவனிடத்துச் சந்தேகப்படுத்தலும், அவனுக்கு வீசுதல் துன்பத்தைக்கொடுக்கும். (10)

52- ஆம்- அதி- தெரிந்து வினையாடல்.

Selection and Employment.

[அதாவது அப்படித்தெளியப்பட்டவரை ஆவாய் செயல்வல்ல வினைகள் அறிந்து அவைகளிலே ஆளுகிறோம்.]

521. அரசன் முதலிலே ஒரு தொழிலைத் தன்னிடத்தே வைத்தால் அதிலே ஆவதும் ஆகாததும் ஆகிய செயல்களை ஆராய்ந்து அறிந்து, அவற்றை ஆவதையே விரும்பிய குணத்தையுடையவன், பின் அந்த அரசனாலே சிறந்த தொழில்களிலே ஆளப்படுவான். (1)

522. பொருள்கள் வரும் வழியை விருத்தி செய்து, அதிலே செலவங்களை வளர்த்து, அந்தப்பொருள் வரும் வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செலவங்களுக்கும், வந்த இடையூறுகளை ஆராய்ந்து நீக்க வல்லவனே, அரசனுக்குத் தொழில் செய்யக்கூடவன். (2)

523. அரசனிடத்திலே அன்பும், அவனுக்கு ஆமவைகளை

அறியும் அறிவும், அனைத் செய்கையிலே கலங்காமையும், அதினால் பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல் ஆசையில்லாமையும் ஆகிய இந்த கூன்கு குணங்களும் உடையவனிடத்தே அரசனுக்குத் தெளிவுண்டாகும். (31)

514. எந்த வசையாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்து தொழில் வைத்தபின்னும் அந்தத்தொழிலின் குணத்தினாலே வேறு படும மனிதர் உலகத்தில பலர் இருக்கின்றனர். (4)

515. தொழில் தான் செய்யும் உபாயங்களைத் தெரிந்து, செயலாலும், றிடையு மாகனாலும் வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்து முடிவு செய்ய வல்லவரை அல்லாமல் இவர் கம்மிடத்திலே அனபுடையவரென்று வேறொருவரை ஏவும் குணமுடையதல்ல. (5)

516. சொல்வதுடைய இலக்கணத்தை முன்னே ஆராய்ந்து செய்வாபடும சொழிநிலை குணத்தைப் பின்னே ஆராய்ந்து அனபுடையது அவனையும அந்தத்தொழிலையும் சாலத்தோடு பொருத்த அறிந்து, பின்னடி அவனை அந்தத்தொழிலிலே ஆய்ந்து செய்வாக்கடவான். (6)

517. இக்கத்தொழிலை இந்தச்சாதனத்தினால் இவன் முடிக்கவல்லவெனைய ஆராய்ந்து அறித்து, இந்தமுன்னும் தமமுன் ஓதத் திருதால், அந்தத்தொழிலை அவனிடத்து விடக்கடவன். (7)

518. அரசன் ஒருவனாகத் தன்தொழில் செய்கற்கு உரிய துறையு ஆராய்ந்து, துணங்கிறகு, அவனை அந்தத் தொழில் செய்தற்கு உரியவனுக்குப்படி உபாச செய்வாக்கடவன். (8)

519. தன்னுடைய காரியத்திலே எப்பொழுதும் முயற்சியுடையவனாய் இருப்பவனைத் தனக்குச் சுற்றமாய் நடக்கின்ற குணத்தை அது பொறுதவருடைய சொல்லுக்கெட்டு அரசன் மாறுபட நினைப்பானானால் சித்தி அந்த அரசனை விட்டு நீங்குவான். (9)

520. தன்னுடைய தொழில் செய்பவன் மாறுபடாது தொழில் செய்வதனால், உலகம் மாறுபடாதிருத்தலால், அவனை அரசன் தினங்கோறும் ஆராய்ந்து வரக்கடவன். (10)

53- ஆம்- அதி- சுற்றம் தழால்.

The union of Relations.

[அதாவது அரசன் தன் சுற்றத்தாரைத் தன்னையிட்டு நீங்காமல் தழுவுதல்.]

521. ஒருவன் செலவம் நீங்கித் தரித்திரனாக ஆனகாலத்தி லும் விடாது தமமோடு அவனிடத்தண்டாசிய பழைமைப்பா ராட்டும் குணம் சுற்றத்தாரிடத்தே உணம். (1)

522. அன்புள்ள சுற்றம் ஒருவனுக்குக் கிடைத்தால், அது கிடைத்தல் இல்லாத பல செலவங்களையும் கொடுக்கும். (2)

523. அரசு சுற்றத்தோடு மனங்கலாபி லாதவனது வாழ் வதை குளப் பரப்புக்களையிலாமல் பா நிறைந்ததை ஒக்கும். (3)

524. ஒருவன் செலவகூதப் பெற்ற படியாவது தன் சுற்ற த்தினால் தான் சூழப்பட்டு வளங்களைக் கழிவு நடத்தவரம். (4)

525. ஒருவன் சுற்றத்துக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத் தலும் இன் சொல் சொல்லுதலும் செய்ய வல்லவனானால், அவ ன் தமமில்ல தொடங்குதல்வருகா சுற்றத்தாலே சூழப்படு வான். (5)

526. ஒருவன் கொடையை உடையவனாயும் கோபத்தை விநயப்பாடுவாயும் இருப்பானால், அவனைப்போல சுற்றம் டையவர இயல் வாத்தலை ஒருவருமில்லை. (6)

527. அரசர் தனக்கு இளைக்கிடத்தொழுது அனாத னைநிகராமல், இனத்தை அழைத்து அவற்றோடு உணவூட்டி அதில் தன் சுற்றத்தார் அடையும் செலவங்களுக்கும் அப்படியே தன்மை உடையவர்களை உண்டாக்கும். (7)

528. அரசன் எல்லாரையும் ஒரு காலமெல்லாம் பார்க்கா மல் அவாவாததுக்குத் தக்கபடி உபசரித்து உடையானால், அது போலவே அந்த அரசனைச் சுற்றத்தார் பலரும் விடாது வாழ வரம். (8)

529. முன் சுற்றத்தாராய் இருந்து கண்ணோடு பொருத்தா மல் எதிர்த்தும் ஒருகாரணத்தால் கண்ணிவிட்டுப் பிரிந்தபோ னவா, பின் வந்து சுற்றத்தார் ஆகுதல் அந்தப்பிரிவினை காரணம் நீங்கத்தானே உண்டாகும். (9)

530. ஒருவன் தன்னிடத்தினின்றும் காரணமில்லாமல் பிரிந்துபோய், பின் ஒருகாரணத்தினால் வந்த சுற்றத்தானே அரச னை அதைக் காரணத்தைச் செயதுவைத்து ஆராய்ந்து தழுவிச் கொள்ளக்கடவன். (10)

54- ஆம்- அசி- பொச்சாவாரணம்.

Unforgetfulness.

[அதாவது அழகு, செல்வம், ஆற்றல் முதலானவைகளால் சந்தோஷப்படுகின்றனக்கூடாகக் கொள்ளுகவிலும், பழைவரையறிதல் முதலிய காரியங்களிலும் பறதிசெய்யாமை]

531. அரசனுக்கு மிகவு மனமகிழ்ச்சியால் உண்டாவ நாயக மறதி, அளவு இல்லாத கோபத்திலும், தீதாம். (1)

532. சித்திய தரிசுதிம அரிவைகடுக்கும விதம்போல, ஒருவன் கோத்தியை மறதி கெடுக்கும். (2)

533. புதுமடையவராகவிருத்தல், மறந்து நடப்பவருக்கு இல்லை. அது நீதி நூலுடையவர்க்கு மாத்திரமே அல்லாமல், பலகத்திலே எப்படிப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் சமமாக முடிந்தது. (3)

534. மனத்திலே பயமடையவர்க்கு காமமில் முதலாகிய அரண்களுள்ளே பிரகாசமும் அவைகளால் பிரயோஜனமில்லை. அதுபோல மறதியை உடையவர்க்கு செல்வம் எல்லாம் உடையவராக இருந்தாலும் அவைகளாலே பிரயோஜனமில்லை (4)

535. தன்னால் வாராமல் காக்கக்கூடிய தனபதிகளை அவை வருவதற்குமுன்னே தெரிந்து காத்துக்கொள்ளாமல் மறந்திருந்தவன், நின் வநக்காலத்துக் காலக்குமுடியாமல் தன் குற்றத்தை நீண்டது வருத்தப்படுவான். (5)

536. எவரிடத்திலும் மறதி இல்லாமையாகிய குணம் எந்தக்காலத்திலும் நீங்காமல் இருக்குமானால், அதற்குச் சமமானது வேறொன்றும்மில்லை. (6)

537. மறவாத மனத்திலே நன்கு ஆலோசித்துச் செய்யும் அரசனுக்கு இவைசெய்யத் தகுமையானவை என்று சொல்லப்படுகிற முடிபாத காரியங்கள் இல்லை. (7)

538. நீதி நூலுடையார் இவை, அரசருக்கு உரித்தானவை என்று உபாதிச சொல்லிய செயல்களைச் செய்யாது மறந்திருந்தவர்க்கு வருபிறப்பிலும் கனமை இல்லை. (8)

539. அரசா தம் மகிழ்ச்சியினாலே, கர்வம் அடைந்தபோது

முற்காலத்திலே அதனால் உண்டாகிய மறதியினாலே, செவ்வகளை நினைக்கக்கூடவர். (9)

540. அரசன் தான் நினைத்தபொருளையே மறதி இல்லாமல் நினைக்கக்கூடுமானால், தான் அடைய நினைத்தபொருளைத் தான் நினைத்தபடியே அடைதல் எனிகளும். (10)

55-ஆம்-அதி-செங்கோன்மை.

The Right Sceptre

[அதாவது அரசராலே செய்யப்படும் முறைமை.]

541. அரசர் தம்முடைய குடிகள் குற்றஞ்செய்தால், அந்தக் குற்றத்தை ஆராய்கது எவரிடத்திலும் தாக்கண்ணியம் இல்லாமல் எவ்வு நிலைமையுடையவராய், அந்தக்குற்றத்ததக்கு தூண்டிலிலே சொல்லும் தண்டத்தைச் செய்தலே நீதியாம். (1)

542. உலகத்திலுள்ள உயிர்களுள்ளாம், மழைபெய்தால் அந்த மழையை நோக்கி வாழும். அதுபோலக்குடிகள் அரசருடைய செங்கோலை நோக்கி வாழும். (2)

543. அரசருடைய செங்கோலானது பிராமணருக்கு உரித்தான வேதத்திற்கு, அதினால் சொல்லப்பட்ட தருமத்திற்கும்காரணமாயிருக்கிறது. (3)

544. தன்னுடைய குடிகளை அணைத்துச் செங்கோலையும் செலுத்தும் பெரிய நிலத்தையுடைய அரசரது அடிமைப் பொருநதி உலகத்தார் விடாது நிற்பார். (4)

545. வேண்டிக்காலத்து மழையும், குறைபாத விளைவும் ஒன்றாய்சேர்ந்து, நீதிபொருந்திய அரசனுடைய நாட்டில் உள்ளவராம். (5)

546. அரசருடைய செங்கோல் கோணுதிருந்தால், அவருக்குப் போரில் ஐயத்தைக் கொடுப்பது அவர் ஏறியும் வேல் அல்ல; ஆனால் அவருடைய செங்கோலே. (6)

547. அரசன் தன்னுடைய செங்கோலைத் தடை நேரிடாதபடிச் செலுத்துவானான், அவன் பூமி முழுவதையும் காப்பாற்றுவான்; அயனுடைய செங்கோலே அவனைக் காக்கும். (7)

548. வழக்குச் சொல்லுபவர்க்கு எளிய சமயத்தை உபயோகி. அவற்குற அறிவுடையோர் பலரோடும் தீர விசாரித்து நீதி செலுத்தாத அரசன் தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று ஒருவரும் கெடுக்காமல் தானே கெடுவான். (8)

549. குடிகளைப் பிறர் வருத்தாமல் காத்துத் தானும் துன்பப்படுகாது காப்பாற்றி அவரிடத்திலே குற்றமுண்டானால் அகளை நிகழும்படித் தண்டித்தல் வேந்தன் தொழிலாம். ஆனால் அதுபழியல்ல. (9)

550. அரசன் கொடியவர்களைக் கொன்று நல்லோரைக் காப்பாற்றல், உழவன் பயிரைக், களைப்பிடுங்கிக் காட்பாற்றலோடு சமமாகும் (10)

55- ஆம்-அதி-கொடுங்கோன்மை.

Tyranny.

[அதாவது செங்கோல் கோணுதலாம்.]

551. பொருளை விநியோகி குடிகளை வருத்தி அகிராமம் செய்யும் அரசன் விசாரகதினால் கொலைத்தொடிலைக் கைக்கொண்டு நடப்பவரைப்பார்க்கிலும் கொடியவனாவான். (1)

552. கொடுங்கோல் அரசன் குடிகளிடத்தில் பொருள் வேண்டிக், வேற் படைகொண்டு வழியில் அலைத்துப் பறிக்கும் இடக்கத்தலாயே நின்ற என்வன் வழிப்போக்கர்களை நோக்கி என்னுடைய கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுவென்று வேண்டிவதோடு சமமாகும். (2)

553. நாஸ்தோறும் தன்னுடைய நாட்டிலே உண்டாகும் குற்றங்களைத் தீர விசாரித்து, அகற்குத் தக்கபடி நீதி செலுத்தாத மனைவன் தினந்தோறும் நாடு துழப்பான். (3)

554. பின் வருவதை எண்ணாமல் அநீதியாய் நடக்கும் அரசன், அந்தத்தீயசெயலால் முன் சம்பாதித்த பொருளையும் பின் அகைச் சம்பாதித்தற்குக் காரணமாகிய குடிகளையும் ஒரு சேர துழப்பான். (4)

555. அரசன் அநீதியினாலே குடிகள் துன்பப்பட்டு அதைச்

சதிக்கமாட்டாமல் அழுத கண்ணீர் அல்லவா, அரசனுடைய செல்வமாகிய மரத்தை வெட்டுமே வான். (5)

556. அரசருக்குக் கீர்த்திக் தம்முடைய நீதியினால் உண்டாகும்; அந்த நீதியில்லாவிட்டால் அந்த அரசருக்கு அப்புகழ் இல்லை. (6)

557. பூமியிலே வாழும் உயிர்களுக்கு மழை இல்லாமல் எந்தவகைத் துன்பம் கொடுக்குமோ, அந்தவகைத் துன்பம் அந்நிலையில்லாத அரசனுடைய நாட்டில் மாழமகுடிகளுக்கும் உண்டாகும். (7)

558. நீதி தப்பிய அரசன் கொடுங்கோலின்கீழ் வாழும் குடிசளுக்குத் தரித்திரத்தைப் பார்த்திலும், பொருள் உணவாக இருந்தால் அதிக துக்கத்தைக்கொடுக்கும். (8)

559. அரசன் தான் சம்பாதிக்கும் பொருளை நீதி தப்பிச் சம்பாதிப்பானானால், அவனுடைய நாட்டிலே பரிவாமையானது இல்லாமற்போகும்படி மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. (9)

560. காப்பாற்றவேண்டிய அரசன் உயிர்களைக் காப்பாற்றாவிட்டால் அவன் நாட்டிலே தருமமில்லை; பகைகளும் பாஸ்களும்; பிராமணர்களும் தூலகளை மறந்துவிடுவார். (10)

57-ஆம்-அதி-வெருவந்த செய்யாமை.

Absence of Terrorism.

[அதாவது குடிகள் அஞ்சுவதும் பகுதி என்று சொல்லப்படுகிற மந்திரி முதலாகிய அமைச்சர்கள் அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை.]

561. ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்கு செய்தகாலத்துமத்தியஸ்தமாயிருந்து அதைத்தீர விசாரித்துப்பின் அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்யாமலிருக்கும்படி அந்தக்குற்றத்திற்குப் பொருந்த அவனைத் தண்டிப்பவனை அரசனாவான். (1)

562. செல்வம் நீண்டகாலம் தமமிடத்து நீங்காமல இருக்க விரும்புவோர், ஒருவனைத் தண்டிக்க ஆரம்பிக்கும்போது, அளவு மீதிச் செய்யவா போல் ஆரம்பித்துச் செய்யும்பொழுது அளவு மீறாமல் செய்யக்கடவார். (2)

563. அரசன் குடிகளால் பயப்படும்படியான செய்கைகளைச் செய்து நடக்கும் கொடுங்கோலனாரிருந்தால், அவன் உண்மையாகவே சீக்கிரத்தில் கெடுவான். (3)

564. கமழுடைய அரசன் நீதி இல்லாதவனென்று குடிகளால் சொல்லப்படும் துன்பம் தரும் சொல்லையுடைய அரசன், ஆயுளும் குறைந்து, செல்வமும் சீக்கிரத்தில் இழப்பான். (4)

565. தனனைக்காணவேண்டும் குடிகளுக்குச் சமயம் கொடாதவனாய், கண்டால் கடுகித்த முகத்தையுடையவனுயிருக்கிற அரசனுடைய பெரிய செல்வம், பேயால் காணப்பட்ட செல்வம் போல பிரயோஜனப்படாது நீங்கும். (5)

566. அரசன் கடுகி சொல்லையுடையவனாயும், தாட்சண்யியரிடிலாதவனுயிருந்தால், அவன் பெரிய செல்வம் நீண்டகாலநில்லாமல் அப்பொழுதே கெடும். (6)

567. கடுஞ்சொல்லும், குற்றத்திற்கு அதிகமான தண்டனையும், அரசனுடைய பகை வெல்லுதற்கு ஏற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பைத் தேய்க்கும் அரமாம். அதாவது அரசனது வலிமையைக்கெடுக்கும். (7)

568. ஒரு காரியத்தைப்பற்றி உடனாகிய எண்ணத்தை மந்திரிகளுடனே தானும் எண்ணிச் செய்யாத அரசன் அந்தத் தவறியாலே தன் காரியம் கெட்டகிடத்துத் தனனைக் கோபத்திலே செலுத்தி அயர்களைக் கோடுபபானான். அவன் செல்வம் நாள்நாள் கருங்குடும். (8)

569. புத்தம் வருதற்கு முன்னே தனக்குக் காவலாக அணங்கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் போர் வந்தபொழுது காப்பில் உண்மையால் பயந்து சீக்கிரத்தில் கெடுவான். (9)

570. கொடுங்கோலரசன் நீதி நூல் முதலியவைகளைக் கல்லாதவரைத் தனக்கு மந்திரிகளாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுவான்; அந்தக்கூட்டம் பூமிக்கு அதிகமான பாசமே ஒழிய வேறொன்றில்லை. (10)

51-ஆம்-அதி-கண்ணோட்டம்.

Beuginity.

[அதாவது தன்னோடு பழகினவரைக்கண்டான் அவராலே சொல்லப்பட்டவர்களை மறுக்கமுடியாதிருந்தால்.]

571. கண்ணோட்டம் என்று சொல்லப்படுகிற மிகவும் சிறப்புகடைய அழகு, அரசரிடத்தே உண்டாகி நுத்தால், இவ்வுலகம் உண்டாகிறது. (1)

572. உலக கடைமானது கண்ணோட்டத்தினிடத்தே நிகழ் கின்றபடியால், அத்தக் கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் உலகத்தை பூமிக்குப் பாமேயொழிப வேண்டுமென்று விடலை. (2)

573. இதை, பாடல் தொழிலோடு பொருத்தநின்றா ளிட் டால் என்ன பிரயோஜனத்தையுடையது? அதோலும் கண்ணோட்ட மில்லாதவிடத்து என்ன பிரயோஜனமுடையது? (3)

574. தருகியுள்ளவாகத் தாட்சண்யிய மில்லாத கண்ணு முகத்திலே உள்ளவைப்பால் பாசப்பவர்களுக் கொன்றுமே அவ் லாமல் வேறு என்ன பிரயோஜனத்தைச் செய்யும்? (4)

575. ஒருவன் கண்ணிந்து அணிபுன் ஆரணமானது தாட் சண்யியமே. அந்த ஆரணம் இல்லாவிட்டால், அத்தக் கண்ணுன்னைன்று அறிவுடையோரால் அறியப்படும். (5)

576. ஒருதிறந்தவிய கண்ணோடு பொருத்தநின்றும் தாட்சண்யிய மில்லாதவர், சந்திரனின் மலைய இருந்தாலும் மலையோடு பொருத்தி மற்ற மாதங்களைப் பாரா. (6)

577. தாட்சண்யியம் இல்லாதவர் கண்ணுடையவருமல்; அது உடையவர் கண்ணுடையாரும் ஆவா. (7)

578. தம்முடைய காரியம் கெடாமல் தாட்சண்யியம் செ யும் அரசருக்கு இரத உலகம் உரிமைபுடையதாயி நுக்குன்றது. (8)

579. தம்மை வந்தும் குணத்தையுடையவருக்கும் தாட் சண்யிய முடையவராகக் குறத்தைப் பொறுக்கும் குணமே அரசருக்கு மேலானகுணம். (9)

580. எவராலும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தை விரும் புவோர், தம்மோடு பழகுவார் தருக்கு நுத்தாலக உணவிட்டா லும், கண்ணி மறுகியிட்டாலையால், அதனை உண்டு பிண்ணும் அவரோடு நிகழ்பாரா. (10)

59 ஆம்-அதி ஒற்றாடல்

The use of Detectives.

[அரசாங்க படைவர், அயலோர், சிகேகிதர் என்ற மூவரிடத்தும் நிகழ்ந்ததை அறிதற்கு ஒற்றை ஆளுதலாம்.]

581. அரசன், ஒற்றனும் புகழ்உள்ள நீதி நூலும் ஆகிய இரண்டும் தன்னுடைய இரண்டு கண்களாகத் தெளியக் கடவான். (1)

582. எல்லாவிடத்திலும் நடப்பவைகள் எல்லாவற்றையும் காண்போமாம் ஒற்றனால் சீக்கிரத்தில் அறிதல் அரசருக்குரித்தான தொழிலாம். (2)

583. ஒற்றனால் யாவரிடத்திலும் நிகழ்ந்தவைகளைத் தெரிந்து வரவரையது அவைகளால் உண்டாகும் பயனை ஆராய்ந்து அறிபா அரசன் வெற்றிபடையான். (3)

584. அரசனுக்குரிய காரியம் செய்யும் அமைச்சர் முதலியோர் சுற்றத்தார், படைவர் என்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொல்லாது, செயலாலும் ஆராய்பவனே ஒற்றனாவான். (4)

585. எவருடைய செயற்புயைத் தெரிந்து கொள்ளச் சென்றானோ, அவராலே சுகதேகிக்கப்படாத வடிவோடு பொருந்தி, அவர் சந்தேகங்கொண்டு தெரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்தால், கோபங்கொண்டு பார்க்கின்ற அவர் கண்ணிற்கு அஞ்சாமல் நின்று, சாமர்ப்பத நாளதண்டம் என்கிற நான்கு உபாயங்களைச் செயதாலும், மனத்திலுள்ளதை வெளிப்படுத்தாது இருக்கவல்லவனே ஒற்றனாவான். (5)

586. முழுவதும் தறந்தவராயும், விரத ஓழக்கத்தவராயும், போகக்கடாத இடங்களில் எல்லாம் போய விசாரிக்க வேண்டியவைகள் எல்லாம் என்றாய் விசாரித்து, அந்த இடத்திலுள்ளோர் சந்தேகப்பட்டுப் பிடித்து எந்த விதமான தன்பஞ்செய்து கேட்டபோதிலும், தன்னை வெளிப்படுத்தாமலிருப்பவனே ஒற்றனாவான். (6)

587. எவருடைய செயல்களைத் தெரிந்து கொள்ளச் சென்றானோ, அவர் மறைபச்செய்த செயல்களை, அவருக்கு உரிததானவர்களாலே கேட்கவல்லவனுக்கே கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட செயல்களிலே பின் சந்தேகப்படாமல் தீர்மானிக்கவல்லவனே ஒற்றனாவான். (7)

588. ஒரு ஒற்றன் மறைவாயத் தெரித்ததென்கொண்டு வந்து அறிவிக்கப்பட்ட காரியத்தை, மற்றும் ஓர் ஒற்றனால் தெரிந்து கொண்டு வாச்செய்து, ஒத்திருத்தலையும் பார்த்துக் கொள்ளக் கடவன். (8)

589. ஒற்றரை ஆளமிடத்த ஓர் ஒற்றன் மற்றோர் ஒற்றனை அறியாதிருக்கும்படி ஆளக்கடவன். அத்தமாதிரி ஆளப்பட்ட ஒற்றர் மூவரை ஒருகாரியத்திலே வேறு வேறு அனுப்பி அந்த மூன்று பேர்களுடைய சொற்களும் ஒத்திருக்குமானால், அந்தப் பொருளை உண்மை என்று தெளிந்து கொள்ளக்கடவன். (9)

590. மறைந்தவைகளைத் தெரித்த சொல்லிய ஒற்றனிடத்துச் செய்யும் சிறப்பைப்பிறர் அறியாமல் அரசன் செய்யக்கடவன். அப்படிச் செய்தானானால், தன் உள்ளே அடங்கப்படுகிற கசியைகளைத் தாபினை வெளியில் இட்டவனானவன்.

60 ஆம் - அநி - ணக்கம் உடைமை

Energy.

[அதாவது மனம், தொழில் செய்தலிலே தார்வு இல்லா என் உற்சாகம் உடைத்தாதலாம்.]

591. ஒருவரை உடையவர் என்று சொல்லுகிறார்களே சிறந்தது ஊக்கமே. அது இல்லாமல் வேறுகையது தானும் உடையவாவதோ? ஆகா. (1)

592. ஒருவனுக்கு ஊக்கமுடைமையே நிலைபெற்ற உடைமையாம். மற்றைய பொருளுடைமையாவது நிலைபெறாமல் நீங்கிப்போம். (2)

593. நிலைபெற்ற மனவெழுச்சியைக் கைப்பொருளாக உடையவர் கைப்பொருளை இழந்தார் ஆனாலும், யாம இழத்தலிடமேமென்று மனம் சுழலா. (3)

594. அசைவில்லாத ஊக்கத்தை உடையான் இடத்தே, பொருளானது தானே வழி கேட்டுக்கொண்டுசெல்லும். (4)

595. நீர்ப்பூக்களுடைய தாளினது நீட்சியானவை நின்ற நீரின் அளவினவாம். அதுபோல் மக்களுடைய உயர்ச்சி, மனவெழுச்சியின் அளவினதாகும். (5)

596. அரசர் நினைப்பதெல்லாம் தம்முடைய உயர்க்கியை

புனைபாசகடவர். அந் விதிவாதக்கால் கூடாமல் போனாலும்
உயர்நீனைப்புத தள்ளாமைக் குணமுடையதாகும். (6)

597. யானைக் கட்டாசிய அம்பினாலே புண்பட்டவிடத்தும்
சாராது பெருமைமை நிலையாதும், அதபோல மனமுசரி
நடையவர் தாம் நீனைத்த உயர்ச்சிக்கு அறிவு வந்தகாலத்திலே
யுயர் துறாமல தம் பெருமைமை நிலையாததவார். (7)

598. உயர்நிலைந்த அரண்மனைக்கு வந்தவர்க்காருள் யாம்
நான்கு குணமுடையோம் எனது தம்மைத்தாமம் மதித்தலை
அடைபார். (8)

599. யானை எல்லாமிருதகூதப்பார்விலும் தான் பெரிய
பெயரை உடையது ஆவலாய்விடக் காண்பான சொம்புநையு
புண்படும். புறநாம புரிவானைத் திரித்தால் அதற்கு முஞ்சும் (9)

600. ஒருவனுக்குத் திடமான அறிவு ஊக்கமிருத்தியே
வந்து விளையவாய் தரகூர், மரங்களாவா. சாதிமாக்கினோ
டு உயர்நிலைநிலைத் தோற்றம் வடிவு மனிதவடிவாயிரு
பவையே லுழிய வேயிலை. (10)

61-ஆம் - ஆதி-மடி இன்மை

Unstinginess

[ஆதாரம் துணைப்பாட்டைக்கேள் செய்பும னோது சொ
மபுதல் லொமையாய்]

601. தாம் திறைத்தடியாய்விட மடியாவினக்கு, ஒருவனு
டைய சோமபலையு இருள் கொழுந் மருங்குக்கெனம். (1)

602. சாரிந்த குழை மோதம் போலும் உயர்நிலை
நாடுவாய்விட நினைப்போ, சோமபலையோமபலையே கருதி
முறையிப்பாடு நடக்கப்படவா. (2)

603. நீக்க வேணவெதைய சோம்பலைத் தன்னுள்ளே
கொண்டு உட்கரும் அறிவிலாதவன், திறைத்தடியானே அழி
யார். (3)

604. சோமபலையே விநாது முயற்சி விளையவருக்கு
குழைய உட்கரும் பணி குறந்தகரும் அதிகரிக்கும் (4)

605. சோம்பாடும், சித்தொத்தில் செயல்பட வாய்ப்பு வாய்க்காத காலதாமதம் படுத்திச் செய்யும் குணமும், மறதியும், நித்தியமும் ஆகிய இந்த காரணத்தால் நேரமும் தவணமைய உடையவர் கிறும்பி, ஏறும் மரக்கலையாம். (5)

606. பூமி முழுவதையும் ஆண்ட அரசருடைய சொல்வம் தானே வந்து சேராத விடக்கம், தோய்ப்புள்ளவர் பெரிய பிரயோஜனத்தை அடைதல் இல்லை. (6)

607. சோம்பாடி கிறும்பாகல் பெருமையை உடைய முயற்சி இல்லாதவர் கிடைக்கா முன்பே கண்டித்துப் படுத்திசொல்லி அதனால் பயன்காணாமல் பின் விகழ்ந்து சொல்லும் சொல்லைக் கேட்பார். (7)

608. கந்தமுடிலே பிறந்த அரசுரிடத்தே தோய்ப்பு வாய்நம் குணம் உடைகாதுமானால், அது தன் விசேடங்களுக்கே அடிமையாகும் தன்மையை கண்டாக்கும். (8)

609. ஒருவன் தன் தோய்ப்பை முற்றும் விட்டு விடுவானால், அவருடைய குடியிலிருந்தும் வலிமையினிடத்தும், குறியாகா நிகழும். (9)

610. தோய்ப்பு இல்லாத அரசர், தன் அடிமையினாலே எல்லாவுடையதையும் அளந்த மகாவிழுந்தாவி அளந்த தவர்க்கு மந்தரப் பாதாளம் எனலும் பிறவு கலாகத்தையும் ஒருசேர அடவான். (10)

62-ஆம்-அதி-ஆள் விடைய உடைமை

Manly Effort.

[அதாவது இடையிடாத தேசமுயற்சியுடையவனுதல்]

611. தமமுடைய சிறுமையை நோக்கி, நாம் இத்தொழிலை முடித்தல் அருமை உடையது என்று நினைத்து நேற்கொண்ட தொழிலில் மனத்தளராதிருக்க வேண்டாம். அந்தத்தொழிலை முடித்தற்கு வேண்டிய பெருமையை முயற்சியானது கொடுக்கும். (1)

612. மேற்கொண்ட காரியத்தை முற்றுப் பெறச்செய்யாது விட்டவரை உலகம் விட்டு நீங்கிப்போதலால், திரய்யவேண்டி காரியத்தினை தளர்ச்சியில்லாமல் முடிக்கக்கடவன், (2)

613. யாவர்க்கும் உபகாரம் செய்தல் என்னும் சிறப்பானது, முயற்சி என்று சொல்லப்படுகிற உயர்ந்த குணத்தினிடத்திற் தக்கியது. (3)

614. முயற்சி இல்லாதவனுடைய உபகாரி என்னும் குணமானது, படையைக்கண்டால் பயப்படும் பேடியானவன், அந்தப் படையினிடத்திற் தன்னுடைய வாகியில் வாரிக்குகொண்டு ஆரூரம் தன்மைபோல இலையாம். (4)

615. தனக்கு இன்பத்தை விரும்பாமல் தொழில் முடிந்தாலேயே விரும்புவோன, தன்னுடைய சுற்றத்தாரும் இடுகிற மாகிய கேளிருடைய துண்டத்தை விலக்கி அதனைத் தாங்குவதாகிய தூணும். (5)

616. அரசரிடத்தே உண்டாகிய முயற்சி அவருடைய சொல்வதனை வளர்க்கும். அந்த முயற்சி இல்லாமையானது தரிதகரத்தை யுண்டாக்கும். (6)

617. கருமை நிறமுள்ள தேகியானவன், ஒருவனுடைய சோம்பலினிடத்திற் இருப்பான் என்றும், இலகுவாயானவன் ஒருவனுடைய முயற்சியிலே இருப்பான் என்றும் அறிந்தோர் சொல்லுவார். (7)

618. பிரயோஜனத்தைக் கொடுப்பதாகிய விதியில்லாமையொருவற்கும் பழியாகாது. தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவைகளைத் தெரிந்த, தொழிலசெய்யாமையேபழியாகும். (8)

619. முயற்சிக்குச் செய்ததொழில் விதிவாததால் முடியாமற்போனாலும், பிரயதனமானது தன்னுடைய உடம்பு வருத்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு பாழாகாமல் கொடுக்கும். (9)

620. தளர்ச்சியில்லாமல் தொழிலைச்செய்பவன், பயனை மீக்குவதாகிய விதியையும் நீக்குவார். (10)

63. ஆம்.- ஆதி-இடுக்கண் அழியாமை-

Hopefulness in Trouble.

[அதாவது தொழில் செய்பவன் விதியினாலாவது, பணம்

இல்லாச்சினாலாவது, உடம்பு வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் இடாதவிடத்து, அதற்கு மனநகலாகாமை.]

621. ஒருவனுக்குத் தீவினையினாலே துன்பம் வந்தவிடத்து அதற்கு வருந்தாமல் மனமசுழங்கடவன். அந்தத் துன்பத்தை மேலு மேலுமாய் எதிர்த்தவல்லது அந்த மகிழ்ச்சி போலவது வேறொன்றுமில்லை. (1)

622. வெள்ளம் போலக் கரை இல்லாத துன்பங்கள் எல்லாம், அறிவுடையவர் தன் மனத்தினாலே ஒன்றை நீக்கி அப்பொழுதே மெடும். (2)

623. தொழில் செய்யும்போது அதற்கு டிடையிலே வாத துன்பத்திற்கு வருத்தப்படாதவர், அந்தத் துன்பத்திற்குத் தன்பதைக்கா முண்டாகுவார். (3)

624. தடைப்பட்ட இடங்கள எல்லாவற்றிலும் பண்டுகளை இழுத்தசெல்லும் சடாடைப்போலக், எரிந்ததை மேலொன்றி செலுத்தவல்லவனை வந்து அடைந்த துன்பம் தானே துன்பப்படுகலை உடையது. (4)

625. துன்பங்கள் இடைவிடாமல் மேலும் மேலும் வாத போதிலும், மனங்கலங்குதல் இல்லாதவனை அடைந்த துன்பங்கள் தாமே துன்பப்படுக. (5)

626. செலவழிகள் காலத்து இது பெற்றேமென்று உலோபம் செய்பாதவர், தரித்திரம் அடைந்த காலத்திலே, பணத்தினாலே துன்பத்தைக் குறித்து வருந்தார். (6)

627. அறிவு, உண்மை, புகழ், தேவர், நரவர், விவரஞ் சேர்ந்த எல்லாவகைய பிரபயினுமுள்ள உடையுள்ள துன்பம் எனினும் வானுக்கு இலக்கானது என்று தெளிந்த தம்மில் அந்தத் துன்பத்தைத் துன்பமாகக் கொள்ளார். (7)

628. தன்னுடைய உடையதற்கு இயல்பானவைகளை விருமபாமலே, வினையால் துன்பமடைதல் சுயப்பெறுபு அறிந்திருப்பவன் தன்னுடைய முயற்சியினாலே துன்பமடையான். (8)

629. தொழில் செய்ததால் தனக்கு இன்பம் வந்த விடத்து அந்த இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே மனத்தினால் விருமபாதவன், துன்பம் வந்த விடத்தும் அந்தத் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே மனத்தினால் வருந்தான். (9)

630. ஒருவன் தொழில்செய்யும் காலத்து முயற்சியினால் உண்டாகும் துன்பத்தைத் தனக்கு இன்பமாக நினைததால், அது தன்னுடைய பகைவர் தன்கு மதித்தற்குக் காரணமாகிய பொய் புகழ்கொடுக்கும். (10)

அங்க ஓயல் முயற்சி.

அங்க இயல்.

The Essentials of a State.

[அரசு இயல் நடத்ததலிலே ஒன்றற்கு ஒன்று தணையாகிய அங்கங்கள் ஆறனுது தன்மையைக் கூறுதலாம்.]

61. ஆம்-அகி அமைச்சர்.

The Ministry.

[அதாவது மந்திரியினது குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்]

631. தொழில் செய்யும் காலத்து அகற்கு வேண்டும் சேனை, பொருள் முதலிய சாகனங்களும், அதற்கு உரித்தான காலமும், அது செய்யும் விதமாக, அந்த விதத்திலே செய்யப்படும் அங்க அநுநாயக தொழில்களும் பொருத்த நினைக்கவல்லவனே மந்திரியாவான். (1)

632. தொழில் செய்தலிலே அசைவு இல்லாமையும், குடிசைக் காத்தலும், நீதி நூல்களைக்கற்று விதிவிலக்குகளை அறிதலும், முயற்சியும், பன் சொல்லப்பட்ட அங்கங்கள் ஐந்துடனே திருத்த உடையவனே மந்திரியாவான். (2)

633. போர் உண்டாகிய காலத்திலே பகைவர்க்குத் தணையாய் உள்ளவனாக, அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால் பிரித்தலும், தமையிடத்தில் உள்ளானை அவர் பிரியாமல் கொடையிலும் இன்னொல்லினாலும் காத்துக்கொள்ளுதலும், தம்மைவிட்டுத் தமையிடையினிடமிருள் பிரிச்சவரை மறுபடிப் பொருத்த வேண்டினால் பொருத்தலும், வல்லவனே மந்திரியாவான். (3)

634. ஒரு காரியத்தைச் செய்தல் பலவிதமாகத் தோன்றினால், அவற்றுள் பொருத்தவகை ஆராய்ந்து அறிதலும், அது செய்யும்போது பசிக்கும் விதத்தை ஆராய்ந்து செய்தலும், சிலரை நீக்கல், சேர்த்தல் செய்தலிலே அயற்கு இதுவே செய்யத்தகுந்தது என்று துணிவு உண்டாகும்படிச் சொல்லுதலும் வல்லவனே மந்திரியாவான். (4)

635. அரசனால் செய்யப்படும் தருமங்களைத் தெரிந்து, தனக்கு உரித்தான கல்விதாலே நிறைந்து அமைந்த சொல்லை உடையவனாக எகராதெத்தலும் தொழில் செய்யுத்திறங்களை அறிந்தவன் அந்த அரசனுக்குத் துணையாவான். (5)

636. இயற்கையாகிய தன் அறிவை செயற்கையாகிய தன் அறிவோடுகூடிய மந்திரிஞ்சுர அசிக தடபதையுடைய ஆலோசனைகளாய் முன்கேள்வ எவையுள்? (6)

637. தூலவியிலை தொழில் செய்யும் வகைகளைத் தெரிந்த கிடதநா உலகத்தில் அப்போது நடக்கின்ற இயற்கையை அறிந்து, அதனோடு பொருட்கம்படிச் செயல்கடவன். (7)

638. அறிந்து சொல்லிவைத்துக்கொண்ட அறிவையும் அறிந்த, அரசனதானும் அறிபாடுவாயினும், அரசுத் துறந்ததை மீள்கித் தீர்த்து அந்த அரசனுக்கு உறுதியாகவையகளைப் பெற்றுத் தலைமந்திரியினது கடனும் (8)

639. அந்நிலைக்குத் தேகு செய்யச் சினைக்கும் மந்திரி ஒரு வனிய அரசனுக்கு எதிரிறாவா ஓர் எழுபத்தோடிப் பணவா உறவர் (9)

640. செய்யுந்நிம தொழில்களை முடிந்ததற்கு ஏற்ற திறம் இல்லாதவா அவைகளை முன்னே அடைவது அல்லாததற்கு நனம், செய்யும்போது அவைகள் முடிவு இல்லாதனவாகவோ செய்பாறிறார். (10)

65-ஆம்-அதி-சொல்வனமை.

Power in Speech.

[அகாவது தான் நீள்கத தொழில் முடியும் வழியால் வார்த்தை சொல்ல வல்லவனாகுதல்]

641. மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய குணம் பெரி யோர்களால் நாகம் (நாவால் உனதாயிவ் வல்) என்று நிரல் பித்தசொல்லப்படுகிற கலத்தினையுடையாதலை. அந்த நாகலமா வது பிறாவகன் எவலாவறிவானும் அடங்குவதன்றி மிகு நதது. (1)

642. மந்திரிகள் தமமுதைய அரசனுக்கும், அவைகளுக் கும் பெருக்கமும் கேடும தமமுதைய சொல்லினாலே வரும் தலால், அப்படிப்பட்டதாய சொல்லில் சோவு உண்டாகாமல் காக்ககடவர். (2)

643. கப்பாய ஏற்றுக்கொண்டவனாயின வேறுபடாமல் கட்டும குணங்களை அவாவி, வேறு பணையாய் ஏற்றக்கொள்

ளாதவரும் பின்பு ஆக்சப் பசைமை ஒழிந்து சுகேதத்தை விந்
மபுயபடிச்சொல்லப்படுவதே மந்திரிகளுக்குச்சொல்லாவது. (3)

644. மந்திரிகள் ஆங்கப்படிச் சிறப்புடைத்தாகிய சொல்
லைத் தழுவாடையவும் கேட்பாருடையவும் ஆனவனாகளைக்கெரி
ந்து சொல்லக்கடவா. ஏனெனில் அவ்வாறு சொல்லுதற்கு
மேனப்பட்ட தருமமும் பொருளும் இல்லை. (4)

645. தாம் சொல்ல நினைத்தவசொல்லை மற்றவருடைய சொல்
லால் வெல்வது இல்லாமைமைய அறிந்து பின்பு ஆகத சொல்லைச்
சொல்லக்கடவர். (5)

646. பிறா பின் வங்கேட்கு விரும்பும்படிச் சொல்லிப்
பிறா சமாசுச்சொல்லும் சொல்லில் குற்றமுளவாரினும், அவை
சொல்லி கழுவாது, பயன்படுவாண் றெவருக்கீழ் மந்திரியுடைய இல
கையாகக்கூடக் குற்றமுடையவருடைய துணிவாம. (6)

647. தான் நினைக்க காரியங்களைப் பிறர்க்குப் பொருந்
தாமாய் சொல்லுகலில் வல்லவானாகியும், அவை மிசவும் பவவான
விடத்தே னெறிவார சொல்லிலாதவனாகியும், சபைக்கு அஞ்சா
கவனாகியும், உடையவனை மாறுபாட்டினால் வெல்லுதல் எவர்
செய்யுடியாத. (7)

648. சொல்லப்படுந் காரியங்களை ஒழுங்குபடக்கோத்து
இனிமை உண்டாகாபடியே சொல்ல வல்லவருடைய வார்த்தை
மைய, உலகத்தார வரைவது பற்றுக்கொள்ளுவார். (8)

649. குற்றம் இல்லாதவையாய் இலவார்த்தைகளைச் சொ
ல்ல அநியாதவா பலவார்த்தைகளைச் சேர்த்துச் சொல்ல விந்
மபுவா. (9)

650. கற்ற நூல்களைப் பிறர் அறியும் விதமாக விரித்துச்
சொல்லமாட்டாதவா பூங்கொத்தினிடத்தே மலர்த்திருந்தும் வா
சனை இல்லாத பூவைப்போல்பவர். (10)

66-ஆம்-அதி-வினைத் தூய்மை.

Purity in Action.

[அதாவது செயல்படும் தொழில்கள் பெருகளைமாத்திரம்
ஆல்லாமல் தருமமும் புகழும் கொடுத்து நல்லவையாதல்.]

651. ஒருவனுக்குத் தண்ணீர் னுது கன்மை செல்வத்தை
மாதிரி ம கொடுத்தும், கொடுத்திருக்கிற கன்மைபோ அவன வேண்
டியவைகளை எல்லாம் கொடுத்தும். (1)

(12) காமகூடம் அரங்கத்திலிருந்து வந்தவன் ஒருவன்
யுடைய மனத்திலிருந்து சந்தைத்தொழில் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன்
கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன். (2)

(13) கண்ணைப் பார்த்து அருள் செய்து கொடுத்தவன் கொடுத்தவன்
கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன். (3)

654. அருள் செய்து கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன்
கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன். (4)

(15) கண்ணைப் பார்த்து அருள் செய்து கொடுத்தவன் கொடுத்தவன்
கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன். (5)

655. ஒருவன் கண்ணைப் பார்த்து அருள் செய்து கொடுத்தவன்
கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன். (6)

(17) கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன்
கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன். (7)

(18) கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன்
கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன். (8)

659. ஒருவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன்
கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன். (9)

660. கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன் கொடுத்தவன்

த்த. அசனல் வேந்தனுக்குக் காப்புச்செய்தல் பசிய மண்பாத்தி
ரத்தில் நீரா வார்த்துக் காப்புச்செய்தலை ஒக்கும். (10)

67-ஆம்-அதி-வினைத்திட்டம்.

Firmness in Action.

[அசனது அநாற்பரிசுத்தமாகிய தொழில் முடிப்பவனுக்கு
அவசியமாகிய மனவலிமைபாம்.]

661. தொழில் செய்யுங்கால் வலிமை என்று சொல்லப்
பரிவது அதனை முடித்தற்குரிய ஒருவனுடைய மனத்தின் வலி
மையாம். அது ஒழிக்க மற்றைய எல்லாம் வலிமை என்று
சொல்லப்படுவன அல்ல. (1)

662. நீதி நூல்களைப் படித்தறிந்த மந்திரிகளது துணிபா
வது பழுதபடும் தொழிலில் செய்பாமையும், செய்யும் தொழில்
விதிவாததால் பழுதபட்ட இடத்துத் தனாராயையும் ஆகிய
இந்த இரண்டின் வழியாகும் என்று நூலோர் சொல்லுவர். (2)

663. செய்யப்படுகிற தொழிலை முடிவில வெளிப்படுத்தும்படி
மறைத்துச் செய்வதே வலிமையாகும். அப்படியில்லாமல் நடு
ளிலே வெளிப்படுமாயின் மாய்தவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக்
கொடுக்கும். (3)

664. யாம் இந்தத் தொழிலை இந்த விசத்தாலே செய
னோமென்று முறைபாகச் சொல்லுதல் எவர்க்கும் எளியவை
யாகும். ஆனால் அதனைச் சொல்லிப்படிச் செய்தல் யாவருக்கும்
அருமைபாம். (4)

665. எண்ணத்தினால் சிறப்பை அடைந்த மற்றைய சூல
கூழைவகளுமே பெருமை அடைந்த மந்தரிகளின் தொழில்
வாஸ்தவமாகிய அசனிடத்தே சம்பந்தத்தை அடைதலால் எல்
லோராலும் கங்கு மதிக்கப்படும். (5)

666. ஒருவன் தான எண்ணிய பொருள்களுக்கு வழியா
கிய தொழிலிலிடத்து வலிமை உடையவராக இருந்தால், எண்
னியபடியே எல்லாம் அடைவர். (6)

667. உலகம், உருளுகின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சினிட
த்தே உள்ள ஆணிபோல், தொழிலில் வலிமை உடைபோல
உடைபத. ஆகையினால் அவரை வடிவில் சிறுமைமை நோக்கி
இவ்வாமை வேண்டும். (7)

668. ஒருவன் மனம் துணிந்து செய்யக்கூகத்துணிந்த தொழிலினிடத்து அசைதல் இல்லாமல் ஆலசியத்தை நீக்கிச் செய்யக்கடவன். (8)

669. முதலில் மெய்ம் முயற்சியினால் தாமதத் துன்பம் மிகவதாறும் அதுகண்டு தனாரால் முடிவில் கைத்தைக் கொடுக்கின்ற தொழிலை வலிமை உடையாராய் செய்பக்கடவன்.

670. உயர்க்கோர், தொழில் வலிமை நமக்குச் சிறந்த தென்று கொள்ளாத மந்திரிகள், அது ஒழித்த மறறைய வலிமைகொள்ளும் உடையாராயிருந்தும், நனகு மதிபார். (10)

68-ஆம்-அதி-வினையெயல்வகை.

The method of Acting.

[அதாவது அரசு வலிமை உடைய மந்திரி அந்தத் தொழிலைச் செய்யும் திறமாம்.]

671. யோசனைக்கு எல்லையாவது யோசிப்பவன் இனி இது தப்பாது என்னும் துணியை அடைதல். அப்படித் துணியை அடைந்த தொழில், நிற்பு ஆலசியத்தில தங்குமானால் அது குற்றம் உடையதாம். (1)

672. தாமதத்தைச் செய்யும் தொழில்களுள் தாமதம் செய்வக்கடவன். தாமதம் செய்பவர்த் தொழில்களுள் தாமதம் செய்வாதிருக்கக்கடவன். (2)

673. தொழில் செய்யும்போது பகைவனைப் பார்த்திலும் தான் வலியனுசிய காலத்துப் போ செய்தல் ஸமாம். அப்படியில்லாமல் தான் ஒத்தவனாயும் அநாதையனாயும் இருந்தால், அது முடிவது ஒரு உபாயத்தைச் செய்பக்கடவன். (3)

674. செய்ய ஆரம்பித்த தொழிலும், அரசு ஆரம்பித்த பகையும், என்ற சொல்லப்பட்ட இரண்டினாலும் குற்றத்தாயும், ஆயுதங்கள் தீயினது குறைபோல நினவனாகாது கொடுக்கும். (4)

675. தொழில் செய்யும்போது பொருள் (அதிரும் பொருளும், ஆரும் பொருளும்) சாதனை (தன் சேனையும் பகைவர சேனையும்) எயல் (தனக்கு ஆதம் காலமும் பகைவர்க்கு ஆதம்

காலம். தொழில் (கான் வல்ல தொழிலும் பனைவர் வல்ல தொழிலும்) இடம் (தான வெல்லும் இடமும் பனைவர் வெல்லும் இடம்) உகிய ஐந்தினையும் மாககம் நீங்க ஆலோசிக்கச் செய்யக்கடவன். (5)

676. தொழில் செய்யும் காலத்து, அது முடிக்கற்ற உளக்கிப முடிபியும், அகரது வரும் இடைபூயம், அந்த இடையூறு நீங்க முடிந்தாலான அடையும் பொய்ச்செய்யுள் எனும் முதலியவைகளை நனநய்ச்சி சீர்தூக்கிச் செய்யக்கடவன் (6)

677. அந்த காதலியுடைய செயல்பாடுகள் தொழிலைச் செய்ய ஆரம்பிப்பதன் பொய்யும் புறையாவது, அந்தத் தொழிலைச் செயல்பாடுகள் அறிந்த கொளபவனது கருத்தினைத் தான் தெரிவே (7)

678. மனதொன் - யானைபால் அது பேசின்ற வேறு ஒரு மனதையே கட்டிவை போல் செய்கின்ற தொழிலுமே அதைப்போலான வேறு ஒரு தொழிலை முடித்துக்கொள்ளக் கடவான் (8)

679. தொழில் செய்யவன் கண்ணுடைய சிவோக்கிநகரது காலம் வரைய செயல்பாடுகளிலும், தன் பனைவட்டன் பனைத்து விடேந்தாய் உளவாகக் கணக்குச் சிவோக்கிநகரிக் கொளபவன் விரைவாகச் செய்யக் கருவதாய். (9)

680. அந்த தொழிலுடைய மாதிரித் தமதமைப்பா அறிந்தவன் மனதான் எதிர்சத்தோடு, சமமுடைய அகலம் கருத்துப்போது மனது அந்த அலமகது உரித்தான சாதகம் அவசியமான அவசரப்பணிந்து அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும். (10)

99-ம்-அதி-பாது

The Envoy.

[அதாவது சொகதல் பரித்தல் முதலானவைகளுக்காக வேறு அரசாட்சிமகம் போவாருடைய குணமாய்.]

681. தன்னை - கருத்தாரிடத்திலே அன்படைவதற்கு, மகிழ்ச்சிதாழில் செய்தற்குப் பொருத்தமுள்ள குடியிலே சிறத்தலும், அரசர் ஜாதிகளால் கிறும்பும் குணமுடைய

வருகலும், தூது வார்த்தை சொல்லுவோலுடைய நிலைகளை
வசனாரா. (1)

682. தம்முடைய அரசாண்டகதிலே, அன்புடைமையும்,
அவனுக்கு வேண்டிய வகைகளை தெரிந்து கொள்ளுதல் தரிவுடை
மையும், அவைகளை வேறு அரசரிடத்திலே சொல்லுமப்பாது
சூழ்ந்து சொல்லும் வரிமையும் ஆகிய இக்க மூன்று குண
களும் தூது சொல்ல வந்தவனுக்கு அவசியம் இருக்கல்
வேண்டும். (2)

683. நீதி நூல்களெதிரித மந்திரிகளிடத்திலே காண் ஆகத்
தூதர் வந்தவனுக்காக, கேட்புடைய வேறு அரசரிடத்
தான் சொல்லுதல் தன்னுடைய அரசனுக்கு பொருத்தமாகக் கொடுக்க
வன்ற தொழில் சொல்லுகின்ற தூதனுடைய புகழுண்டாயி. (3)

684. இவ்வாறாயே அறியும், பாதகவா விநாயுந்
வந்தால், உகேகதேயி பவையும ஆராய்ப்புடையவரிடம்
என நிச்சயமானதும் தித்தறந்த காரணமாகிய இக்க மந்திரி
கூட்டகையுடையவன் மீயறு அரசரிடத்திலே அதாகச் சொல்
லக்க வன். (4)

685. வேறு அரசருக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும்
பொழுது, காரணவகையால் கொடுத்தல் சொல்லியும், இனிமை
மிகலாத காரியங்களைச் சொல்லுமப்பாது கேட்பதற்குரிய
மில்லாத சொற்கள் விலக்கி இனிமையான சொற்களையும
மசித்தபடி சொல்லியும், தன்னுடைய அரசனுக்கு நன்மை
படப்பவையே தூதருவான். (5)

686. நீதி நூல்களையுடைய தம்பகையாயுள்ள அரசாண்
கர்கொள்ளும்படி தான் சொல்ல தொழில்சொல்லி, அவர்
தோபங்கொண்டு பார்த்தால் அதற்குப் பதப்படுத்துதல் காலத்
தோடு பொருந்த அது மமக்கக்கக்க உட்கந்த அறிவா
னே தூதருவான். (6)

687. வேறு அரசரிடத்திலே தான் செய்யும் முறைமை
பை தெரிந்து அவருடைய சமயத்தைப் பாதது, உதேசி
ததுப்பாட கொழிசை சொல்லுதற்குத் தகுதியான இடத்
தைத்தெரித்து, சொல்லும் வித்ததை முன்னே விசாரித்து அறி
ந்து, அந்த வித்ததினால் சொல்லுவாரென தூதரில் முதலவ
னுவான். (7)

688. தன்னுடைய அரசன் வார்த்தையை அவன் சொல்
லிய வித்ததினால் வேறு அரசருக்குச் சென்று சொல்லுபவனு
டைய புகழுண்டாயிது பொருளிலும் சிறந்த பததிலும்

அரையில்லாதவனுபும், தனக்கு அவருடைய மந்திரிகள் துணையாகா சன்மையும் துணிதல உடைமையும் ஆகிய இந்த மூன்ருே கூடிய சததியமுமே. (8)

689. தன்னுடைய அரசன் சொல்லிய வார்த்தையை வேற்றாசரிடம் போய்ச் சொல்லுகற்குரியவன், தனக்கு உண்டாகும் தன்பத்சிற்குப் பயன்படா அவனுக்குத் தாழ்மையான வார்த்தையை வாய்சொந்தும் சொல்லாத வலிமையை உடையவனே. (9)

690. தன்னுடைய அரசன் சொல்லியிட்ட வார்த்தையைத் தன்னுயிர்க்கு முடிவைக்கொடுப்பதாக இருந்தாலும் அதற்குஞ்சிறிதும் பரப்பாது தன்னுடைய அரசன் சொன்னாடியே அந்த அரசனுக்கு மிகுதியைத் தெரிவிப்பவனே தூதனவான். (10)

70-ஆம்-அடி-மன்னரைச் சேர்ந்து ஒழுகல்,

Conduct in the Presence of the King.

[அதாவது மந்திரி அரசரைப் பொருத்தி நடக்கும் விதம்]

691. விரோதமுள்ள அரசரைச் சேர்ந்து நடக்கும் மந்திரிகள் நெருப்பிலே குளிராகியவார் போல, அதிகமாக நீங்காமலும் அதிகமாக நெருங்காமலும் நடுவிலே நிற்கக்கடவர். (1)

692. தாம் அடைந்துள்ள அரசர்கள் விரும்பினவைகளை மந்திரிகள் விரும்பாது விடல் வேண்டும். அது அவர்களுக்கு நிலைபெற்ற செலவதைக்கொடுக்கும். (2)

693. மந்திரிகள் தமக்கொத்ததாக உள்ள நினைத்தால், அநுமதியான பிழைகள் தமமிடத்திலே உண்டாகாமல் காக்கக்கடவர். அரசர் அவர்களை வந்தவைகளாகக் கேட்டுச் சந்தேகப்பட்டால் அவரைப்பின்பு தெளிவித்தல எவர்க்கும் முடியாது. (3)

694. தம்முடைய அரசர் சம்பந்திநிற்கும்பொழுது மந்திரிகள் அவர் பார்க்க ஒருவனுடைய காதிலே சொல்லுதலையும், ஒருவனுடைய முகத்தைப்பார்த்துச் சிரித்தலையும், விலக்கி நடக்கக்கடவர். (4)

695. அரசன் பிறரிடம் இரகசியம் பேசும்பொழுது,

மத்திரிகளி ளுந்தாவொந்நாயும செனி கொடுத்தேட்டகாமலும்
அவன் செந்நகல் வினாகனல் கடலாமலும் இருக்கவேண்டிம.
அாக இரக்கியதை அரசன் தாமெ மறைக்காமல சொல்லவை
கெடக்கடவா. (5)

(6). அரசனுக்கு மத்திரிகள காரியங்களைச் சொல்லும
பொய், அபர்ப்பாடு அயனிநக்தம் சமயத்தைக்குறிப்பபால
அறிவு, சொல்லுகிறதெத்தெய்ள காலத் தப்பார்த்து, வெறு
படி இல்லாதவைபாப ஆகப்பண்டிய காரியங்களை அவன் மனம்
விருமபுமபடிச் சொல்லக்கடவர். (6)

(67). அதிகப்படியோதா மானவைபாப அரசன் கிருப்
பம் கொளாம டுபாண காரியங்களை, அவன் கெட்டாந் டா
லும், மத்திரிகள தாம்ம சொல்லவேண்டு. பக்காலத்தையு
படியோதாம இல்லாதவைகளைத்தாம கெட்டப்போதும்ம சொல்
லாது விடவேண்டிம. (7)

(69). அரசர் எமக்கு இளையவரென்றும வினா மறா
பை உடையவரென்றும அவரை அவர்கையால் அயரிடத்தலை
நிலைபெற்ற பிரகாசத்தோடு பொருத்தமபடி மதிக்கவியலாம (8)

(610). அரசாவு இல்லாத அறிவுடையார், அரசனால் யாள்
கன்குமதிக்கபட்டோமென்று நினைத்து, அவன் விருமபாக
காரியங்களைச் செயலார். (9)

(700). அரசருக்கு யாள் பழக்கபட்டவரென்று கருதிக
தமக்குத்தகாத காரியங்களைச் செய்யும் கதந்தாம மத்திரிக
ளுக்குக் கெட்டைத்தரும். (10)

71-ஆம்-அகி-குறிப்பு அறிநல்

Reading the Mnd.

[அதாவது அரசர் நினைத்ததை அவர் சொல்லாமலே
அறிதல்.]

701. அரசனால் குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை அவன்
சொல்லாமல் இருக்கும் பொழுதே, முகத்தினாலும் கண்ணின
லும்பார்த்து அறிகிற மத்திரி எந்த காலிலும் மறந்தாலை
குறப்பபட்ட உலகத்தினாலாவர்க்கு ஓர் ஆணைமாந. (1)

702. ஒருவன் மனத்திலே உண்டானவற்றைச் சந்தேப

படாமல் துணிவாக அறிபவல்லவனை மனிதனுயிருந்தாலும் தெய்வத்தோடு சமாணமானவனாக நன்கு மதிக்கப்படுவான். (2)

703. தம்முடைய குறிப்புப் போகும்விதத்தை அறிந்து அந்தக் குறிப்பினால் பிறர் குறிப்பை அறியும் குணமுடையவரை, அரசர் பொருள், நாக, யானை, குதிரை முதலிய உறுப்புகளில் அவர் வேண்டிவது ஒன்றைக் கொடுத்தாகிலும் துணையாகக் கொள்ளக்கூடவர். (8)

704. ஒருவன் மனத்திலே நினைத்ததை அவன் சொல்லாமலே அறிபவல்லவரோடு, மற்றைய அறிபமாட்டாதவர் அவை வதகால ஒரு தனமைபராகச் சமமாய் இருந்தபோதிலும், அறிவால் ஒவ்வார். (4)

705. குறித்ததை அறியவல்ல தன்னுடைய பார்வையினாலே பிறர் குறிப்பை அறியாவிட்டால் அவயவங்களுள் சிறந்தவைகளே வேறு என்ன பிரயோஜனத்தைச்செய்யும்? (5)

706. தன்னை அறித்த பொருளின் நிறத்தைத் தானே கொண்டு காட்டுகிற பனிவகுபோல, ஒருவனுடைய மனத்தில் மிகுந்த குணத்தை அவன் முகம் தானேகாட்டும். (6)

707. உயிரானது ஒருவனைச் சத்தோஷப்படுத்தினாலும், வெறுத்தாலும் தான் அறிந்து அந்த இரண்டிலும் அந்த உயிருக்கு உறபட்டு நிற்கும். ஆகலால் முகமே போல அறிவு மிகுத்தது வேறு ஒன்றுண்டோ? இல்லை. (7)

708. ஒருவன் தன் குறைகளைக்குறிப்பால் அறிந்து, தான் அடைந்த தன்பதனைத் தெரிந்து, தீர்ப்பாணைப் பெற்றால், அவர் தன் முகத்தைப் பார்க்கும்படியாய்தானும் அவர் முகத்தைப்பார்த்து நின்றலே போதுமானதாம். (8)

709. அரசர் தம்முடைய பார்வையிலே வேறுபாட்டின் தன்மையை அறியவல்ல மந்திரிகளைப் பெற்றால், அவர்க்கு மனத்திலுள்ள விரோதத்தன்மையும் மற்ற சிகேதத்தன்மையும் வேறு அரசர் சொல்லாமல்போனாலும் அவர் கண்களே சொல்லும். (9)

710. நாட்பமான அறிவுள்ளோம் என்று இருக்கும் மந்திரிகள், அரசருடைய கருத்தை அளக்கும் கோலாவது, அரசரும் பொருது அவருடைய கண்களே அல்லாமல் வேறுஇல்லை. (1)

72. ஆம்-அதி-அவை அறிதல்.

Tact in the council Chamber.

[அதாவது அரசரோடிருந்த சபையின் தன்மை அறிதல்.]

711. சொல்லின் கூட்டத்தைத் தெரிந்த பரிசுததமான குணத்துடையவர், தாம் ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது அப்பொழுதுள்ள சபையை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லக்கடவார். (1)

712. சொற்களின் கட்டையை ஆராய்ந்து அறிந்த நன்மையைடையவர், சபையிலே சொல்லும்பொழுது அத்துடைய சமயத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து குற்றம் இல்லாமல் நன்றியுத்தெளிந்து சொல்லக்கடவார். (2)

713. சபையின் அளவை அறிபாமல் ஒன்றைச் சொல்லத் தம்பிறக்கொள நயார், அந்த சொல்லின் கூறபாட்டையும் அறிவாதவராவார், அல்லாமலும் கற்றவல்லவரான சாஸ்திர அறிவு அவருக்கில்லை. (3)

714. அறிவால் பிரகாசம் பொருந்தியவருடைய சபையிலே, தாமும் அறிவால் பிரகாசமுள்ளவராகக்கடவார். மறந்த அறிவிலாதவருடைய சபையிலே, தாமும் வெண்மையான கண்ணொளியை நிறுத்திக்கொள்ளக்கடவார். (4)

715. தன்மைப் பார்ப்பிலும் வல்லவராயுள்ளவருடைய சபையிலே, அவருக்குமுன் ஒன்றைச் சொல்லாத அடக்கம், ஒருவனுக்கு இது நல்லது என்று கற்பித்துச் சொல்லும் குணங்கள் எல்லாவற்றினாலும் மிகச்சிறந்தது. (5)

716. பரந்த நற்பொருள்களை உட்கொண்டு அவைகளின் உண்மையை அறிந்து கொள்ள வல்லவராயுள்ளவருடைய சபையிலே கற்றவன் ஒருவனுடைய சொல்தவறுதல், முதற் அடைதற்கு நல்லவழியிலே நடந்த ஒருவன் அந்த வழியினின்றும் நீங்கிக்கெட்டவழியில் விழதல் போலும். (6)

717. குற்றம் உண்டாகாமல் சொற்களை ஆராய்தலில் வல்லவருடைய சபையிலே, சொல்லினால் பலநன்மையும்கூடிய அவைகளால் உண்டாகிய பயனை அறிந்தவருடைய கலையாளர் பாவருக்கும் விளங்கித் தோன்றும். (7)

718. பிறர் தெரிந்ததல் இல்லாமலே பொருள்களைத் தாப

செறிந்து கொள்ளவில்ல அறிகினையுடையவருடைய சபையிலே,
சாமவா ஒன்றறச் சொல்லுதல் தானே வளநம் குணமுள்ள
பயிர் இருந்த ஒரு பாதியிலே நீர் சொரிதல் போலும். (8)

719. சல்லவர் நுந்க சபையிலே சல்ல சொருள்கள
அவா மாநகதிலே படுபயிர் சொல்லுகந்தியாவர், அனல்
அற்பாகிழ்மடக்கா நுந்க சபையிலே மறதும் அவைகளைச்
சொல்லாதிருக்க நடவர். (9)

720. கலனேரா தம் இனத்தவர் அல்லாதவருடைய சபை
யிலே வளையும் சொல்லாந்ருக்ககாடவா. மட்டியச் சொன்னால்
அது பரிசுதம இல்லாத முற்றத்தில் சிந்திய அமிர்தத்தை
உபதா. (10)

73. ஆம்-அந்-அவை ஆந்தாமை.

Not to dread the Council.

[அதாவது சொல்லாததாதிய சபையை அறிந்து சொல்
லும் பொழுது அதற்குப் பயப்படாமை.]

721. சொற்களின் கூட்டத்தின குணத்தை அறிந்த பரி
சுத்த குணமுடையவா, கற்றவர்கள் அடங்கியசபை எனமும்,
முற்றுகள் அடங்கிய சபையன்றும் தெரிந்து கற்று வல்லவா
யுள்ள சபையிலே, குணநற் சொல்லுமப்பாது பயதகால் பிழை
யுள்ளதாகச் சொல்லா. (1)

722. கற்றவர்கள் நிறைந்தள்ள சபையிலே பயப்படாமல்
தம சற்றவைகள் உவா மனந்கொள்ளுமபடி சொல்லவல்லவா,
கற்றவர் எல்லாப்பாராய்வு இவர் வளராய்க் கற்றவா என்று
உபாப்தாரால் சொல்லப்படுவார். (2)

723. வினாதினிடக்கிலே பயப்படாமல் சென்று சாவ
வல்லவகத்திலே அயக்கர் நுகுகின்றனர். ஆனால் சபையிலே
அஞ்சாமல் சென்று சொல்லுவா சிலர் உலகத்தில் இருக்கின்
டவர். (3)

724. பலநிலையையும் கற்றோர் அடங்கிய சபையிலே, தாம
கற்றவைகளை அவா மனந்கொள்ளும் வழியாய்ச் சொல்லித் தாம
படிச்சவைகளைப் பாராசிலும் அத்கமாய் உள்ளபொருளை அவை
டந்து அறிந்து கொள்ளக்கடவர். (4)

725. வேறு அரசருடைய சபையிலே பவப்படாமல், அவர் சொல்லார் சொல்லுக்குப் பதில் சொல்லுவதற்காகச், செல்லிவககனாவழியாகவே அளவைதுலை அறிந்து மந்திரிகள் கறக வேண்டிர். (5)

726. சொன்பமடையர் அல்லாதவர்க்கு வாளையுதகதிகை வன்ன பிரியோபாண மணம்? அங்குபால் புதகுகாணாபுளவா சபையிலே அஞ்சுமேராகது நல்லாந் என்ன மடபுத பண்டு? (6)

727. சொல்லப்படும சபையினிலே, அதற்கு அநுசரணம் ப, சதம், எய்யப்படும் பாககுகிலே அசனை மருகம் போடி வையிலே பிழத்த கூரியவாளை வுக்கும. (7)

728. நல்லோர் அடங்கிய சபையிலே நல்ல சொற்பொருள் களை அவர்க்கு ஏற்குமபடித மாபுடைய அசாத்தால சொல்லமாட்டாதவர், டலநூலகளைக் கமறவாக இரகதபோதிலும் பிரயோபபடார். (8)

729. பனநூலகளைக் கமறம் அவற்றின் பிரயோபானத்தை அறிந்த மந்திரிகள் நல்லோர் அடங்கிய சபையிலே, ஒண்பையும சொல்லாதவரை கவனம் அடையாதுகூடும் உடையதெனறு மயர்க்குதல் சொல்லுலார். (9)

730. சபைக்கு அஞ்சிகதாம் கறாநனகளை அதற்கு ஏற்குதல் சொல்லமாட்டாதவர், உரியவர்க்கு நஞ்சுமும் உலகத்தால எண்ணப்படாண்டால் இறந்தவர்க்கு சமமாவார். (10)

74 அம்-அரு-நாடு.

The Land.

[அதாவது அந்த அரசனும் மந்திரியாலும் சொண்டு செலுத்தப்படுவதாய் மறமைய அரண முதலிய அபயங்களுக்கு அவ சிபா மெண்ணம் சிறப்பினை உடையதாகிய நாடு சொல்லுகின்றார்.]

731. குதாவகிலநாக விளைவைச் சொல்வாரும், காம முடைபோதும், அழிவிலாத செலவமுடையாரும் செர்க்கு வான்கே காடாகும். (1)

732. அளவு இல்லாத பொருள் உள்ளதினால் அங்குசேத்தாராலும் விருமபதக்கதகிக் கெடுதல இல்லாமையும் சேர்க்கு மிகு விளைவையும் உடையதே காடாகும். (2)

733. அந்நிய நாடுகள் சுமந்த பாரத்தை எல்லாம் ஒரு சேரத் தன்மேல் வரும்பொழுது தாங்கி, அதன்மேல் தன்னுடைய அரசனுக்கு விரிப் பொருள் முழுவதையும் கொடுப்பதே நாடாகும். (3)

734. அழகி பசியும், நீங்காத னோயும், பக்கத்திலிருந்து வந்து கொடுதல் செய்யும் பணையும் அடையாமல் இனிதாக நடப்பதே நாடாகும். (4)

735. கடடுப்பாட்டினால் வித்தியாசப்பட்டுச் சேரும் பல கூட்டமும் சரீபத்திலிருந்து கொண்டு பாழாசச் செய்யும் உட்பணையும், சமயம் நோந்தால் அரசனை வருத்தம் கொலைத் தொழில் உடைய குறும்பரும் இல்லாததே நாடாகும். (5)

736. பருவராவே கொடுதல் அடையாததாய், அப்படி அநுமையாய்க் கொட்டப்போதிலும் வளப்பங் குறையாத நாடு எல்லா நாடுகளைப் பார்க்கிலும் மேலானதென்று நூலோர் சொல்லுவார். (6)

737. கிணறு கெறு குளம் முதலிய கீழ்நீர், ஏரி ஆறு முதலிய மேல் நீர் என்று சொல்வப்பட்ட தன்னிடத்திலுள்ள நீரும், நன்றாய் அமைப்பப்பட்ட மலையும் அதிலிருந்து வருவ தானிய நீரும், அதியாத காவலும் காட்டிற்கு அவயவமாகும். (7)

738. நேரம் இல்லாமையும், செல்வமும், செல் முதலியவற்றின் விளைவும், சுகமும், காவலும் ஆகிய இந்த ஐந்தையும் காட்டிற்கு அழகாகும் என்று நூலோர் சொல்லுவார். (8)

739. தாமதித்திலே வாழ்வோர் தோடிவருந்தாமல், அவ்விடத்திலே தானே போய் அடையும் செல்வத்தை யுடையதை நூலோர் நாடு என்று சொல்லுவார். ஆதலால் தோடிவருந்த செல்வத்தை அடையவிகதும் நாடுகள் நாடுகளாகா. (9)

740. அரசனோடு பொருத்தமின்றாத நாடானது, மேற் சொல்லிய குணங்களை எல்லாவற்றிலும் கிடைத்திருந்தபோதிலும் அவைகளால் பயன் உடையதல்ல. (10)

75-ஆம்-அதி-அரண்.

The Fortification.

[அந்த நாட்டுக்கு உறுப்பாய் அடங்குவதாயிருந்தாலும்]

பகைவராலே அழிவு வந்த காலத்து அதற்கும் அரசுக்கும் காப்பாகல் சிறப்புப்பற்றி வேறு ஓர் அங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் சொல்லுகின்றார்.]

741. அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்று மூவகை வல்லமையுடையவராய்ப் பகைவர் மேல் போருக்குச் செல்வோருக்கும் கோட்டையானது சிறந்ததாகும் அவை ஐல்லாமல் தம் மேல் வருவோர்க்கும் அஞ்சித் தன்னை அடைவோர்க்கும் அரண் சிறந்ததாகும். (1)

742. அரசனாவது மணிபோலும் நிறத்தையுடைய நீரும், வெளிநிலமும் மலையும், குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடும் உடையதே. (2)

743. உயர்ச்சியும், அகலமும், வலியையும், அருமையும் என்று சொல்லப்பட்ட இந்த நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை னாலோர் அரண் என்று சொல்லுவர். (3)

744. காக்க வேண்டும் இடம் சிறிதாய், பார்த்த இடத்தை உடையதாய்த், தன்னை வந்து சூழ்ந்த பகைவருடைய வலகதத்தைக், கெடுப்பதே அரணாகும். (4)

745. பகைவராலே உள்ளே புகுதற்கு அருமைபாயும், பலவகை உணவுகளை உள்ளே பெறுள்ளதாயும், தனனுள்ளிருப்பவர், போர் செய்வதற்கு எளிதாயும், உள்ள குணத்தை உடையதே அரணாகும். (5)

746. தன்னுள் இருப்போருக்கு வேண்டும் பொருள்களெல்லாம் உள்ளே உடையதாய், பகைவரால் அழிவு வருவதற்காலத்து அது வாராமல் உதவிகாக்கவல்ல நல்ல வீரராயும் உடையதே அரணாகும். (6)

747. வாயு போக்கு நீங்கும் வகை நெருங்கிய சூழ்ந்தாலும், அப்படிச் சூழாமல் சமயம் பார்த்து ஒரு முகமாய்ப் போர் செய்தும், உள்ளே இருப்போரை அவருக்கு சம்பிக்கையான வரை விட்டு வஞ்சித்து மாறுபடுத்தியும் பகைவராலே கொள்ளுதற்கு அருமைபாயுள்ளதே அரணாகும். (7)

748. சேனைப்பெருமையால் சூழ்ந்தில் வல்லவராகி வந்து சூழ்ந்த படைவகையும் தனனைப்பற்றிய உள்ளிடத்தோர தாம் பற்றிய இடம் விடாதே நின்று போர்செய்து வெல்வதே அரணாகும். (8)

749. போர் தொடங்கிய காலத்திலே பகைவர் கெடும் படித் தன்னிடத்துள்ளார் செய்யும் தொழில் வேறுபாடுகளால் வறறென்றுத்து மில்லாத சிறப்பை அடைந்து மற்றும் வேண்டும் பெருமையைய உடையதே அந்நாளும். (9)

750. முன் சொல்லப்பட்ட பெருமை எல்லாம் உடைத்தான காலத்தும், போர் செய்யும் வீரரை இல்லாதவிடத்து அனாவெல்லாம் இல்லாததாகும். (10)

76- ஆம்-அதி-பொருள் செயல்வகை.

Way of Accumulating Wealth.

[ஒளிமேல் பெரும்பாலும் காட்டாலும், அந்நாளும் வளர்க்கவும், கார்க்கவும் பரிவதாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின், வகை இந்த அதிகாரத்தில் சொல்லுகின்றார்.]

751. ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதவனையும் பொருளாக மதிக்கச் செய்யவல்லது பொருளை ஒழிய ஒருவனுக்குப் பொருளாவது இல்லை. (1)

752. எல்லா நன்மையும் உடையவராய் இருந்தாலும், பொருள் இல்லாதவரை எல்லாருர் இகழ்வார்; தீமை எல்லாம் உடையவராய் இருந்தாலும் பொருள் உடையவரை எல்லாரும்கூட உயரச் செய்வார். (2)

753. பொருள் என்று எல்லாராலும் கிற்படுகுவச் சொல்லப்படும் கொடாக விளங்குத் தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேசத்திற் கு எல்லாம் பேராயப் பகை என்னும் இருளைக் கெடுக்கும். (3)

754. பொருள் சம்பாதிக்கற்கு வேண்டிய நன்மாரக்கத்தினால் அரசன் கொடுக்கிற அமை இல்லாதவனாக உண்டாகிய பொருள், அவனுக்கு மறுமைக்குரிய தருமத்தையும் இம்மைக்குரிய இன்பத்தையும் கொடுக்கும். (4)

755. தாம் குடிகளிடத்தாக செய்யும் கருணையோடும், அவர் தாநீடத்துக செய்யும் அன்போடும் கூடி வராத பொருள் சம்பாதிப்பதை அரசர் பொருந்தாது நீங்க விட்டதடவா. (5)

756. உடையவர் இல்லாமைமால் தானே வந்து விடைத்த பொருளும், சங்கடங்கிய பொருளும், தன்னுடைய பகை வரை

வென்று கப்பமாகக் கொள்ளும் பொருளும் அரசனுக்குரிய பொருள்களாம். (6)

757. அனபிஷல் பெற்றப்பட்ட அநன் என்னும் குழகம் கொள்ள என்று உபரதத்ச சொல்லப்படும் செல்வத்தை உடைய செவிசித்தாபால் வளரும். (7)

758. கைபசிபாநன் உடைய ஒருவன் ஒரு தொழிலைச் செய்யமேற்கொண்டால், அது ஒருவன் மனையினமேல் ஏறி விளங்குகொண்டு யானைப்போலப் பார்ப்பதோடு ஒக்கும். அதாவது அது வருத்தமில்லாமல் இவ்வுறு முடியும். (8)

759. தமரது மூன்று கண்டாக நினைப்பவா பொருளைச் சம்பாதிக்கக்கூடவா. அது தமரதைய பகையருடைய செருக்கைக்கொக்கும் ஆபத்தாம். அதற்கு அதுபோல கூர்க்கமயான ஆபத்தம் வேறு இல்லை. (9)

760. கால வரம்பினால் பொருளை அதிகமாகச் சம்பாதிக்கவந்த மரையை அறமும் இன்பமும் ஒரு சேர எளிதில் வித்திக்கும். (10)

77. -ஆம்-அதி-படைமாட்சி.

The Excellence of an Army

[அதாவது சேனையின் நன்மைகளாம்]

761. சேனை, தேர், குதிரை, காலாள எவ்வுறும் நான்கு உறுப்புக்களாலும் சிறைத்து, யுத்தத்தில் சம்பாதித்தற்கு அந் சாமல் நின்று, உலகையை வெல்வதாகிய சேனை, அரசனுடைய செல்வங்கள் எல்லாவற்றாளும் முதன்மையான செல்வமாம். (1)

762. தான்கருங்கு வருத்திட இ-ததம், அரசனுக்கு யுத்தத்திலே அழிவுவருதால் தன்மேலே காயம்படுத்தற்கு அஞ்சாமல் நின்று தான்கும் செளரியம், அவன் மூலபாடைக்கல்லாமல் வேறு படைக்கில்லை. (2)

763. எவர்கள் பலகூடி கடல்போல சந்தித்த எதிர்ததாலும், அவையாம்பு மூச்செறிந்த அன்னிலே தேடுகதைதல் போல வீரர் அல்லாதார் பல்கூடி எதிர்ததாலும், அவர்கள் எவன் ஒருவன் எழுமபின் அளவிலே கெடுவார்கள. (3)

764. அரசருக்குப் படைபாவது யுத்தத்திலே அழிதலு

வ்வாமல், பகைவராலே வஞ்சிக்கப்படாததாகித் தொன்றுதொட்டு வராத வீரமுடைமையே. (4)

765. சேனையாவது, யமனே கோபித்ததத் தன்னை ஸந்து எதிததாலும், மனமொத்து எதிர்நின்று தாங்கும் வலிமை உடையதே. (5)

766. செளரியம், மானம், முன் வீரனுயிருந்தவர் சென்ற நல்லாழிநிலை செல்லுதல், அரசனாலே நம்பப்பட்டதல் முதலிய இத்த நான்கு குணங்களும் படைக்கும் அரசனாம். (6)

767. பகைவராலே வஞ்சிக்கப்பட்டுத் தன்மேல் வந்த படைபயிற்சி யுத்தத்தை விலக்கி வகுப்பைப்படுத்தி, வகுதகங்கொண்டி அவருடைய நுட்பபடைபடைத் தன்மேல் வராமல் தடுத்தி, தான் அதன்மேலே செவ்வகே படைபாய். (7)

768. பகைவராலே சென்று போர்செய்யும் செளரியமும், அது தன்மேல் வந்தால் மாயவகுதம் வலிமையும் இல்லாதிருக்காலும் தேர், யானை, குதிரை முதலாம், பசுவை, கொழு குடை, சங்கீதம், சக்காளம் முதலானவைகளுடைய அணிவது விளங்கும் அழகினாலே, சேனை பெருமையை அடையும். (8)

769. தான் தேய்ந்து சுருங்குதலுள், மனக்கிளிருந்து நீங்காத வெறுப்பும், கரித்திரமும் தனக்கு இல்லாதிருந்தால் படைபானது பகையை வெல்லும். (9)

770. போரிலே நிலைபெற்றுள்ள வீரர்கள் அதிகமாக இருந்த போதிலும், தனக்குத்தலையாகிய படைதக்கலைவர் இல்லாத சேனை பயனில்லை. (10)

78. ஆம் அதி - படைச்செருக்கு.

Military Spirit.

[அதாவது அந்தப் படையின் வீர மிகுதியாம்.]

771. வகைவரே! இன்று நிற்கு என்னைவன் எதிர்சென்று நின்று அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்தது கல்லுருவமாக நின்ற வீரர் பலராதலால், நீங்கள் அப்படிக்காகாமல் உயிரோடு பிழைக்கவேண்டினால், யுத்தம் செய்தலை ஒழியுங்கள். (1)

772. காட்டிலே ஓடுகின்ற முயலைத் தப்பாமல் எய்த அம்

பை எத்தலைப் பார்க்கிலும், வெளிபே சிற்ற யானையை எறி
ந்து தப்பிய வேல் எத்தலை கல்லது. (2)

773. பகைவரிடத்திலே முகங்கொடாமல் செய்கின்ற வீர
தத்தை மிகுந்த ஆண்மைபாகும் என்றும், அவருக்குத் தாழ்வு
வசைால் முகங்கொடுத்து அது நீர்த்துக்கொள்ளும்மொருட்டு உப
காரமசெய்தல் அதற்குக்கூர்மையாகுமென்றும் தூயோர்சொல்
லுவார். (3)

774. தன்னடைபா கைநிலுள்ள வேலைத் தன்னை எதிர்
த்த யானையின்மேலே எற்புதுவிட்டு, வாகுன்றையானைக்கு வல்
கேரத்திரியவன். கணனுடைய மாற்றிநுத்த வேலைகட்காண்டு
பிறிதெச் சுகமோடாப்பவான். (4)

775. உகையகை கொடுத்துப் பார்த்த கண், அவர் வேலை
க்கொண்டு எற்பு, அகநாடுப பொறுது அகதர் பார்வையை மழி
த்து இமைத்தாரானு, அது வீரர்க்குத் தோறபல்லவா?

776. வீரன் கணங்குத்தறிந்த காளை எறித்து எண்ணி
அந்த காலில் கொடா காயங்கள் பட்டாகாளைல்லாம, பிரம்பாடி
னம் இல்லாமல் கற்றகாளுளவே வைப்பான். (5)

777. நிலையா எத்தது கிரகம் புகழை விரும்பி, பவிரி
வாத்தலை வேண்டாத வீரர், வீரகதலைக்காலில் கட்டிதல அவர்
ங்காரகுணத்தை உடையது. (7)

778. யுத்தம் வந்தால் தமழியிக்கு அஞ்சாது அதனால
கொடியும் வீரர், தமழியை அசன் அக வேண்டாமென்று
கொடுத்தாலும் அக வீரமமிதுதி குறைதல் உடல். (8)

779. தாடி செய்க சபதம், திராடல பிரயாசைவல்ல
வீரனா அது தப்பிய விதம் கொலை இசுத்தநாடுபவர் மாவர். (9)

780. தமக்கு சொந்தம் பாராக்கா வீரனாது, ஆண்டவா
சநுடைய கண்கா கா கொடுக்க போய் பாவபொருடல்,
அகச்செய்வு இரத்தெறுப கொன்றும் தருதலை உடையது. (11)

79-அம்-அகி-நட்பு.

Friendship.

[அதாவது கிணைமாம்.]

781. கிணைத் ததப்போல் சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு அரு

மையான பொருள்தான் எவைகள் இருக்கின்றன? அதைச் சம்பாதித்துக்கொண்டால் அதுபோலப் பணைவர் செய்யும் தொழிலுக்குப் புதுதற்கு அநுமையான காவல்களானவை எவை இருக்கின்றன? (1)

782. அறிவுடைமையான ஈனோம் வளர் நிறைச் சந்திரன் நானுக்கு நாள் வளரும் தன்மையைப் போலும் மற்றைய அறிவில்லாதார் சிநேகம் பூரண சந்திரன் குறையும் தன்மை போல நாடோறும் குறையும். (2)

783. எல்ல குணமுடையார் செய்த சிநேகம் பழகும் தோறும் அவருக்கு இனபம் கொடுக்கும். அது ஏதுபோல என்றால் நூற் பொருளை கற்குகதோறும் கற்பவர்க்கு இன்பஞ் செய்தலைப்போல. (3)

784. ஒருவனோடு ஒருவன் சிநேகம் செய்தல், தங்களைள்ளே கிரிப்புசெய்தற்கு ஏற்றவைகளைச் சொல்லிச் சிரித்தற் பொருட்டு அல்ல. ஆனால் அவருக்கு வேண்டாத செய்கைகள் உண்டான காலத்தி, முன்சென்று கண்டித்துப் புத்தி செல்லும் பொருட்டே. (4)

785. ஒருவனோடு ஒருவன் சிநேகமாவதற்கு ஒரு தேசத்தாராய் இருக்கவேண்டும் என்பதும், பலதரம் கண்டு பேசியும் கூடுதல் என்பதும் முதலாகிய காரணங்கள் வேண்டிவதில்லை. இவருக்கும் அறிவு ஒத்தலே சிநேகமாகும் உரிமையைக்கொடுக்கும். (5)

786. பார்த்த அளவினே மனம் நீங்க முகமாத்நிரமே மலரும்படி சிநேகிப்பது சிநேகம் அல்ல. ஆனால் அன்பால் மனமும் மலரக்கிணைகிப்பதே சிநேகமாம். (6)

787. கேட்டடைத்தரும் தீய வழிகளை நீக்கி, பற்றநல்வழிகளை நடத்தி, வலிநிலை கெடுதலாதகாலதது, அது நிலக்கமுடியாமல் அந்தத் துன்பத்தைக் கூட இருநது அனுபவிப்பதே சிநேகமாகும். (7)

788. சமையிலே வஸ்தியம் அறிந்தவனுக்கு, அப்பொழுதே கைகொண்டு உதவி அந்த அவமானத்தை நீக்குவதுபோல் சிநேகிச்செய்தவனுக்குத் தன்பம் உதரபோது அப்பொழுது சென்று உதவி அந்ததுன்பத்தை ஒழிப்பதே சிநேகமாகும். (8)

789. கடமனுக்கு அரசு இருக்கை யாதென்று கேட்டால் அது எந்த நாளும் வேறுபடாமல் கூடும் இடத்தெல்லாம் அறம்பொருள்களிலே தளராமல், தாமதும் உறுதியே. (9)

790. இவர் எமக்கு இயல்வது அன்பினர், யாம் இவர்க்கு இயல்வது அன்பினேம் என்று ஒருவரை ஒருவர் செறிப்பிதழச் சொன்னாலும் எட்பு சிறிதாயத்தோனறும். (10)

80. ஆம் - அந் - நட்பு ஆராய்தல்.

The Choice of Friends.

[அதாவது நான் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமாகையவரை ஆராய்ந்து அறிந்து பின்னே சிஷேக்கவேண்டும்.]

791. சிஷேகத்தை விரும்பி அந்ந சிஷேகத்தினிடத்தினே. சிற்பவற்கு ஒருவனோடு எட்புச் செய்த பின் அவனை விநேஸிக்கி ஐதலால் என்றுப் ஆராயாமல் சிஷேகஞ் செய்வதைப் போலக் கேட்டடைத்தருவது வேறு ஒன்றுமில்லை. (1)

792. குணமும் செய்கையும் எல்லது எப்பதும் தீயது எப்பதும் பலதாம் ஆராய்ந்து, பலநாழியால் ஆராய்ந்தும் ஒருவனோடு சிஷேகம் செய்பாதுவன, முடிவில காண சாவதற்கு வது வாகிய துன்பத்தைத் தனது பகைவர் விநேகவேண்டாமல், தானே வினைததுகொளளுவான். (2)

793. ஒருவனுடைய குணத்தையும், குடிப்பிறப்பையும் குற்றத்தையும், குதையில்வாத சிறத்தையும் ஆராய்ந்து அறிந்து அவனோடு சிஷேகம் செய்பகடவன். (3)

794. உயர்ந்த குடியிலே பிறந்து தன்னிடத்து உலகத் தார் சொல்லும் பதிகஞ் பப்பபடுவானே, அவன் விரும்பும் பொருள்களில் சிலயத்தைக் கொடுத்ததாலும் சிஷேகம் செயதலே சிறந்தது. (4)

795. தாம் உலகநடை அல்லாததைச் செய்ய நினைத்தால் சோகம் பிறக்கும் வகைகளை சொல்லி விலகியும், செய்தால் பின் செய்யாத வகைகொன்றிக் கண்டித்தும், அந்ந உலகநடைமைச் செய்யாத பொழுது செய்கியையும் வலவரை ஆராய்ந்து சிஷேகம் செயதுகொள்ளக்கடவர். (5)

796. ஒருவனுக்கு கேடு எனபது தன்சிஷேகிதராகிய நில்லக்கனைக் குறைபாமல் அளப்பதாயிவ ஒருவோவாம். ஆதலால் அந்த கோட்டினிடத்தும் அவராலே அடையப்படுவது ஒரு நல்வழியுண்டு. (6)

797. ஒருவனுக்கு லாபம் என்று சொல்லப்படுவது அறிவில்லாதவருடன் சிநேகமகொண்டானானால் அதை நீக்குவதே யாம். (7)

798. தம்முடைய ஊக்கம் சுருங்குதற்குக் காரணமாகிய தொழிலகளைச் செய்ய நினைப்பாதிருக்கக்கடவர். அதுபோலத்தமக்குத் துன்பம் வருதலுத்துக் கைகிடுவோரது சிநேகத்தைக் கொள்ளாதிருக்கக்கடவர். (8)

799. ஒருவன் செலிக்காலத்து அவனை விட்டு நீங்குவாள் சிநேகமானது, தன்னை யான் மீடல்வழக்காலத்து ஒருவன் நினைத்தாயும், நினைத்த மனம்வழக்காயும். (9)

800. உலகத்தோடொத்துக்குற்றமில்லாதவருடைய சிநேகத்தைப்போல பழக்கக்கடவன். உலகத்தோடொத்து இல்லாதவருடைய சிநேகத்தைக் கொரிப்பது கொண்டாரானால் அவருக்கு யென்பது ஒருபொருள்கொடுத்ததாயினும் விடக்கடவான். (10)

81. ஆம் - அநி - பழைமை.

Familiarity.

[அதாவது சிநேகிதர் பழைமையாய்நிற்கும் குணத்தைப்பற்றி, அயாவிர்த்த சிநேகபோப பொறுதகல.]

801. பழைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று கேட்டால், அது பழைமைபாரேந் கதந்தரத்தினாலே செய்தவைகளைச் சிறிதாங்கியும் சிதைக்காமல் அவையாளுக்குச் சமமாகப்பட்டு ஒழுகும்படி. (1)

802. சிநேகிதர் உரிமையால் செப்பவையே ஈட்டிந்து அவயவமாதலால் அவதூறச்சும்தோழிப்பதே சாலாரேந் முறையாயாம். (2)

803. தாம் சம்மதிக்காத காரியமாக இருந்தபோதிலும் சிநேகிதர் கதந்தரத்தினால் செயதவைகளுக்குத் தாம் செய்தவைபோலச் சாமதிககாவிட்டால், அவரோடு பழையதாய வந்தசினேகம் என்ன பிரயோஜனத்தைச் செய்யும்? (3)

804. சிநேகிதர் உரிமையால் தம்மைக்கோளாது, தம்முடைய காரியத்தைச் செய்தால், அது விரும்பப்படும் குணத்தைப்பற்றி அறிவுடையோர் அந்நிதிரும்புவார். (4)

805. சினேகிதர் வெறுக்கத்தக்கவையகளைச் சொல்வதில், அந் தற்குக் காரணம் அநியாயம் என்று நுவலுவதில்லது மிகுந்த உரிமை எனருவது அறிவுடைமையா கொள்ளுவர். (5)

806. சினேகத்தின் எல்லாகடவாரமல், அதிலே நின்றவர், தம்மோடு பழைமையில் வேறுபடாது சினேகவருடைய சினேகத தை அவராலே பொருள்க்கிப் போர்க்கேடு வந்தகாலத்தும் விடார். (6)

807. அன்புடனே பழையதாய் வந்த சினேகத்தை உடையார், தமக்குக் கொடுக்கின்ற செவ்வாய் அவிடாதது அன்பு நீக் கார். (7)

808. சினேகிதர் சொந்தச் சினேகத்தாலே அல்லாமல், சினேகிதராலே சொந்தச் சினேகத்தாலே அல்லாமல், அந் தந்நடவின் பிழை சொந்தராலே, அது பிழை பட்ட காரணம். (8)

809. சினேகிதர் சொந்தச் சினேகத்தாலே அல்லாமல், அந் தந்நடவின் பிழை சொந்தராலே, அது பிழை பட்ட காரணம். (9)

810. தொன்று சொந்தவந்த நடவின் பிழை சொத் தாலும், அந்நடவின் சினேகிதர் தனது தாய்மையால் அன்புடைய ராயிருந்தால், அவனாய்வுவதும் விருப்பமாய். (10)

82- ஆர்-அக்தி நம்.

Evil Friendship

[அதாவது தீக்குணத்தாய்ந்த உணர்விய நட்பாம்.]

811. ஆசை மிகுதியால் உணர்விய போலிருந்தாலும், தற்குணம் இல்லாத தீக்குணமுடையவர் சினேகம் வளர்த்துப் பாரகிலும் குறைதலே நல்லது. (1)

812. தமக்குப் பயனுள்ள காலத்தைச் சினேகிதரு, அந் தப் பயன் இல்லாத காலத்து நிகழும் மனம் ஒத்திராதவருடைய சினேகத்தைப் பெற்றதினால் இலாபம் என்ன? இழந்தால் கேடு என்ன? (2)

813. சினேகத்தின் அளவு பாராமல் அசனல் வரும் பிரயோஜனத்தின் அளவுபார்க்கும் நட்பினரும் கொடுப்பாராக்

கொள்ளாமல் விலைபக்கொள்ளும் வேசையரும் நிறர் கேறி
போகாது அவர் சேர்வுபார்க்கும் கண்வரும் தமமுள் ஒப்பர். (3)

814. யுத்தம் வாராததற்கு முன்னெல்லா, தாங்குவது
போலிருந்த, யுத்தம் வந்தவிடத்து, யுத்தாளத்திலே தளரிலி
டப்போலினத காவியில்லாத குதிரைமூப்போல்பவருடைய
சினைகத்தைக் கொள்ளுவதிலும் தனித்திருத்தல் நல்லது. (4)

815. செய்து வைத்தாலும் காவலாகாத கீழ்மக்களு
டைய கெட்ட சினைகம ஒதுவருக்கு உண்டாதலைப் பார்த்தி
லும் ஓரளவிருத்தல் நன்று. (5)

816. புகழில்லாதவனுடைய நிக நெருங்கிய சினைத்
தையபார்க்கிலும், அறிவுடையார் பதை சோடி மடங்கு நல்லது.

817. கைசர்புக்காரணமாகச் செய்யும் சினைதிரால் வரும்
கெடுதியைப்பார்க்கிலும் பதைவரால் வரும் கெடுதி பத்துக்கை
டி மடங்கு நன்றும். (7)

818. சம்மால் முறையுங்கரியத்தை முடியாதாக நடிப்ப
வருடைய சினைகத்தை அவர்க்குச் சொல்லாமலே விட்டுவிடக்
கடவர். (8)

819. செய்கையும் சொல்லும் ஒவ்வாமல் வேறு வேறா
ருப்பவருடைய சினைகம் கவனிலே மாத்திரமே அல்லாமல் சொப்
பனத்திலும் துன்பம் செய்யும். (9)

820. வீட்டிலே தனியே இருந்தபொழுது, சினைக்குச் செய்
து சகாரிலே பாரடாவிருத்தால்பாடு வ பத்ச்சொல்வாரு
டைய நட்பு, எவ்வளவு சிறிதாக இருந்தாலும் தமமைச்சேராது
நீக்கக்கடவர். (10)

83-ஆம்-அதி-கூடா நட்பு.

False Friendship.

[அதாவது பகைமையால் உள்ளே கூடாசிறுக்கே சமயம்
கிடைக்கும் அளவும் புறத்திலே கூடிக்கடப்பவர் நட்பு.]

821. மனத்தால் கூடாது பகைகொண்டு வெளிக்கு நட
புப்பூண்டு ஒழுகுபவருடைய சினைகம் சமயம் கேர்த்தவிடத்
துத் தாங்காது அற எதிரும் (முழுதும் வெட்டும) ஆபத்ததிற்குள்
துண்டாகிய பட்டடையாம். (1)

838. ஏழன் கண்ணுடைய கைநிலை ஒரு பொருளை உடைமையாக அடைந்தால், அவன் மயங்குதல் முன்னே நித்தன ஒருவன் அதை மயக்கத்தின் மேலே கண்ணாண்டு மயங்கி னாற் போலும். (8)

839. சூடனது நனைகரின் பிரிவு வங்க விடத்தும் இருவருக்கும் கொடுப்பதாகப் ஒரு துணியினால் கிளவியை ஆகலால் மூடர் தமமுட கொண்ட கட்டி மிகவுற யுலவது. (9)

840. பெரிபொருள் நிறைந்த சபையிலே ஏழன் புருகல் அகத்தம் நித்தன காலிக கழுவாமல் இவ்வகத்தும், அடம்பரின் மேலே வைத்ததற் போலும். (10)

85-ஆம்-அகி-புல் அறிவு ஆன்மை.

Fools' self Concept.

[அதாவது காண நிறமாநகினனாக இருந்து கொண்டே தன்னையே பிரதிபலிப்பதாக மதித்து உயர்ந்தோர் சொல்லும் உயர்ந்த சொல்லாகக் கொள்ளாமையாகும்.]

841. ஒருவனுக்கு இல்லாமை பாலவற்றுள்ளும் அதிச இல்லாமைபாலது அறியில்லாமைமே. ஆனால் மறமைப் பொருள் இல்லாமைமேலா வென்றால், உலகத்தார் அதனை அப்படியப்பட்ட இல்லாமைமையாகக் கொள்வார். (1)

842. தாழ்த்த புத்தியையுடையவன் மனமறிந்து ஒரு வனுக்கு ல்லாததொடுதல் கூர்மையால், அதற்குக் காரணம் பொறுகின்றவனுடைய கலியினையே ஒழிய மேலொன்று இல்லை. (2)

843. புலவறிவுடையார் காண காரணம் வந்துகூர் வந் தாக்கையேயால், வந்ததற் பரிபதம் பரியவரையப் தாம உடைய பணக்கங்க ளுக்கும் அசைதல் முடியாது. (3)

844. புலவறிவுடமை என்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினாவினால், அது தமமைத் தாமே கலவறிவுடையோம் என்று கனகு மதிக்கும் மயக்கமாம். (4)

845. புலவறிவாளர் தாம் கல்லாத அல்களையும், தாம் கற்றவராக மேலிடிக் கொண்டு நடத்தல், குறும் வீங்கப்படு

ததன் ஒரு நூல் உண்டானால், அதன்மீதும் பிரிக்குச்சுத் தொத்தைக் கொடுக்கும். (5)

846. புல்லறிவாளர் சார்மி க்கு உண்டாகும் குற்றங்களை தெரிந்து விவரமாகப் பாராவினால், மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை ஆவாயால் மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தாலும் புல்லறிவாய். (6)

847. அந் தனது உருவ பான உபதேசப் பொருளைப் பெற்றுவிட்ட மனத்தினால் கொள்ளாது விடும் புல்லறிவாளன், அதை உபதேசப் பொருளாக அடையும் நன்மையை அறிவாய் எனே தனக்கு நிகழக் கருத்தத்தைச் செய்து கொள்ளுக. (7)

848. புல்லறிவாளன் தனக்கு நன்மை பயப்பவைகளை அறிவுடையார் சொன்னபடியும் செய்யான். அதுவன்றிக் தானாகவும் இவை செய்ய வேண்டியவை என்று அறிந்து கொள்ளான். ஆகக் காரி உடமையினை நிகழாமலும் பூமிக்குப் பொறுத்திருந்து அருமைபாரா ஒரு கிரையாய். (7)

849. தன்னை வெல்லும் அறிந்தவனாக மதித்தலால், பிரசாரம் ஒன்றைக்கொடுத்து கொள்ளும் குணமில்லாதவனை, அறிவிக்கப்படுகவேண்டி அவனைப் பழிக்கப்பட்டுத் தான் அறிந்தவனாக முடிவான அல்லாமலும் அந்த அறியும் கன்மை இல்லாதவனை கொண்டது விடாமையால் தான் அறிந்த விதத்தால் அதனை அறிந்தவனாய் முடிவான. (9)

850. உயர்த்தா பலரும் உண்டென்று சொல்லும் ஒரு பொருளைத் தனது உயர் புல்லறிவால் இல்லை யென்று சொல்லுவான் மனிதன் என்று நினைக்கப்படாவிடும். பூமியிலே காணப்படுகிற ஒரு பொருளைக் கருதப்படுவான். (10)

86. ஆம்-அதி-இகல்.

Hostility.

அதன் உயர் கம் மன்னே யுத்தம் செய்து வலிமை குறைந்த ஒரு உயர்வாய் மடையாதி.]

86. ஆம்-அதி-இகல் மறவுநீக்கினைச் சேர்ந்த குணம் இல்லாத ஒரு தன்மை மறவுநீக்கி மறவு மறவு என்று அறிந்தவன் மறவுநீக்கி. (1)

852. கங்கோடு சோலையைக் கந்தி வெறுக்கத்தக்
வைக்க ஒதுவன் செய்பாடு மாறுபடுதலைக்
றித்தத் துன்பம் கொடுக்கும் செயல்கள் தாம் அவனுக்குச்
செய்யாமைப் சிறந்தது. (2)

853. மாறுபாடு என்ன கொல்லப்படுகிற தன்பத்தைச்
செய்யும் கொல்லுபவன் காலநிலைபடுத்திநகது நீக்கு
வானானும், அது அவனுக்கு உலகமானாலும் புது உடம்பி
னானிருத்ததற்கு காரணமாய் கொடுக்க இல்லாத புதுமை
கொடுக்கும். (3)

854. மாறுபாடு என்ன கொல்லப்படுகிற தன்பத்தைச்
எல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் மிகுந்த துன்பம் ஒருவனுக்கு இல்
லாநிறுத்தல அது அவனுக்கு இரண்டாம் எல்லாவற்றையா
ர்க்கிலும் அதிகமான இரப்பத்தைக் கொடுக்கும். (4)

855. மாறுபாடு என்னும் நிக்குணம் தன் மனத்திலே
உண்டானவிடத்து அதை ஏற்றுகொள்ளாது சாயத்து எட
க்க வல்லாது வெல்லக்கூறும் இயல்பை உடையவா மாறா? (5)

856. அங்கிலோடு மாறுபடுதலிலே மேலும் மெலும்
பிரகத்தனப்படுத்தல் எனக்கு கன்மை என்று அனுகூலப்பா
னுடைய உயிர் வாழ்க்கை பிழைத்ததும், முழுதுவ் கொடு
தும் சிங்கிரத்திலே உண்டாம். (6)

857. மாறுபாட்டோடு பொருத்துதலையுடைய தன்பத்
தொய்கின்ற அபாயினர், வெற்றி பொருத்துதலையுடைய சீதி
முற்ற பொருளை மறிமமாட்டாரா. (7)

858. தன் மனத்திலே மாறுபாடு தோன்றிய கிடத்து
அதனை மேற்றுக்கொள்ளாது நீக்கல ஒருவனுக்குச் செல்வமாம்.
அப்படிச் செய்யாமல் அந்த மாறுபாட்டிலே மிகுதலை மேற்
கொள்வானானால், மேலும் தன்னிடத்திலே வருதலை மேற்கொ
ள்வான். (8)

859. ஒருவன் கண்ணிடத்துச் செல்வம் வரும்பொழுது
காரண முண்டானாலும் மாறுபாட்டை நினைப்பான். தனக்குக்
கேடு செய்து கொள்ளுமிடத்துக் காரணம் இலலாதிருந்தும்
மாறுபாட்டிலே மிகுதலை நினைப்பான். (9)

860. ஒருவனுக்கு மாறுபாடு ஒன்றினாலே தன்பம் செய்
பவை எல்லாம் உண்டாகும்; கட்பு ஒன்றினாலே கல்ல நீதி என்
னும் பெருஞ்செல்வம் உண்டாம். (10)

87-ஆம்-அக-பகைமாட்சி.

The might of Hatred.

[அதாவது அறிவில்லாமை முதலாகிய குற்றங்களுடைய வால் பகையைப் பெருமைப்படுத்தல்.]

861. தம்மைப்பார்க்கிலும் வலியவர்க்குப் பகையாய் எதிர்க்கதலை நீக்கக்கடவா, மறறைய மெலியவர்க்குப் பகையர்தலை நீக்காமல் விரும்பக்கடவா. (1)

862. ஒருவன் தன் சுற்றத்தார் மேல் அன்புடையவன் அல்லன்; அதுவல்லாமல் வலிமையுள்ள துணை இல்லாதவன்; அதன்மேல் தான் வலிமை இல்லாதவன்; அப்படிப்பட்டவன் மேல் வந்த பகைவன் வலிமையை எப்படி நீக்குவான்? (2)

863. ஒருவன் அஞ்சுவண்டாதவைகளுக்கு அஞ்சுவான்; அறிவல்லாமல் மனங்களை அறியான்; சிறீராம சிவனகம் இல்லாதவன், இவைகள் அல்லாமலும் யாவரிடத்திலும் உலோபகுணமுடையவன்; இப்படிப்பட்டவன் பகைவர்க்கு மிக எளிதவனாவான். (3)

864. ஒருவன் கோபத்தினின்றும் நீங்கான்; அதுவே அல்லாமல் இரகசியமாக வைக்கவண்டியவைகளை இரகசியமாக வைப்பாமல் பிறர் அறியத்தகுந்தவனான; இப்படிப்பட்ட குணமுடையவன் மேல் செல்லுதல் எக்கரலத்தாலும் எங்க இடத்திலும் எவர்க்கும் எளிதாம். (4)

865. ஒருவன் தன் தூல்பபடிக்காமலும், அது விதித்த தொழில்களையே யாமலும், தனக்கு வரும் பழிபைப்பாக்காமலும் தன் குணமுடையனாகாமலும் இருப்பவனுடைய பகைமை, அவனுடைய பகைவர்க்கு மிக இனிதாம். (5)

866. தன்னையும் பிறரையும் தான் அறியாமைக்குத் தாரணமாகிய கோபத்தையுடையவனாய், மேலும் மேலும் வளராதவன் அறமத்தை உடையவனாய் பகைவா தனக்கு மிகவெளியவாகுகின்ற விருந்திக்கொளருவார். (6)

867. தொழில் ஆரம்பிக்கிறந்து, அதற்குத்தகாதவைகளைச் செய்பவனுடைய பகையைச் சில பொருள் கெடக் கொடுத்தாகிலும் கொள்ளல் வேண்டும். (7)

868. ஒருவன் குணம் ஒன்றும் இல்லாதவனாயும், குற்றம்

வழைண்டானிடத்திக்குத் துணியிலாதவகுமுள்ள அரசன் தன பதைவாகது யிக எளியவளுவான். (8)

869. நீதியை அறியாமையா, அஞ்சலைமுடைய பதை வரைபெறாமல், அந்தப் பதைவரை வெல்லவாகது உயர்வுள்ள இனப்பங்கள் நிகழாட்டா. (9)

870. உதிராட்டிப் பழக்கமாகத் துணி பதைத்தலால் வரும் எளிய பொருளை அடைவாய் என வரை நடுபுது அடைவானது. (1)

88- மூன்- அக-பதைத் தரும் தெரிதல்.

Knowing the Quality of Hate

[அதாவது மூன் மூட்டாக பதைப்பை அஞ்சலை மூன்று முறை முன்னாடாக நெறு பதைப்பை சிறேகமா துணி உயர்வு அடையவரும் தன்னமையுடைய அமைக்கலில் வரவரும், பதைக்காமையா கண்ணமுடையகண்டதெதெய்வனவரும் துணிபு பருவமும் தனபாமறம்புறல் உண்டாகும் குற்றமுமென்று இந்த விதங்களை ஆராயதல்.]

871. ஒருவன் பதை வந்து சொல்ல மிகுந்தை உண்டாக்குவதின் விளைவா உதிராட்டிப் பதைத்தலால் தன்னமையுடைய கல்லை என்று தெரி அறவெல்லியல். (1)

872. ஒருவன் விவிலைக்கலப்பாராக உடைய உழவோடு பதை கொண்டாடுவானும், சொல்லக்கலப்பாராக வுடைய உழவோடு பதை கொன்றாது உலகத்தவன். அதாவது அரசனுக்கு வீரர்கள் பதைப்பாராகவிலும் மந்திரிகள் பதை கொடுத்தென்பதாம். (2)

873. தன் தனியனுப் ஒருகுகொண்டு பலரையும் பதை செய்து கொள்ளுவான், பிததுக்கொண்டவரைப் பாரகவி ஆம் புத்தியிலவாதவளுவான். (3)

874. இந்த உலகமானது, வேண்டியவிடத்துப் பதைப்பை வேறுபடுத்தித் தனக்குச் சிறேகமாகச் செய்துகொண்டு நடக்கும் குணத்தையுடைய அரசாது பெருமையுள்ளே அடங்கிற்று (4)

875. தனக்குவார துணியிலாமல் பதை இரண்டாடுகும் அரசன், அந்தப்பயக்காரினை ஆள் அந்தச்சமயத்திற்கு

பாபு ச்சனக்குப் பொருந்தியதாக ஒன்றை இனியதுணையாகச் செய்துகொள்ளக்கடவன். (5)

876. பகைவனை முன் தெளிந்தானுனாலும் தெளிந்திலானாலும் தனக்குப்பக்கத்தின் ஒரு தொழிலால் தாழ்வுவந்தனிடத்திற் அவனுடன் கூடாதுலும் அவனை நீக்காமலும் இடையே விட்டுவைக்கக்கடவன். (6)

877. விரகத்திற் பித்தல்க்காமாக அறிபாத சினேகிதர்க்குத் தன் வந்தகத்தரசர் சொல்லாதிருக்கக்கடவன். வளிநம இல்லாமைபயமாய்திருக்குற பகைவரிடத்து மேலிட்டிக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன். (7)

878. தான் கொடுநிலை செய்யுந் வணைபக்தெறிந்து, அந் தகை கொடுநிலை முடிந்ததற்குத் தக்கபடித் தன்னப்பெருக்கி, மற்ற தனநாண்படைபாமல் காக்கவே, தன் பகைவரிடத்துண்டாகிய செருகுகுக்கெடு. (8)

879. களையவேண்டிவதாகிய முள்ளுமரத்தை இளையதாகிய நீலையிலே களையக்கடவர். அல்லாமல் முதிர்ந்த நிலையில் களையத்தொடங்கினால் களைபவருடைய கையை அதுதான் களையும. (9)

880. தம்மோடு பகைப் பாரதைய கர்வத்தைக் கெடுக்க வேண்டியிருக்க, இத்தொடுபால் அது செய்யாக அரசர், சின் முக்கமிதிமரத்திததற்கும் திரையமாக இருக்கின்றவரல்லர். (10)

89-ஆம்-அதி-உட்பகை.

Secret Enmity; Treachery.

[அதாவது வெளிப்படையாயுள்ள பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்த அது வெள்ளுமனவும் உள்ளாய்ந்ததும் பகை.]

881. ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டினவனவாகிய நியதும் நீரும் முன் இன்பம் செய்வனவாய் இருந்தபோதிலும் சின் பெருந்தால், பெருவயிறு, முதலான கோய் செய்பவை இனிமைய அல்லவாம் அதுபோல தடியவேண்டினவனவாகிய சுழலத்தார இயலுதளும் முன் இன்பம் செய்வனவாய் இருந்தபோதிலும் சின் துன்பம்செய்பவை இனியன அல்லவாம். (1)

882. காளைப்போல வெட்டுவேமென்று வெளிப்பட்டிருக்கும் பகைவரைப் படிப்படாது இருக்கக்கடவர். அப்படிக்கு

இல்லாமல் உறவினா போல மறைத்து நித்கும்பகையாது
சிகேகத்தைப் பயப்படக்கடவர். (2)

883. உட்பகையாயுள்ளவரை அஞ்சித் தம்மைக் காட்
துக்கொண்டு டெக்கக் கடவர். அப்படி கடவாதபோது, தம்
க்கு ஓர் தளர்ச்சி வந்த காலத்தக் தயவன் மட்கலத்தை அது
க்கும் கருவிபோல் தப்பாது அவர் கெடுப்பார். (3)

884. வெளியில் நட்பாக இருப்பது போலக்காட்டி மன
த்திலே டெபுக்கொள்ளாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவ
தானால், அது அவனுக்குச் சரதம் வசப்படாமைக்கும் கார
ணமாகிய பல சாதங்களையும் கொடுக்கும். (4)

885. வெளியில் பந்தத்தவந் தன்மையோடு கூடிய
உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதானால், அது அவனுக்கு இற
ந்தல் முறைப்பாடு கூடிய பல குறவகையையும் கொடுக்கும். (5)

886. பகைமை தனக்கு உள்ளாயினுரிடத்து உண்டாகு
மானால், அரசன் இறுவாதிருத்தல் எவ்வாறும் முடியாது. (6)

887. செப்பு மேற் சூழ்போடு புணர்ந்த சேர்க்கையைப்
போல வெளியிலே வேற்றுமை தெரியாமல் சேர்க்கவராய் இரு
ந்தாலும், உட்பகை புண்டாகிய குறியிலுள்ளார் மனத்திலே தம்
மோடு கூடார். (7)

888. நமஸ்ஸே வளர்த்துநதாலும் உட்பகையுண்டாகிய
குடி அரசனிலே நீதக்காபட்ட இருமடி போல் அதனிலே
தேய்க்கப்படல் உண்மை குறையும. (8)

889. அரசனுடைய உட்பகை அவன் பெருமையை நோக்க
எள்ளின் வினையாபோலத், சிறுமைவையுடையதாய் இருந்தபோதி
லும், பெருமை எல்லாம் அழியவரும் கேடு அதன்பெருமை
யினிடத்தாலும். (9)

890. மனம் ஒற்றுமை இல்லாதவரோடு கூட ஒருவன்
வாழும் உயர்வானது, ஒரு குடிசையினுள்ளே பாம்போடு கூட
வாழ்த்தாற்போலும். (10)

90. ஆம் - அதி - பெரியாரைப் பிழையாமை.

Against Reproaching the Great.

[அதாவது பெரியாரிடுமா அயமதித்த உவாமை]

891. எடுத்துக்கொண்ட காரியங்கள் எல்லாம் முடிக்க வல்லவருடைய வல்லமைகளை இகழாமையாவது, தம்மிடத் தீலே திக்குவாராமல் காப்பவர் செய்யும் காவல்கள் எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் மிகுதியையுடையது. (1)

892. பெருமை, அறிவு, முயற்சி என்னும் வலிமைகளால் பெரியவராயினவரை, வேட்கர் நன்கு மதியாமல் அவர் மீது நடப்பாராளு, அந்த நடக்கையானது அந்தப்பெரியவரால் எந்த நாளிலும் நீங்காத துன்பங்களை அந்த வேட்கருக்குக் கொடுக்கும். (2)

893. ஒருவன் தான் கெடவிரும்பினால், வேற்று வேட்கரைக் கொல்லுதல் வேண்டிய விடதல், அச்சினை யப்பொழுதே செய்யவல்ல அரசரிடத்துப் பிழையை நீத் தூலிலே சொல்லப்பட்டதைக் கேளாமல் செய்ய கடவன. (3)

894. சுவகையாற்றலும் உடையார்க்கு, அந்த ஆற்றல்கள் இல்லாதவர் தாம் முறப்படுத்தினபடி தருவனவற்றைச் செய்யல், தானேயும்வரும் குணத்தைபுடைய மயனை, அச்சுறு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தலோடு சமமாகும். (4)

895. பகைவர்க்கு வெவ்விதாகிய வலிமையினை யுடைய அரசரால் கோடுக்கப்பட்டவேந்தர், அவரைத் தப்பி எங்கே போய் உளராவர்? ஒரிடத்திலும் உளராகார். (5)

896. காட்டிலே சென்றொருவா அவ்விடத்திலே தீயால் சுடப்பட்டான் ஆனாலும், ஒருவழியால் உயிர் பிழைத்தல் கூடும். தவத்தால் பெரியோர்க்குப் பிழைச்செய்து நடப்பவா எந்த வழியாலும் உயிர் பிழைவரா. (6)

897. சாபானுக்கிரகங்களுக்குக் காரணமாகிய பெருமை யிலே மாணிமைப்பட்ட அநுந்தவர், அரசனைக்கொடுப்பாராளுள் அந்நாடு, நாடு, அரசன், படை என்று சொல்லப்பட்ட அவகையினால் அழகு பெற்ற அந்த அரசன் அரசாக்கியும், சம்பாத்தனம் ஈயாததென்பரும் மெய்யுறவா எனனை பிரயோஜனத்தை யுடையான்? (7)

898. மலையை யொக்கும் அருந்தவா கெடநினைப்பாராயின், அப்பொழுதே இவ்வாறு சிவகொடுத் தோழானை வையர் தப்புகுடைய குடிபடாமை முகையா. (8)

893. காத்தவரு அநுமையால் உலர்ந்த கிரதங்களை யுடை
வார் கோபிப்பாராண், அவர் வலிமைமால் இரதிரானும் கடு
வே தன்பதம் இழிதே கெடுவான். (9)

900 மிகவும் அதிகமான தவத்தினையுடையவர் கோபிப்
பாராண், அவரால் கோபிக்கப் பட்டவர், மிகவும் பெரிய
அரண், படை, பொருள், கப்பு முதலிய சர்ப்புடையவரால் இரு
ததாலும் அது பறநிப் பிழைக்கமாட்டார். (10)

91-ஆம்-அதி-பெண்வழிச்சேறல்.

Being led by Women.

[இனிச்சாமந்தால் வநுபவை சேரப் படை கல்லாமல் இரு
ந்த பேரதிலும், செல்வம் இதைத்தல், பித்தடைத தந்தல் என
கிற கொழிங்களாலே பகையோடு சமமாய் இருதலால் பலக
யினிடத்துப் பொருள்வனவாம்.]

901. இப்பம் காரணமாகத் தன் மனைவரான விரும்பி அவ
ள்வழி நடப்பவா தமக்கு உறற ினிய துணைமைய அமகந்த
அடைவார் இனிப்பொருள் சமராதிதலை முயலவா அதற்கு
விசேஷமென்று இகழ்ப பொருளும் அந்த இன்பமாம். (1)

902. தன் ஆணைமைய விரும்பாதா ி ந, மனைவரானது
பெண்ணைமைய விடம் யொன் அடைக்க வல்லா, அதற்கு
சகல ஆயபாலாகவெல்லா பெரிந்திரா அப்பகா உண்டா
கத தப்பரும் நானுதலைக்கொடுகரு. (2)

903. புருஷன் மனைவிரிடத்துத் தாழாமதாரா அமர்வா
அரசமான்து, அந்த அச்சபிலலாத நல்லாரிடத்துப் பொருள்
கூட, மானுதலை அயுயர்ந் வல்லா பொருட்கூட. (3)

904. தன் மனைவிகுப் பவந்து உட்கடுறை மறுகைய
பயனிலலாதவனுக்குத் கொழியவாரும் தனமை உண்டாகிய
வழியும் நல்லாராலே கொண்டாடப்படுதற்கு. (4)

905. தன் மனைவிர்துப் பவப்பினைான், தான் சார்பி
க்க மாராணய உருத்திராதின, அந்தப் பாராணய நல
லார்து நல்லவருவா மாராதி, நகரமாய்க்கூட அந்தாரை

906. தம்மணியானுடைய முங்கிப் போலும் தோளுக்குப் பாப்படுவோர் வீரத்தன்மைபால் கவர்க்கம் அடைந்த தேவர் போல இந்த உலகத்தில் வாழ்க்காரானாலும், ஆண்மையில்லாதவரே. (6)

907. வெட்கம் ஒல்லாமல் தன் மணியுடைய ஏவல் சொழிலைச் செய்து திரிகின்றவனின் ஆண் தன்மையைப்பார்க்க ஈலும் வெட்கத்தையுடைய அவன் பெண்தன்மையே பெருமை உடையது. (7)

908. தாம் விரும்பியபடி அல்லாமல் தம்முடைய மணியான் விரும்பியபடி நடப்பவர், தம்மோடு நட்புச்செய்தார் அடைந்த குறையை முடிக்கமாட்டார். அல்லாமலும் மறுமைக்குத் துணையாகிய தருமத்தையும் செய்யமாட்டார். (8)

909. தருமச்செயலும், அது முடித்தற்குக் காரணமாகிய பொருள் செயலுப அக இரண்டின் வேறுகிய இன்பச் செயல்களும், தம்மணியான ஏவல் செய்பவரிடத்து உண்டாகா. (9)

910. மேற்கொண்ட தருமத்தை ஆலோசித்தலில் சென்ற மனத்தினையும், அக ஆலோசனையினாலாகிய செல்வத்தினையும் உடையராகிய அபகர்களுட்கு மணியானைச் சேர்தலால் உண்டாகும் அறியாமை எக்காலத்திலும் உண்டாகாது. (10)

92-ஆம்-அதி-வரைவின் மகளிர்.

Courtesans.

[அதாவது தமது கலத்தை, விலை கொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பது அல்லாமல், அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் எங்கிற வரையில்லாத மகளிரது இயல்பாம்.]

911. ஒருவனை அன்பு காரணமாக விரும்பாது பொருள் காரணமாக வரும்படி மகளிர் அது கையில் வரும் அளவும் தாம் அன்பு பற்றி விரும்பினதாய்ச் சொல்லும் இனிமையான சொல், அவனுக்குப் பின் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். (1)

912. ஒருவனுக்கு உள்ள பொருளை அளந்து தெரிந்து அது அளவும் அளவும் தம் குணமுடையவன் சொல்லும் குணமில்லாத மகளியுடைய ஒழுக்க வழியை ஆராய்ந்து அறிந்து, அவரைப்பெருந்தாமல் விடக்கூடவர். (2)

913. கொடுப்பனா விரும்பாது பொருளியே விருதும்
பொது மகளிருடைய பொய்யான தழுவுதல், பிணமெடுப்பவர்
இருட்டதையிலே பண்ணியாத நிகழ்ததைத் தழுவினார் போ
லும். (3)

914. நெய்யாகிய பொருளை இகழ்த்து பொருளாகிய
பொருளியே விருதும் மகளிருடைய புல்லிய நலத்தை யாத
னோடு கூடிய பொருளை யாராய்ந்து சம்பாதிக்கும் அறிவியை
யுடையார் நீண்டார். (4)

915. மூற் பிறப்புகளிற சொந்த கல்வினாளால் உண
டாகிய விபற்றை கழல்வோடு, கல்வி மொளியாளாய் செயற்
கை யறிவையுடையார், பொருள் கொடுப்பார்த்துணைம் பொது
வாய் ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லிய நலத்தைத் தீண்
டார். (5)

916. ஆடல் பாடல் அழகு என்பனவற்றால் களித்துத்
தம்முடைய புல்லிய நலத்தை விலை கொடுப்பார், வலிததி
லும் பரப்பும் மகளிரது தோளை அறிவொழுகுகங்களாகிய
தம் புகழை உலகத்தே பாபபுகழ்மருிய உபாநதோர் தீண்டார்.

917. மனத்தல் வேறு பொருள்களை யாசைப்பட்டு, அப்
பொருள்கள் காரணமாகக் கொடுப்பவரை தேசத்தினுலே புண
ரும் மகளிரது தோவ்களை, நிறையினாலே திருந்திய மனமில்
லாதவர் புணாவார். (7)

918. உருவு, சொல், செயல்களால் வஞ்சிததலை வல்ல
மகளிரது புணாச்சையை, அய்யவகுநனைமை யாராய்ந்தறியும் அறி
யுடையவரவாதவாக்கு * அணங்கு தாக்கு எனும் நாலோசை
சொல்லுவார். (8)

919. உயர்கிறார் இத்தோர் என்று கருதாது விலை
கொடுப்பார் பவலாரும் கூடும், யாக்விமைபட்ட ஆபரணத்
தையுடைய மகளிரது கொலைய தோள்களா, அக்குறத்தை
யறியும் அறிவிலலாத தீர்மம்களா புருந்ததூதும் நரகமார். (9)

920. இரண்டுபட்ட மனத்தையுடைய மகளிரும், என்
னும், குதம், என இரண்டாம் தீவடசுமியால் ஊடப்பட்ட
வாக்கு நட்பாம். (10)

* அணங்கு அங்குசம் பாம்புபிடித்தல். காமயாசையை
யுடைய வாலிபர்கள் மொளா எனலும் செயலும் பழித்துக்க
ளவில் பிரிபமுள்ள மங்கை போல் வந்து புணர்ந்து மானிட
வில் இளைக்கச் செய்து கொள்ளும்.

93-ஆம்-அதி-கள் உண்ணாமை.

Abstinence from Toddy.

[பெரி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழிகதற்கண் அவ்வரை
நினைந்தோடு பொப்பதாய களளினை உண்ணாமையின சிற
ப்பாதிநா மொழுவாசிலாகக் கூறுகின்றா]

921. சான்றினால் ஆகசொண்டு ஒழுகுவார், எந்நாளும்
பொய்யார் ஆளுநாடார் அதிலே யல்லாமல் முன பெறமா
நிறை முய்யுந் திற்பார். (1)

922. ஆயுதமாயாயினர், அயாநிவிலாதற்குக் காரண
ம பெயரே உணர்ந்நகநகடவா. அல்லாமலும் உண்ண
பெயரே உணர்ந்நகநகடவா. அல்லாமலும் உண்ண
பெயரே உணர்ந்நகநகடவா. (2)

923. எது செய்காலும் சுகேஷிதகம் தாய் முன்பா
யினார் சான்றினால் ஆகசொண்டு ஒழுகுவார், எந்நாளும்
பொய்யார் ஆளுநாடார் அதிலே யல்லாமல் முன பெறமா
நிறை முய்யுந் திற்பார். (3)

924. சான்றினால் ஆகசொண்டு ஒழுகுவார், எந்நாளும்
பொய்யார் ஆளுநாடார் அதிலே யல்லாமல் முன பெறமா
நிறை முய்யுந் திற்பார். (4)

925. தந்தை விலைபொருள் கொடுத்தது களளால் தன்
சொய்யார் ஆளுநாடார் அதிலே யல்லாமல் முன பெறமா
நிறை முய்யுந் திற்பார். (5)

926. தந்தை விலைபொருள் கொடுத்தது களளால் தன்
சொய்யார் ஆளுநாடார் அதிலே யல்லாமல் முன பெறமா
நிறை முய்யுந் திற்பார். (6)

927. எந்நாளும் தந்தை குடித்து அகசொன்பால் தம்மய்வு
பொய்யார் ஆளுநாடார் அதிலே யல்லாமல் முன பெறமா
நிறை முய்யுந் திற்பார். (7)

928. மொழுவாசிலாகக் கூறுகின்றா

சண்ணாபொழுது தம் ஆராயக் கருதிய விடத்து வா. அவ
வுண்டபொழுதே ரிதாநிதாந தயமுள்ளை நடிக்கான் மனத்
தில் ஒளித்த குற்றமும் முன்னையவிலும் மிகுந்து வெளிநி
படும்.

929. கள்ளுண்டு களித்தான் ஒருவன், விது கூடாதென்று
மற்றொருவன் காணங்காட்டித் தெளிவித்தல், நான்னை முழு
குடுகுருவின் ம,மெரு தவன் விளக்கினால் தெரிதலை பொக்குர.)

9310. காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் தாள் கம்பியுண்ணைப்
பெருந்திருநகரில் பாதகம் காஞ்சிபுரம் கனித்த மெருகை உருவி
பதத்த காண உண்டிபாது துண்டா நமசிதாய நமசிதாய நமசிதாய
வசல அதுவும் உபபதபாபதபதபத கண்டா உபபதபத (11)

94- நம்-அதி-நூ.

Gaming.

அங்கநாண்டல் போல அறம் பொருள் இன்பம் நலம்
 குஞ்சு தையாய்வுள்ள சூதாங்கியுடைய சேயுங்குடைய தையம் வயல்
 ஆய்ந்தது, (மதுரை சூதின் தலையின் கூடியது.)

931. ஒருவன் கிராட்டத்தில் வெள்ளம் தீர்ப்பதையாக
 ஒரு புத்தகம், அதை விநியோகிக்கக்கூடியது. அவர்
 பெரிய அளவிலுள்ள உண்டைகள், அரிசி, நெல், பருப்பு
 உண்டைகள் போன்றவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு
 விநியோகம் செய்தான். (1)

932. அகத்தாண்டிலுள்ள இரும்புப்பாண்டி ஒன்றை 1 மீ.
பெரிய இவ்விதம் பெரியவாசனமும் காணாமதால் நூபுறம்
இழந்து தரித்தராகும் குகாடிக்குமும் (பொருளில் தநாடிம
இண்பழமடைந்து வாழ்வதொருவழி உண்டாகுமே) உண்டாக
காதி.

9.3.3. உதாரணம் கவரையில் (தாயகத்தினையில்) அகப்படாததாய்க்கதை சபா மல சொல்லிக் குதாமிதானால், அபயன் மயபாதிதத பொருளும், அவனுக்குப் பொருள் வரும் வருவாயி, அவனைவிடம் நீங்கப் பகைவரிடத்தே தங்கும். (3)

934. தன்னை விரும்பினவர்க்கு முன்னிலை தருப்பவன்
பலவழையும விரும்புதுத், தனக்குள்ளே சீர்த்தியையுட அருக்கும

நாநபபேரல் தரித்திரத்தைக் கொடுக்கவல்லது வேறொன்றிலலை. (4)

935. மறநாலத்திலே தாழடைவாராயிருந்தே இல்லாதவராய் நடக்கலா, கவறநீனையும், அதாமிடத்தினையும், அத்தகுந்தகுலேனும் கைதொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைகூடாத மெய்க்கொள்வர். (5)

936. தன பெயர் சொல்லல் மன்கலமல்லாமையால் குதென்று விவறு பாயால் செல்லலபபுகிற மூதேவியால் விழுதகபபட்டவர், இம்மைமரில் வயிறு நிறைப உண்ணப்படார். மறுபெயரில் நாநகத்தையம் அனுப்புகிறார். (6)

937. அறம பொருள நெய்வகளுந்து விதித்த காலத்தை அசை குதாமிடத்தில் கழிப்பாடுனால், அது கெடுகாளாய் வந்த அயன் செல்வத்தினையும் நற்குணங்களையும் கெடுக்கும் (7)

938. குதானது கண்ணப்பமுனைவனுடைய செல்வத்தைக் கெடுத்துப் பொய்யை நேறிகொள்ளாசெய்து, மனத்தில் உண்டாகிற அநனைக் கெடுத்து, அவனை இந்நமையிலும் துன்பத்தை அடைவிக்கும். (8)

939. அரசன் குகைத் தனக்கு விளையாட்டாக விரும்பு வானனால், மதிப்பும், கலனியும், செல்வமும், உணவும், ஆடையும் என்ற ஐந்தும் அவனைச் சேராவாம். (9)

940. குதாடலால், இப்பிறப்பிலும் வருபிறப்பிலும் உண்டாகும் நன்வினையின் பயனாகிய சுரபோகங்களை இழக்குமோமும், அதன் மேலே ஆசைசெய்யும் குதப்பால், உயிரானது உடம்பால் தன்னைப்பற்றியும், பிறவுயிர்களைப்பற்றியும், நெய்வதனைப்பற்றியும்வரும் பிறவந்தன்பவகையையும் அனுப்பிக்குன்றோமும் அதன்மேலே ஆசையையுடையது. (10)

95-ஆம்-அதி-மருந்து.

Medicine.

[முன் ஜன்மத்திற் செய்த கருமத்தினாலும், காரணங்கரினாலும் மலிந்திருந்த வாந முதலாகிய கோய்கள வரும். அவைகளுள் கருமத்தால் வருவன அத்த வினைகழியம் போதவலாமல் தீராமையால் அவை நீக்கிமற்றைக் காரணங்களால் உண்டாகும் வியாதிகளைத் தீர்த்தும்பொருட்டு மருத்திய வயிஷம் சொல்லுகின்றார்.]

து அதற்குத் தக்கபடிச் செய்யும் வழிப் பிழைபடாமல் செய்
யக்கடவன். (8)

949. ஆயுள் வேதத்தினைக்கற்ற மருத்துவன் நோய் தீர்க்
கும் உபாயத்தைச் செய்யுங்கால், நோயாளியளவையும், அவனி
டத்து நிகழ்கின்ற வியாதியின் அளவையும், தான் செய்தற்கு
ஏற்ற காலத்தையும், அந்த நூல்வழியால் மார்த்து அவைகளோடு
பொருந்தச் செய்யக்கடவன். (9)

950. நோய்க்கு மருந்தாவது, அந்த வியாதியை யுற்ற
வன், அதனைத் தீர்க்கும் மருத்துவன், அவ்வியாதியாளனுக்குச்
சாதனமாகிய மருந்து, அந்த மருந்தினைத் தப்பாமல் செய்ப
வன் என்று சொல்லப்பட அந்த நான்கு பகுதியை யுடைய
நான்குதிறத்தே. (10)

அங்க இயல் பூநீயியு.

ஒழிபு இயல்.

Appendix.

[இனி அரசியலிலும் அங்கவியலிலும் அடக்காத ஒழிந்த
வைகளின் இயல்பைச்சொல்லுகின்ற.]

96. ஆம் - அதி - குடிமை.

Nobility.

[அதாவது உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரதுகன்மை.]

951. செம்மையும், நாணமும் ஒருசேர உயர்ந்த குடியி
லே பிறந்தவர்களிடத்து அல்லாமல், பிறகிடத்தே இயல்பாக
உண்டாகாது. (1)

952. உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர் தமக்குரிய ஒழுக்கம்
சக்தியும், நாணம், எண்ணம் மூன்றில் கல்வியால் அல்லாமல்
தாமராகவே வருவாது நடப்பர். (2)

953. எக்காலத்திலும் வேறு படாத குடியிலே பிறந்த
வர்களுக்கும், தத்திரா சென்ற பொருளைப் புக மூலாச்செயும், உள
வை கொடுத்தலும், இவை சொல் சொல்லுதலும், இகழ்வும

யும் ஆய்வு நான்கும் உரிமையாயிருக்க குறிமன்ற நூலவர் சொல்லுவார். (3)

955. உயர் குடியிலே பிறந்தவர், பாவக அநிகைய கோடியளவினதாய் பொருள்களைப் பொறுப்போதிலும், தமழிதைய ஒழுக்கம் தவறுதாய்க்க காரணமாகத் தொழில் கோச செய்வார். (4)

956. பதி காலாந்தாடங்கி போய்விடுவதற்குத் துடிக்கி லே பிறந்தவர், தாம் பிறந்ததுக கொடுக்கும் பொருள் முன் லரி நகத்து போலிசாமல், நருவிய விடத்தும் தமது முழுமுடைமை யிரியாமல் நிகழார். (5)

957. குற்ற மில்லாத வநதிறந்த மது குடிமாடுகின்றா த்து வாழ்க்கடலோ மெய்நீர்நீர், அப்படியே வரம்பு வர தரிக்கிரம் அடைந்த காலத்திலும், வரம்புள்ள பொருள்குத் தம் துடிமையின்குப் பொருத்தத் தொழில்களைச் செய்ப மாட்டார். (6)

958. உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரிடத்து நன்றாய்ந் குற்றமானது காண் இவ்விதமாக விரும்பாதினும், அதுபட துடல் சந்திரவிடத்துள்ள அளக்கம் மால் ஒய்க் வராமலும். (7)

959. குலமும் நலமும் உடையனாய் வநதினாவறி துக்க அளவிலலாந் நன்றா நுகரலை, உயர்க்கத்தா அவர் அந்தக்குலப்பிறப்பினி—கத்த நடுத்தப்படுவார். (8)

960. நிலத்தின் தன்மையை அகரித்தே பிறந்த நுகர் காட்டின. அது மேலாக், பசுதின் மேலாக், நுகரத்தின் பிற நகரது வரம்பினையுடையதும் சொல் காட்டும். (9)

961. குறைய தாரது தலமுடையனாய் பெண்ணொரு ளை தாய் தாய், அடையாளம் பிற்பாடகடவன். குலமு ளை நன்றாய் நுகர்வார் கலப்பினாய் வாய்விடத்தும் வரம்புதல் உயர்ந்தம். (10)

97- ஆம்-அதி-மானம்.

Honori.

[இவ்விதம் குறையின்காங்கு நிற்காது குணங்கள் சொல் லத் கொட்டங்கு முகலெய் மானகு சொல்லுகிறது.]

98- மூர் - உத்தமோத்தமம்.
Greatness.

[-ஆதரவாக செய்கிறது. அநுமைப்பணவற்றைச் செய்தல், கர்வமில்லாதது. ஆதலால் குற்றம் செய்யலாமா என்ற ஐயம் முசுலமிய சமயநுணர்வாளரே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.]

971. ஒருவனது ஸ்திரீ, பிறரால் கொடூரமாக அடிக்கப்பட்டாள். அவர் அவளைக் காப்பாற்றுவதற்காக, அவள் பிணமாகிவிட்டாள். அவர் அவளைக் காப்பாற்றுவதற்காக, அவள் பிணமாகிவிட்டாள். (1)

972. எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவாகிய இறையியல்பு ஒன்றுதான். அது நாம், செய்யுத தொழில்செய்து வேளாண்மை, கைத்தொழில் செய்வினை என்னப்பட்ட இறையியல்புகள் எவற்றை உடையோம்.

173. பொய்க் கு அரிமனையகைச் செய்யாநட்டபாடு. சிறி
யாயிற்று, உயர்க்க வதனம் முதலியவற்றிற் றேன் இவகை
அருவா, பெரியாகார். அவை செயது பெரியவாடி யுந்,
தந்த பெறு கிலத்தில் இரு தாபாணனும், சிறியவாகார். (3)

974. ஸ்ரீ பரத மனத்தைபுடைய பெண்கள் கற்பி
யி ற்றும் துபாது தம்மைத் தாங்களே காத்துக்கொண்டு நட
க்கின்றனிகம் ஸீபாயி, பெருமைக்குணமும் ஒருவன் காப்பாள
சாதது எவ்வளவு பெருங்கு ஒழுங்கும் ஒழுக்கத்தில் வருவாமல் தன
யே காத்துக் கொண்டு நடப்பானானால், அவனிடத்துண்டாம். (1)

975. மொழிக்கிரியைகளைச் செய்த பெருமையுடைய
மரபினா, தாம் வழிபாடுப விடத்தம் பிறாலை செய்கரு
அபிமானவாரிய செய்களை விடாமல் செய்யும் விதத்தினால்
புதுபு பெறச் செய்தல் வல்லவராவார். (5)

976. அப்படிப்பட்டவர்களைப் பெரியாரை வழிப்பட்டு அபரிபல்சீனை காம் கொள்ளுவோமென்னும் கருத்து மத்தரைச் சிறியாசிறுதடைய மனத்தலே உண்டாகாது. (6)

977. தனக்கு ஒத்திருக்கும் பெரியாரிடத்து அடங்கிய
நாசிய நெய்ச்செய்தி மறபுகளானும், தனக்கு ஒத்திராத
தனக்கு அடங்கிய நெய்ச்செய்தி அடங்கியிருத்தலை ஒழித்து
காப்பதற்கு - சத்திய சூத்திரம் (7)

978. பெருமையுடையவர் அச்சிறப்புண்டாகிய சோலத்தி
லும் கர்வமிலலாமல் அடங்கி நடப்பர். மற்றைய சிறுமையுடை
யவர் அச்சிறப்பு இல்லாத காலத்திலும் தம்மைப் புகழ்வது
சிறப்பிப்பர். (8)

979. பெருமைக்குணமாவது காரணம் உண்டாகிய விட
ததும் அது இயல்பாதல நோக்கிக் கர்வமிலலாகிருத்தலே.
சிறுமைக்குணமாவது காரணம் இல்லாத விடத்தும் அதனை
சேற்றிக்கொண்டு கர்வத்தினை முடிவிலே சினுவித்தலே. (9)

980. பெருமை யுடையார் பிறர் மானத்தையே சொல்லி
அவமானத்தை மறைப்பார். மற்றைய சிறுமையுடையார் பிறா
ருணதலத் மறைத்துக் குற்றத்தையே சொல்லிவிடுவார். (10)

93-ஆம்-அதி-சான்று அன்மை.

Perfect Excellence.

[அதாவது பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளு
தல் தன்மை.]

931. நமக்கு இது தருவதென்று அறிந்து பலகுணங்க
ளாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுதல் தன்மையை மேற்கொ
ண்டு முழு குவராக்து, பலகுணங்களுமெல்லாம் இயல்பாயிருக்கும்
என்று நாலோ சொல்லுவார். (1)

932. சான்றோர்க்கு அலமாவது குணங்களாலாகிய நலமே.
அது நீங்கிய குடிப்பிறப்பு, கலகி, கேளிபுத்தல உறுபுக்க
ளாலாகிய லேம ஒரு நலத்திலும் உள்ளது அல்ல. (2)

933. உறவினர்களை அஞ்சாமல் பிறர் மேலும் உண்டா
கிய அன்பும் பரிபாஷைகளில் காணலும், யாவரிடத்திலும் உப
காரம் செய்தலும், பறைபவர்களை கண்ணோடும், எவரிடத்
திலும் நம்பிச் செல்லுதலும். எனக்கொருபு எனலும் பாரத்தை
ததாங்கிய துணைகள் ஐந்தாம். (3)

934. நெருங்குகளை வேண்டிமாளுலும், தனம் ஒருயிசை
யும் சொல்லாத தருவதெளி-தகாரம். அது சொல்லாபவது
பிறகுணங்களும் வேண்டிமாளுலும், பிறா குற்றத்தைச் சொல்
வாத குணத்திடைத்தாம். (4)

985. ஓநகரம் தகைச்செய்து முடிப்பவரானவரின் மையராவது, அதற்குத் துணையாகாத காழ்க்குத் தோற்றங்கொள்ளாதல். சான்றோர் தமது பகைவரைப் பகைமை மூழ்க்கும் கருவியும் அதுவாகும். (5)

986. சாற்பாங்கிப் பொன்னின் அளவறிதற்கு உரைகாலாகிய செயல யாதெனின், அது தபமைப்பார்க்கிலும் உயர்கதார இடத்துக்கொள்ளும் உதாவியை இழக்கதவரிடத்தும் கொள்ளுதலாம். (6)

987. சாற்புடைபவர் தமக்குத் துன்பம் கொடுக்கும்படி கொள செயதாராகுமா, இன்பம் தருவதைக்கொள செயயாராகுமா, அச்சாஸிபு என்று சொல்பாருணதகையுடையது? (7)

988. சாற்பெரிய சொல்லப்படுக வாய்க்கை உண்டாகப் பெற்றால், ஒருவனுக்குத் தரித்தரம் இழிவாக மாட்டாது. (8)

989. சாற்புடைமைவாகிய கடவுளுக்குக் காலையென்று சொல்லப்படுவார், மதுரைக்கட்டும் கையாள் நிலலாது காலப் பெறுபட்டாது, தாம யேறுபார். (9)

990. பலகுணங்களையும் விறைத்தவா தாழ்ந்தவா தளவிறகுறைவாராகுமா, மந்திரைப் பெரிய பூமிதானும் தனபாரத்தைத் தாங்குதாய முடியும். (10)

100- நூல்-அகி-பண்புடைமை.

(Courtesy)

[அதாவது பொருமைசாரா நுணமைகளில் வியுவாது சிவநே எல்லா உயவபுக நம் செரிந்து அகநற்றகு ஏற்பா ததலாம். பண்பென்பபடுவது பாடறிக்கொடுதல் என்று காரிதநொகை கூறுகிறது. அதாவது மக்களுக்குப் பண்பு என்று சொல்லப் படுவது உலகங்கட அறிந்து நடத்தலாம்.]

991. ஓநவா யாவரிடத்தும் எளியசமயத்தை உடையவராய இருப்பாரானால், அரிதாகிய பண்புடைமை என்று சொல்லப்படுகின்ற நன்மார்த்தத்தை அடைதல் எளிது என்று நாலோர் சொல்வார். (1)

992. ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையென்று உரைத்தாரா சொல்லும் கவவழியாவது, பிராமேய அன்புடையவராய இருக்க

தயாம், உலகத்தோடு அமைந்த குடியிலே பிறத்தலா உலகம்
உலக இரண்டுமேயாம். (1)

993. நெருங்கத்தகாத உடம்பால் ஒத்தல் ஒருவனுக்கு
நல்லமனிதனோடு ஒப்பாகாமையால், அது பொருந்துவது அல்ல.
இவர்ப் பொருந்துவதாய் ஒப்பாவது நெருங்கத்தக்க பண்பால்
ஒத்தலே. (3)

994. நீதியையும் தருமத்தையும் விரும்புதலால் பிறர்க்கும்
தயங்கும் பயன்படுதலுடையவரது பண்பினை உலகத்தார் கொண்
டாடுகின்றார். (4)

995. தன்னை இகழ்தல் விளையாட்டினிடத்தும் துன்பம்
தருவதாம். ஆகலால் பிறர் இயல்பறிந்து நடப்பவர் மாட்டும்
பயன்புண்டானிடத்தும் அது உண்டாகாமல் இனிமையாகிய
பண்புகளே உண்டாவனவாம். (5)

996. பண்புடையாரிடத்தே படுதலால் உலகநடை எந்நா
ளும் உளதாய் வருகின்றது. அங்கே படுதல் இல்லையானால்,
உலகஒழுக்கம் மண்ணிலே புதுந்து மாய்ந்து போவதாம். (6)

997. நன்மக்களுக்கே உரிய பண்பில்லாதவர், அரசர்தின்
கூர்மையோலும் கூர்மைபையுடையராய் இருந்தாலும், ஓர் அறி
வினதானிய மரத்தினை ஒப்பர். (7)

998. தம்மோடு நட்பினைச் செய்வாது பண்புடையவர்க்கு
ய்த நடப்பவரிடத்தும் தாம் பண்புடையராய் நடவாமை அறிவு
டைபாக்கு இழுக்காம். (8)

999. பண்பு இல்லாமையால் ஒருவனோடும் கலந்து உள்
மகிழ்தல் இல்லாதவர்க்கு மிகவும் பெரிய பூழியானது, இருளி
ல்லாத பகல் பொழுதிலும் இருளினிடத்தே கிடந்ததாம். (9)

1000. பண்பில்லாதவன் முன் நல்லினைபால் அடைந்த
பெரிய செல்வம், அக்குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாது
கெடுதல் நல்ல பசுவின் பால் ஏற்ற கலத்தின் குற்றத்தால்,
இனியசுவையுடையதாகாது கெட்டால் போலும். (10)

101-ஆம்-அகி-நன்றியில் செல்வம்.

Unprofitable Wealth.

[அதாவது சம்பாதித்தவனுக்கும் பிரயோகம் பயன் படுத
வில்லாத செல்வத்தின் பூயல்பாம்.]

1001. கண் விநி மூழுவதும் சிதைதற்குக்காரணமாகப் பெரிய பொருள் சம்பாதித்துவைத்து, அவை உலோபத்தால் அனுபவியாதவன் உலோபத்தால் அகாரிதத்து அவனால் செய்க்கிடத்தித் தா உரிமை இல்லாததனால், செத்தவனுக்கு வாய் பாவான். (1)

1002. பொருளொன்றை உண்டாக, அப்பொருளினால் எல்லாம் உண்டாகுமளவும அங்கு அகனைச் சம்பாதித்து பின் பிறர்க்குக் கொடுக்க உலோபத்துலம் செய்யும் மயக்கத்தினால் சிதைத லொத்த பிப்பபிறப்பு ஒருவனுக்கு உண்டாம். (1)

1003. காம் பிறரை காட்டிலும் நிகழியாகச் சம்பாதிப்போமென்று பொருள் சம்பாதிப்பதை மாகத்தொகையாக விரும்பி, அப்பொருளின் பயனாகிய புதை விரும்பாத மக்களது பிறப்பு பூரிக்குப் பாமாம். (3)

1004. ஒரு பொருளும் கொடுத்து அறிபாணமாயல் ஒரு வாயும் ஊரும் பரிசும் திரிபாவல், காம் கொடுத்த விதத்து இங்கே ஒழித்து சிந்தனை எதனைச் சிந்தையாட்டை (1)

1005. பிறர்க்குக் கொடுக்காமல் காம் அனுபவியாவும் ஆகிய உரண்டு செய்கையும இல்லாததால் பலவாக அநிகைய கொடி பொருள் உண்டாகுமாம், ஒன்றை இவ்வ (5)

1006. தான் அனுபவியாகவல்லி, அகன் உலோபத்தாகுதி புகட்டார்க்கு அவர் விண்ணடிய கொடுப்பதற்குக் கொடுத்தல் தன்மை இல்லாதனை, அக கொண்டு கொடுக்காது இடமுடையதாகிய பெரிய செலவுத்தொகு ஒரு சீராயாம். (6)

1007. ஒரு பொருளும் கொல்கவர்க்கு அவர் வேண்டியது ஒரு பொருளாக கொடுத்த னுடைய கொலாமல் விண்ணகழிதல் பெண்ணுக்குள்ளே சிந்தனை எதனைச் சிந்தையாட்டை கொடுப்பார் உலோபமயினால், சயாவை இல்லாமல் தனி யளாய் சூத்த தன்மைமய உடையது. (7)

1008. தரித்தரத்தொரு சீராயாக இருந்துப், ஒன்றும் கொட்டாமையால், அவரால் உண்டாகப் பதவியைச் சயாவை அளவல், ஊர் நதிவள்ள எட்ட மரம் பாடித்தொரு சீராயாம். (8)

1009. ஒருவன் கொடுக்காமல் இருத்தவொருந் திறந்தாக்காரிடத்து, நட்பினி உதவ அன்பு கொடுக்காவிட்டு, வேளாவிவாயுதான் அனுபவியாமல் தன்னை வந்தது வறியவருக்குக் கொடுத்தல் சூதலாகிய தருமத்தை நினைப்பதும் செய்யா

மல் சம்பாதித்த பிரகாசம் பொருந்திய பொருளைக் கொண்டு போய்ப் பயன் அனுபவிப்பர் ஆன்னியரே. (9)

1010. புகழூடைத்தாகிய செல்வத்தை உடையவரது நிற்குங்காலம் சிறிதாய வறுமை, உலகத்தையெல்லாம் நிலை தீறு த்துகிற மேகம் வறுமை மிகுத்தது போல்வது ஓர் இயல்பினை உடையது. சுருங்கச்சொல்லி, கொடையாளர் கொடுத்தலினால் தரித்திரம் அடைந்த விடத்தும் வினாவில் அது நீங்கிப் பிறர்க்குப் பயன்படுவார். 10

102-ஆம் - அநி - நான் உடைமை.

Shame.

[அசாவது முன்சொல்லப்பட்டசால்பு, (பல குணங்களால் நிறைதல்) பண்பு, (எல்லா இயல்புகளும் தெரிந்த ஆத்த நடைத்தல்) முதலிய குணங்களால் உயர்க்கார் தமக்குப்பொருத்தாத கருமங்களில் நாணுதல் உடையாராம் தன்மை]

1011. நன்மக்களுடைய நாணுவது இழிந்த கருமம் காரணமாக நாணுதலாம். அது அல்லாமல் மன மொழி மெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருவனவோ என்றால், அவை அழிய நெற்றியை யுடைய குலமகளிரது நாணவகள் “நான் என்பது பெண்டிர்க்கு இயல்பாக உளதொரு தன்மை” என்று கூற்றோறும், “நாணுவது செய்த தகாதன வற்றின் கண் உள்ள மொடுக்குதல்” என்று நச்சினுர்க்கினியாரும் கூறினுள்ளார். (1)

1012. உண்டியும், ஆடையும், அவை யொழிந்தவைகளும் மக்கள் உயிர்களுக்கெல்லாம் பொதுவாம். நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே. (2)

1013. எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத் தமக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாவாம். அது போல், நற்குணங்களில் நிறைவானது நான் என்னும் நற்குணத்தைத் தனக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாது. (3)

1014. சான்றோர்க்கு நாண முடைமை ஆபரணமாம். அது இல்லையானால், அவரது மேம்பாட்டு நடை கண்டவாக்கு சோபா. (4)

1015. பொருள் வறுமை உடைய சான்றவரும் பழி.

வையும் சமமாக மதித்த காணுவாளை, உலகத்தார் காணாதிற
குறுகுப்பிட, மென்று சொல்லுவா. (5)

1016. உயர்த்தவர் தமக்குக் காப்பாக காணத்தைக்கொண்
ருவது அலவாமல், பெரிய பூமியைக் கொள்ள கிருமபார். (6)

1017. காணின் சிறப்பை அறிந்து அதைவிடாது நடப்
பவர், அந்நாணும் உயிரும் தமமுன் மாறு பட்ட விடத்து, கா
ண சிந்தையாமற் பொருட்டு உயிரை நீக்குவார், உயிரித்தையாம
ற்பொருட்டு காணின் நீகார. (7)

1018. கேட்டவரும், கண்டவரும், காணக்கூதபதிகை
ஒருவன் தான் காணுவ செய்வானை, அது அவனைத் தரு
மம் விட்டு நீங்கத்தக்க குறமத்கிண்டியுடையதாம். (8)

1019 ஒருவனுக்கு ஒழுக்கம் வாழாமானால், அது அவ
ன் குடிப்பிறப்பு ஒன்றையும் கெடுக்கும், காணிகலாமை ஒரு
வனிடத்து உண்டாகுமானால், அது அவனுது நன்மைகள் எல்
லாவற்றையும் முதலாகக் கெடுக்கும். (9)

1020. தம்மனத்தில காணத்தை ஒலலாத மக்கள், உயிரு
டையவா போல சஞ்சரிக்கின்ற சஞ்சரிப்பு, மாததாற் செ
ய்த பாவை குதிரைக்காரியை ஆய் தனது சஞ்சரிப்பால்
உயிருடையதாக மயக்கின்ற போதும். (10)

103. நூல்- அந்- குடிசெயல் நான்கு.

The way of Maintaining the Family.

[அதாவது ஒருவன் தான் பிறந்த குடிசையை உயர்த்திய
தனின் விதம்]

1021. தன் குடி செய்காரொருங்குத் தொடங்கிய காரி
யம் டியுயக்காரபால், காண்கொ, உயர்த்தகு காண்கி
வ எனவும் முயற்சிப்பொருடைய வ ஒருவனுக்கு மேம்பா
டுடைய பொருமை விவரமுண்டு யுலலை. (1)

1022. முயற்சியும், சிந்தாத அறவும் என்று சொல்ல
ப்பட்ட இரண்டினால் முடைய ஓயக்கிலாத தொழில் செய
லால், ஒருவன் குடி உயரும். (2)

1023. என குடியினை உயரச் செய்வென்று கெ

ண்டு அகந்து எற்றிக் கட்டியதில் முயலுகிற ஒருவனுக்குக் செய்யாணை அடைபை நிறை உட்கொண்டதே தான் முன்னே உறுதிக்கும். (3)

1024. யாது உயர்வதற்கு ஆகும தெழிலை வினாந்து யாய்நி செய்வார்க்கு, அத்தொழில் முடிக்கும் விதம் அவர் போசுகதாமலே காணே முடிபுகிறது. (4)

1025. அறந்திகளுக்கே வினாசமான செயல்களைச் செய் யாமல் சன குழையை உயர்த்துக வாழ்வானே உலகத்தார் அவ்வுயர்க்கு நன்றாக வேண்டித்தரிமை பெற்றுருள்வர். (5)

1026. ஒருவனுக்கு கல்ல ஆண்மை என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவது எது எனில், அது கால பிறந்த குடியினை ஆளு மனம் மலரக் கனக்கு உளதாகக்க் கொள்ளுதலே. (6)

1027. போர்செய்யும் ஓடத்தில சென்றவர் பலரானாலும் பேர் குறுகலு சூர மேலானாற்போலக் குடியிலே பிறந்தவர் பலரானாலும் அகன பாம பொறுதல் அது வல்லவர் மேலாத யாம். (7)

1028. தம்முடைய குடியினை உயரச்செய்வார் அத்தொழிலே மே போகுகா காலத்தைக் கைக்கிற் சோம்பல செய்தொண்டு, மானதா தவும் எண்ணுனாராகில், குடிசெய்யும். ஆதலால் குடியை உயரச்செய்வார்க்கு கால சிப்தி இல்லை. (8)

1029. அத்தியாத்துமம், அதிபூதம், அதிதைவம் என்னும் முயல்களான சமம் அடையும் தன்மையதான தன் குடியை அய்முன முயலாததினபலமும அடையாமல் லாக்க முயல்பவ னது சட்டியு தன்பத்திற்கு பாத்திரமாம். அவ்வளவா? அது க் கிண்புத்திற்கு ஆகுதல் இல்லையோ? (9)

1030. தான் விரும்பும்பொது முட்டுக் கொடுத்துக் காங் கவல்ல சால் முண்டிய மெவாத குடியாகிய நாம், அவர் மார்பு லே திரியாத அகமகன் முதலே வெட்டிச் சாய்க்க லுந் தவிரவாது. (10)

104-அதி-அதி-P-முவு

Agriculture.

[அதாவது விவசாயத்தை வாணிசர்க்கும் பெரும்பாங்கும்

வேண்டாளர் தும்ப ரித்தாகிய ம மகல நொநிந நொந் கர்ப்பியம
மர்ப்பிப 81ம சூகதிர மெண்டா மாடாக குழுது னாநல்,
தில்லென மொநிப பிறவகை சிகழாசி. இதா பாறா —
வேண்டா மாடகர் பாவகையபட்ட தொழிலைநேனா உழந்
தொழிலே நொந பாணமைகதாநா அநீன பிப சிறபரிதாச
நொநதுக மரபு எனா நசுநினாககிபா கூறயுள்ளா,
இதவம இங்கு உணர்த்தகத |

1031 உலகம் உட்கலாவு உண்டாகும் உதவருதகததை
 ரோகம், உயர் தொழில் உதவருதகததை, உயர் உதவருதகததை
 உயர் உதவருதகததை, உயர் உதவருதகததை, உயர் உதவருதகததை
 உயர் உதவருதகததை, உயர் உதவருதகததை, உயர் உதவருதகததை (1)

1032. நமர்வார் ஆவடிநகலைச் செயயமாட்டாமல் னெறு
தொழில்களி லேன் செனவா யாவனாபுந் களநுதலாக, உ ள
தகா ரிப லேர்நு புரகாணிபாவா (2)

[illegible][illegible]

1037. தாமிரமணகயிலம் 1999 தொழில் வரலாறு
தமிழ்நாடு இயல்பு மயம் வரலாறு தாமிரமணகயிலம்
வரலாறு தாமிரமணகயிலம் வரலாறு தாமிரமணகயிலம்
வரலாறு தாமிரமணகயிலம் வரலாறு தாமிரமணகயிலம் (1)

10) உதாரணம்: அந்தஸ்து வரம்பு நிர்ணயிப்பதில்
 அரசு நுகர்வோர் மனப்பான்மை களை கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது.
 (சரி, அந்தஸ்து வரம்பு நிர்ணயிப்பதில் அரசு நுகர்வோர் மனப்பான்மை களை கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது.)

117. சரிதாசுபுத்தவன ஓட்டமடபுத்தி நாபல
மாபுடபா அச்சுளா கலவிபாபுருளா, அலிலத்திலே செயத

பரிர், ஒருபிடியில் ஆடங்கிய எருவும் போடவேண்டாமல் நன்றி ய்ப்பருத்த வினையும். (7)

1038. அந்தப்பயிர்க்கு அவ்வுழுதவினும் எருப்போடுதல் நல்லது. இவ்விரண்டுச் செயது களையெடுத்தபின் அண்ணைக்காதல் நீர் பாய்ச்சலினும் நல்லது. உழுதல், எருப்போடுதல், களையெடு த்தல், நீர் பாய்ச்சல், காதல் என்னும் ஐந்தும் உழவர்க்கு வேண்டும். (8)

1039. அந்நிலைகளுக்கு உரியவன் அதனிடத்துத் தினந் தோறும் போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்யாமல் சோடப லாய இருநதால், அது அவன் மனைவி போல் தனனுள்ளே வெறு த்துப் பின் அவனோடு பிணங்கிவிடும். (9)

1040. யாம தரித்தி முடையோம் என்று சொல்லிச் சோ ம்பலாய இருப்பவரைக்கண்டால், நிலமகள் என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுகிற நல்லாள தன்னுள்ளே சிரிப்பான். (10)

105-ஆம்-அதி-நல்ஞாவு.

Poverty.

[அதாவது அனுபவிக்கப்படுவன எல்லாம் நிலைமை.]

1041. ஒருவனுக்குத் தரித்திரத்தையோடோ மனம் மந்தெ ய்வது யாடுதன்று கேட்டால், சரிகதிரம்போலத் துன்பமுண்டெ ய்வது தரித்திரமேயொழிய வேறொன்றில்லை. 'வறுமைபோல வின்னது வறுமையென்றி வேறில்லை.' என்று விராயகபுராணம் சொல்வது இங்கு உணர்த்தக்கது. (1)

1042. வறுமை என்று சொல்லப்படுவது ஒரு பாகி ஒருவ னிடத்து வருங்கால், அவனுக்கு மறுமை இனபமும் இமமை இனபமும் இல்லைபாக வரும். (2)

1043. வறுமை என்று சொல்லப்படுகிற ஆமை, தன னுலே பறறப்பட்டவருடைய பறறைய குடியா ன்னையும் அத ற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருமிகக்க கெடுகுடும். மணிமேகலை பதி றென்றாவது பாததிரம் பெறற காலை 76-79 வரிகள் "குடிப் பிறப்பழிக்கும் விழுப்பக் கொலதும், பிடிக்க கள்ளிப்பெரும் புணை விழை நாணணிசேயு யானெழில் சிதைகதும், பூண் முலை மார்போடு புறங்கடை சிதைதும்" என்று கூறுவதை ஆற்க. (3)

1044. வறளைநாள் நகு அவமானச் சொல் பிறவாத உய
ராத குடிசிற பிறந்தவாடததேயும் அகத அவமானச் சொல்
பிறத்தற்குக் காரணமாகிய சொலவை உண்டாக்கும் (4)

1045 தரித்தரம் என்று சொல்லப்படும் துண்பெண்ண
றுள்ளே பல துண்பங்களும் வாது விளையும் (5)

1046 பெய்தாற பொருள் ஈனாய் அநிகழ வறமை
பட்டார சொன்னாரானும அயா சொல்குந சொல்பொரு
ளிலொமைபைத கலை பட்டா. (6)

1047. சந்மதமோடு பொருதது லெலாத வறமை
பையுடைபொருள் கடைநிபிதா நயநயம் அகனிபிறை
கருதம் விசயமோடு கிணத்தது ஆக. (7)

1048. சாறா பொருதது ஈனாய் எனக்குத துண
பங்குளச் சொகத வறாறாறம் ஆனநகரி என்கிடத்த
வரகதவதோடு வந்தால் பொருதது சொகதம் (8)

1049. திண்ணை கிடத்தது ஈனாய் பொருததுகணால்
ஒருநதது சுக கூடம். வறமை வந்தனிடத்து யாதொன்றும்
துவகுதல் உலலை (9)

1050 துண்பகிணத்திற் பொருளாக இலவந்தவா, தம்
பாலை சொய்யகத சான்ற பாரத கதகதலாகவா பு
தா கதவாது ஒழிதல் திரைய - சமுள்ள உபதிரது கரு
குதல் யானும். (10)

105-ஆம் - ஆக - இலக்கியம்.

Mendicancy.

[இனிமான்ம கொடக இராகதல் இரவான்மமோடு ஒகத
லால், அகதலும் வீடு பெருகதருத தவிச் சொயவதகிள உடம்பு
ககாககப்பபென்னலும் அறநில வழகதபாநநி முன பொரு
பட்ட துவரத்தறத்தல் எனலும் இரத்தலை கிலகருதற பொரு
ட்டு இரவு கூறுகின்றா.]

1051. வறமைப் பட்டவா இரத்தறது ஏறபுடையவனா
க்கண்டால், அவரிடத்தே இரகதகதவா. அவா வனித்தரோ
விள அயரக்குப பழிபாவதலலது தமக்குப பழிபாடு. (1)

1052. இரத்த பொருள்கள கொடுப்பாருடைய அறிவுடைமையால் தான் துன்பம் அடையாமல் வருமானம், ஒருவனுக்கு இரத்தம் தானும் இன்பத்திற்குக் காரணமாம். (2)

1053. மறைத்தல் இல்லாத கொடுக்கியுடைய மானமறிவார் முன் நின்று, அவரிடத்திலே ஒரு பொருளை இரத்தமும் தரித்திரம் அடைந்தவர்க்கு ஒரழகை உடையதாம். (3)

1054. தமக்குள்ளை மறைத்தலைக் கனவிலும் அறியாத வரிடகதர்போய் ஒரு பொருளை யாகித்தலும் வறியவர்க்குக் கொடுத்தலே போலும். (4)

1055. சிறிப்பறிந்து உள்ளது ஒளிக்காமல் கொடுப்பவர் உலகத்திலே சிலர் இருப்பதினால் தான், உயிர் காத்தற பொருட்டு மானமுடையார் யாகித்தலை மேற்கொண்டு ஈடக் கிஞர்கள். (5)

1056. உள்ளதை ஒழித்தலாகிய போய் இல்லானாக் கண்டால் மானம் விடாது இரப்பவர்க்கு வறுமையால் வருதலுன்பங்களெல்லாம் ஒரு சேரக்கெடும். (6)

1057. தம்மை அவமதித்து இழிவு சொல்லாது பொருள் கொடுப்பானாக் கண்டால் இரப்பாரை உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுக்குள்ளே சந்தோஷிக்கும் தன்மையையுடையது. (7)

1058. வறுமையடைந்து இரப்பார் இல்லையாயின் குளிர்த்த இடத்தை யுடைய பெரிய பூமியிலே உள்ளார் செலவு வவுகள், உரிசில்லாத மரப்பாசை ருத்திரக கரிதரால் செல்வநதரத் போலும். (8)

1059. அவரிடத்துச் சென்று ஒரு பொருளை இரக்கொள்தல் விருமபுவார் இல்லாத விடகது கொடுப்பவரிடத்திலே என்ன புகழுண்டாம்? ஒன்றுமில்லை. (9)

1060. கொடுப்பவனுக்குப் பொருள் உதவாத பொரு இரப்பவன் இவன் எனக்குக் கொடுக்கின்றிலன் என்று கோக்காமல் இருக்கவேண்டும். பொருள் வேண்டிய பொருது உவாதென்பதற்கு வேறு சாஷி வேண்டியதில்லை. வறுமையாதன் நோய் தானையும் சாஷியாதல் அடையும. (10)

107-ஆம்-அதி-இரவு அச்சம்.

Fear of Mendicicity.

[அதாவது மானம்.கெடவரும் இரத்தலுக்குப் பயப்படுதல்.]

1061. ஒருவன் தமக்குள்ளதை மறைக்காமல் இவர் வாப்பெற்றோமென்று மனமகிழ்து கொடுக்கும் கண்போற் சிறந்தவரிடத்தம் இரவாமலே வறுமைப்படுதல் இரந்து செல்வ மடைதலில் கோடி மடங்கு நல்லது. (1)

1062. இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் இங்கு வாழ்வார்க்கு முடிந்தசெய்து நிவனஞ்செய்தலை அல்லாமல் பாசித்தம் ஜீவனம் செய்யலை வேண்டி ஏறபடுகதினனனால், அக்கொடியோன் தானும் அவரைப்போல் என்கும் சமுனறு கெடக்கடவனாக! (2)

1063. வறுமையால் உண்டாகும் துன்பத்தை முயற்சி செய்து நீக்கக்கடவோமென்று நினைக்கும் வல்லமை போல் வாயி: மட்டாரி (மார்ட்டிச்சன்மை)உடையது மற்றொன்றில்லை.(3)

1064. அதுபாண்டக வேண்டிம பொருள் என இல்லாமல் வறுமைப்பட்ட விடத்தம். பிரரிடத்துசென்று பாசித்தலை உடம்படாக சிறைவா எல்லாவுலகமுட, ஒரு கோப் பொருத்தினாலும் கொள்ளாத பெருமைமையுடையது. (4)

1065. பாசித்தல இல்லாமல் முயற்சிகொண்டு வந்து தத்தது தெளிந்த ரி போய்த் சமைத்த கெழியாலும், அதை உண்பதற்குமேல இன்பத்தருவதில்லை. (5)

1066. தன்னார் பெறுமல் திறக்கும் சீலைமையை யுடைய கோர் பரவைக சண்டித்தருமம் கொடுக்கி, திறநுத்தண்ணீர் கொடுத்தல் வேண்டுமென்று இரந்து சொல்லும் சொலைப்போ ஒருநூன் நாவிறகு அவமானம் வந்தது வேறொன்றில்லை. (6)

1067. இரப்பாரை எல்லாம் நான் இரவாமல் இருத்தேன் எனறுசொல்லி, உமக்கு பாசிக்கவேண்டுமானால், தமக்குள்ளதை ஒளிப்பவரை பாசியாதிருங்கள் என்று சொல்லுதலே நல்லது. (7)

1068. வறுமை என்னும் கடலை, பாசகம் என்னும் தோணிபாடி கடப்போமென்று நினைத்து, அந்தக்காவலற்ற தோணி

அதனிடத்தே ஓடுகிறால் ஒளித்தல் என்னும் வன்னிலத்தோடு
தாக்குமானால் பிளந்துபோம். (8)

1069. பொருள் உள்ளவரிடம் அகில்லார் சென்று பா
சித்து நின்றவின் கொடுமையை நினைத்தால், எம்முள்ளம் கரை
ந்து உருகுகின்றது. இனி அந்த நிலையைக்கண்டிருந்தவர் இல்
லை பென்றவின் கொடுமையை நினைத்தால் அவ்வுருகுமளவு
தானும் இல்லாமல் அழிந்துபோம். (9)

1070. ஒளிப்பவர் இல்லை பென்று சொல்லியமாத் திர
ந்திலே உயிர் போகா நின்றது. இனிச்சொல்லுகின்ற அவ்வொ
ளிப்போருக்கு உயிர் பின்னும் இருத்தலால், அப்பொழுது எங்
கு புகுந்து ஒளித்து நிற்குமோ? (10)

108. ஆம்-அதி-கயமை.

Baseness.

[அதாவது கீழோரது தன்மை.]

1071. கீழோர், வடிவால் முழுதும் மக்களைப் போலிருப்
பார். அவர் மக்களை ஒத்தாற்போன்ற ஒப்பு மக்கட்சாதி, கயச்
சாதி என்னும் இரண்டொசாதியும் ஒழிந்த வேறு இரண்டு சாதி
யிடத்து யாங்கண்டதில்லை. (1)

1072. தமக்குறுதியானவைகளை அறிவானால் காட்டிலும்,
அவைபறியாத கீழ்மக்கள் நன்மையுடையவராவார். அவர்களோ
லத் தமக்குறுதியானவை காரணமாக செஞ்சினிடத்துக் கவலை
யில். (2)

1073. தேவரைப்போலத் தம்மை கிரமிப்பாரானால், கய
வர் தாம் விரும்புமவைகளைச் செய்து நடத்தலால், தேவரும்
கயவரும் ஒரு தன்மைபராவார். (3)

1074. கீழானான், தன்னில் குறைந்த மனவடக்கமிட்
லாதவாய் நடப்பவனைக்கண்டால், அதிலே அவனைக்காட்டிலுப
தாம் மேம்பட்டுத் தன் மிகுதி காட்டி இறுமாப்படைவான். (4)

1075. கீழோரது ஆசாரம் கண்டது உண்டானால், அ
ற்குக் காரணம் அரசனால் தன்பம் வருமென்று அஞ்சும் அ
சமே. அது ஒழிந்தால் தம்மால் விரும்பப்படும் பொருள் அ

இன் உண்டாமானால், சீழ்மக்களிடத்தா ளுசாரம் சித்திதண்டா
பிடுக்கும். (5)

1076. தாம்கேட்ட இரங்கிபங்கி இடத்தோறும் தாம்
கிக் கொண்டுபோய் பிரகஞ்சுச் சொல்லுதலால், சீழ்மக்கள்
அறைப்பபெம் பறைமை பொப்பர். (6)

1077. சீழ்மக்கள் தங்கன்னத்தை செரிப்பதாக வகை
ந்த கையையுடையார் அல்லாதார்க்குத் தாமுண்டு பூரிய கை
பைத் தெறிக்கவேண்டுமென்று இரந்தாலும் தெரியார். (7)

1078. மெலியார் சென்று தந்தைநைபச்சொல்லிய அள
விலே சான்றோர் இரங்கிப்பயன்பிவார். மற்றகீழோடுஇன
கருமபுபோல வலியார் கையெருத்திய விடத்தே சேயோடு
னப்படுவர். (8)

1079. கீழோடுஇன பிரிச் செல்வத்தினல் பட்டுகதவி
லும் உடுத்தலையும் பாலுடன் சேரது உண்ணுதலையும் கண்
டானானால் அவைகளைப் பொருளம் அவரிடத்துக் குற்றம் இல
லாதிருக்கக் குற்றமுண்டாக்க வல்லவனாவன. (9)

1080. கீழோர் தம்மை யாதாவினும் ஒருதன்மை அடை
ந்தவிடத்து அதனே சார்பாக விவாகது கமையப் பிரிக்கு
விலே செய்தவறகுரிய வராவர். அது வனறிவேறு எதொழி
லாகது உரிபவராவர்? (10)

ஒழிபெல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

திருத்தவன் வசனம் முற்றிற்று.

